

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 10.000 TL. 7 Ağustos 1993 Sayı: 57

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Kontrgerilla ve darbeci kontra çetesi birlikte saldırıyorlar

Kuşatmayı yaracağız

Başaramayacaksınız

SONRASI YOK

Aslında ölüm korkusundan başka
bir şey değil bu yaygaralar
yüksek sesle konuşmalar
koşmalar soluk soluğa
çılınca kulaçlamalar
derin suları
köpekçene boğuşmalar
aç sokaklarda
çılınca tepinmeler,
ölümü işlememe numaraları
hepsi ölüm korkusundan
başka bir şey değil bu yaygaralar

...
ne öncesi var bu işin
ne de sonrası
yine de siz

karanlıkta ısıtık çalabilirsiniz

(H.Hüseyin)

SALDIRI-1

**Kontrgerilla
saldırısının hedefi
Toroslar Gerilla
Birliği**

Devrimci hareketin Akdeniz
Bölge Sorumlusu Ali Tanık
Koçoğlu ve Toroslar Gerilla
Birliği Komutanı Yardımcısı
Mustafa Sefer 31 Temmuz'da
Mersin/Silifke kırsal alanında
katledildiler.

Gerilla ülkemizin dağlarını
zaptediyor. Oligarşinin
korkulu rüyalarına yenileri
ekleniyor. Şehitlerimiz
sahiplenildi, sloganlarla, kırmızı
bayraklarıyla Torosların
kaftine gömüldüler.

SALDIRI-2

**Darbeci kontra saldırısı
Hedef; gazetemiz**

Darbeci kontra çetesi 2
Ağustos'ta da gazetemiz
çalışanlarına saldırı.

Muhabirlerimizden Zeynep
Arıkan ve Savaş Karakurum
yaratıldılar. Vücuduna 3
kurşun isabet eden Arıkan'ın
durumu ağır.

Darbeciler gazetemin 25-30
metre yakınında bu saldırıyı
gerçekleştirirken,
gazetemin önünde 2'si

resmî 5-6 ekip otosu vardı...
Ve saldırıyanlar ellerini kolları
sallayarak çekip gittiler.
Ardından polis büromuzu
bastı.

■ Kontrgerilla, darbeci çete, emperyalistler ve
kimi sol hareketler devrimci hareketi kuşat-
ma altına almayı, güçleri düşürmeye, yok et-
meye çalışıyor. Tüm mevzilerimiz bu saldırı-
lar hedefi haline getirilip durumda.

■ Onlar -kontrgerilla ve darbeciler- geleceğimizi
bizim kalletmeye bağlamışlardır. Çünkü onları
salfeneceğimizi biliyorlar.

■ Onlar için ne yazık ki 'kale' yoktur. Sadece
çünkü devrimci hareket bir halk hareketidir.

■ Devrimci hareket tarihin en karanlık ve en büyük
komposuyla karşı karşıyadır. Bu komployu
ortadan kaldırmak kuşatmayı yarmak ve devrim
yürüyüşümüze daha güçlü devam etmek zorun-
dudur. Devrimci hareket hepimizindir. Onu-
rumuzdur, sevgimizdir, umudumuzdur, gelece-
ğimize. Geleceğimizi sahiplenelim ve düşman-
larımızı karanlık yuvalarından çıkarıp devime
karşı şiddetli suçları hesabını soralım

Düzen kendi enkazının altında

"Ekonomi duvara çarptı"... Bu tesbit sokaktaki insana değil de ülkenin Başbakanına ait. Çiller Başbakan olmadan önce de hükümetin bir üyesiydi, ama o günlerde işlerin iyi gitmediğine dair pek bir söz çıkmıyordu da abından... Önceki hükümet de işleri hem de ekonominin en çok işli bir bakan olarak yer almasında karşın, Çiller de geleneği bozmayarak "hükümetin başı" olunc "enkaz" edebiyatına bayıyordu.

"Enkaz devraldık"... Artık neredeyse vezirleşen bu söz, bu ülkede her yeni iktidarı ilk demeclerinin biri oluyor. Kuşkusuz, esas olarak halka vermek hiçbir şey olmayınların halka karşı halkı kullandıkları bir gerçekçe bu. Bir demagoji... Ama gerçeği de ifade ediyor.

Gerçekten de bu ülkenin ekonomisi "enkaz" halinde. Ekonomisi duvara çarpmıştı. Yalnız ekonomi de değildi duvara çarpan. Ekonomisi, işsizlik, kültürüyle duvara çarpan enkaza dönüşmüş bir ülkede Türkiye. Başka türlü olması da mümkün olmaz. 1946 model bir arabayla 1990'ların trafisinde hiç yapamayla çalınmış sonu kapılmaz olarak bu olacaktı elbette.

"Türkiye 2000'yi yarıllara ancak benimle gidebilir" diyor Çiller. Bu enkazı bu haliyle 2000'lere ne Çil-

yor.

Engeller belli: düzenin temsilcileri bu engelleri Kürtlerin ulusal mücadelesi ve devrimci hareket olarak ifade ediyorlar. Şimşirlerde bir yıl içinde "yolu düzleme" planları yapıyorlar.

"Düzleme" politikası-ki "düzleme"nin anlamı yorum gerektirmeksizin katliamlar oluyor- daha "iyi" uygulanılabilecek için bu işte en çok güvencileri kurumların, ordunun ve polis, hiyerarşileri altüst ediyor.

Genelkurmay Başkanlığı'na "sivil" müdahale olduğunu karıştırıyor. Fısnıoğlu krizi, "Albaylar Krizi"yle boyutlanıyor. Başkente 350 albay toplanmış "ülkenin geleceğini" konuşuyor.

Bu gelişmeler içinde kimilerinin 27 Mayıs'ıslığı tutuyor. 9 Mart cuntasından işlerinde kalan ukdeyle yeni "demokrat" çatı hayalleri kurmaya bayılıyorlar. Kendine, halka güvenemeyenler düzenin bu kurulumlarında hala bir şeyler beklemek yanlışlığı sürdürüyorlar. Bu bir yana albaylar krizi gerçekte düzenin derinleşen krizinin bir başka boyutuunu yansıtır.

Aynı günlerde Kürdistan'daki özel timin şefleri "Ankara'yı basarak istediğimizi yaptırınız". türü demeciler yeneriyorlar.

Boyle bir demecin üzerinden bir ay bile geçmeden özel timin sayısını 1500'den 30 bine çıkılması, mağalarının yükseltilmesi aslında düzenin krizinin nasıl derinleştiğinin, nasıl içinde çökme-yapacak bir paradoksa dönüşümünün bir ifadesidir.

Derinleşen kriz çıkarlar çatışmasını düzenin tüm kurumlarına yayıyor. Ve tüm bunlar "devletin bekası" için bile olsa yakın gelecekte düzen açısından "ulusal mutabakat" sağlan-

manın o kadar kolay olmayacağını gösteriyor. Derinleşen kriz önce oligarşi için çelişkileri keskinleştiriyor. Aynı kesitte de aynı nedenle emekçiler krizin kendilerine yansıyan yüzünü protesto etmek için sokağa dökülüyor.

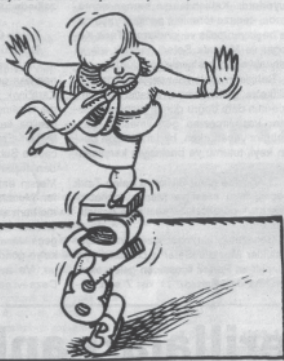
Kıscasası, düzenin işi zor.

Ama devrimcilerin işi daha da zor. Düzenin zaten yapılabilecek fazla bir şey kalmamış. Alternatif üretilen durumda değil. Tek alternatif terör. Her şeyle bunun için seferber olmuş durumda.

Devrimcilerse krize devrimci bir yanıt bulup bu yanıtı yaşamaya taşınarak durumdur. Kitle hareketlerinden devrimci şiddet, her alanda alternatifler üretilip düzenin "düzleme" istediği yolu çıkmak gerekiyor. Bu yıl infazlarla, işkencilerle, insanları yoldan sapıracak düzenin nimetleriyle tutulmuş.

Yola çıkmak tüm bunları aşma cesareti, özvenisi gösterecek bir kradezi zorunlu kılıyor. Kitlelerin düzenin arabasından indirip devrimcilerin yol göstericiliğine yeni bir yola yöneltilmek bu görevin özünü oluşturmuyor. Bu görev akl. Düzen kitleleri bir bataklıkta sürüklenmeden devrimci bulnu başarmak ve bunun için düzenin enkazı kaldırarak çaresizliğine karşı "çare" olabileceklerinin güvenliğini vermek zorunda.

Kitleler güvenmek istiyor. Vaaadlerle oyalanmaya yeter diyor. Şimdiki düzene "oy" veriyor ama "güvenmiyor". İşte bu güveni kazanmak zorunluluğu var.

Türkiye ekonomisinin trafik polisi Dünya Bankası Çiller'e yeni bir yıl harfatisi daha sundu. Geçile geçile bozu muş bir yıl bu.

İşler kötüye gidiyor. Bunu artık kimse gizleyemiyor.

İşleri düzeltmek, düzene soluk alırmak için fatu- ra sürekli halka kesiliyor. Ama halkın bu fatu- raları za- ma- nında kadar ödeyemeyeceği de kafalarındaki en büyük soru şa- retli olarak duruyor.

Bu soru onların beynini kemiriyor, rahatlarını ka- çırıyor.

Çareyi "özel tim 1500'den 30 bine çıkarmak" da (25-26 Temmuz tarihli gazeteler); "Polise olağanüstü yetkiler" de (30 Temmuz Sabah); Dağları cesetlerle doldurmak. "Dağlar ceset kokuyor" (30 Temmuz, Meydan); Özelleştirmelerde, "Sağlıkla özelleştirme hazırlıkları" (30 Temmuz tarihli gazeteler); "Çzel Time Yüksek Maaşla" (5 Ağustos Tercüman), anıyorlar.

Gelmis geçmiş iktidarlara da çareyi aynı yerlere aradılar. Bulup bulamadıkları ortada. Bu çarelerin hiçbirisi "enkaz" ortadan kaldırmıyor.

Daha çok polis, daha büyük ordu, daha "iyi" katiller, daha fazla terör. Bu eminde sonunda düşünce- bi-likleri tek çare.

Düzen kendisi için tıkanan yıllarda terörle yol almaya çalışıyor.

Binkinden bu arabanın da onları ne kadar götürebileceği belirsiz. Çünkü bu araba da yollarının önündeki engelleri aşabilecek güçte değil, olami-

Politikada Bu Hafta

Düşman cephesinin kuşatmasını yaratacağız

Yıllardır, adım adım, büyük özerkleme yaratmış tüm güzellikleri yok etmeye yemin etmiş düşmanlarımız, saldırılarını artır- dılar. Biz susturmak ve ortadan kaldırmak istiyoruz.

Bir yandan darbeyi katil çetesi, diğer yanda kontrgerilla. Bir yanda her tür baskı, şiddet ile yoğunlaşmış terör dalgası, diğer yanda darbecilerin cinayetleri...

Her geçen gün söylediklerimiz tek tek doğrulanıyor. Darbe "sol" değildir; darbe ihanettir, oligarşiye taze kanlırdı. Çök- geçmedik, katil sürülerinin napılarına üzümlecektik. Oligarşi bir koldan katliamlara, infazlara yönelerek, insanlarımızı ka- tederken, diğer koldan, darbeyi katillerin kurşunları üzerine yaz- maya başladı.

Bugüne kadar hiçbir kaygıya kapılmadan, söyledik, yazdık ve mücadele ettik. Umud oluk her emekçiler, gelecek oluk dünyanın bozurlarındakiler. Sorumluluklarımız ve görevlerimiz arttı, ama omuzlarımız çıkmadı. Bundan sonra da çıkmeyecek. Daha büyük sorumlulukları kaldırabilecek gücümüz olduğunı biliyoruz.

Bugüne kadar ülkemizin büyük bir devrimci dinamizme sahip ol- duğuna inandık. Bu inancımız gün geçtikçe büyüdü. Politikaları- mız, taktiklerimiz halklarımızı yankısı buldukdak, oligarşinin saldırılarına karşı biliyoruz. Üstüne üstüne gittik. Düşmana da gücümüzü gösterdik. Şaşkınlığı ve çaresizliği arttı. Biz tükettik, yok edemedik, rahat olamayacağımı bilen oligarşi, yeni ve taze güçler aramakta buldu "çare"yi. Darbeyi ihanet çetesi ve bu çete- ye kol kanat veren sol imdatlarınıza yetiştii.

Yıldmadık; mücadele ettik. Ne darbeyi çete, ne de oligarşi, bizle- ri bildiğimiz yoldan çeviremedik. Kararlılığımız karşısında işbir- likleri, daha düzensiz ve sistemli hale geldi. Bir yandan oligarşi, di- ğer yanda darbeyi çete ve hamilliliği yapan sol, bizleri tek tek yok etmeye istiyorlar. Düşman kırda, şehirde savagıllarımız imhaya yönelirken, darbeciler de işgreci yemelerle insanlarımızı tüket- meye çalışıyorlar.

Artık darbecilerle, kontrgerillanın işbirliği gizlenemeyecek ka- dar açık hale geldi. Tam bir uyumsuzluk içerisinde çalışıyorlar. Darbeyi saldıklarıda, bürolarımız polis tarafından basılıp talaan edili- yor. Birli katlederken, diğeri de katlediyor. Darbeyi katillerin pusula- ları polis güvenciliği altında gerçekleştiriyor.

Solda kimileri de el ovuşturarak, darbecilerin sırtını sızla- maları sürdürüyor. Şimdi darbecilerle işbirliği yapan kendileri de- ğilimsi gibi "her iki tarafta da" karışmıyorlar cesetler de, kendilerini aklamaya çalışıyorlar. Darbeyi ihanet çetesi saldırılar karşısın- da bugün sessizliğe bürünerek, ya da "biz ilgilendirmiz" diyerek bir kenara çekilken, tüm bu cinayetlerde paylarının olmadığını düşüniyorlarsa yanılıyorlar.

Yine de gerçekleri görmelerimiz istiyor. Bizlere yönelik oligar- şinin ve darbecilerin işbirliği halinde süren saldırıları, kır güleri açmadılar. Bunun unudunu taşıyoruz.

Zorlu bir dönem yaşıyoruz. Gerekti oligarşi, gerekse darbeciler ve sol tarafından kuşatılmaya çalışılıyor. Saldırıya uğramayan hiçbir değeri- miz, geleceğimizi kalmadı. Tüm birim ve alanlarımız her gün bu saldırıdan faydasıyla payını alıyor.

Bundan da üstesinden geleceğiz. Çünkü bir zorlu dönemlerin in- sanları olarak yetiştik. Boyle bir gelecekte bugünele olmalı. Daha güç, daha kararlı ve inatçı olmamız lazım. Hiçbir gücün bir durduramayacağımı söylüyoruz; şimdi bunu bir kez daha göster- menin zamanı. İnsanlarımız savagıca, katillerle kucaklap he- tir düşmanın karşısına çıkacak ve MÜCADELE sursunayacak.

Hareketimizi, değerlerimizi, geleceğimizi ve geleceğimizi sa- vumalıyız. Bu zorlu yolda, herkese bir görev ve sorumluluk düşü- yor. Büyüklük, küçüklük yapılabilecek işler, gücümüzde değil; öne- mi olan "ben ne yapabilirim?" diyebilmektir. Darbecilerin ve düş- ma- nı saldırıları, komplolarına en iyi yanıtmız, devrimci hareket- sahip çıkmaktan geçiyor.

Bunu başaracağız! ☐

Toroslar'da da biz varız

"Belki yanıp tutuşmuyor henüz bozuktur. Belki yangınlar her yanı sarımadı. Ama kıvılcıklar yayılıyor her yanda. Derinden derine yanan kıvılcıklar... Malatya dağlarında alazlandı ilk."

Ardından Sivas'ta yüreğimizin ilk can düştü toprağa... Sonra Derim'de 12 şehidimiz tutuşturdu dağları. Şimdi Toroslar'a verdik ilk yüreğimizi...

Şehitlerimizden aldığımız bayrak elden ele geçerek Toroslar'da dalgalanıyor.

A. Tarık Koçoğlu ve Mustafa Sefer'in yüreklerindeki umut, 31 Temmuz'da Toroslar'da bayraklaştı.

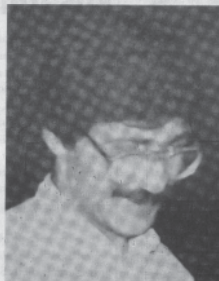
Onlar umudumuzdu. Dağların umudu.

Şimdi Toros dağları onların adıyla yankılanıyor. Şimdi dağları yeni umutlar, yeni yürekler bekliyor.

31 Temmuz günü, Mersin, Sifike kırsal alanında jandarma ile Devrimci Sol Kir Birliği arasında çıkan çatışma ve yapılan operasyon sonucunda, 5 Devrimci Sol gerillası tutuklanarak, Akdeniz Bölgesi Siyasi Sorunlusu A. Tarık Koçoğlu ve Kir Gerilla Birliği Komutan Yardımcısı Mustafa Sefer şehit düştü.

"Gün olur, aydınlık savuncusunu devrimciler halttan yana olmanın bedelini sokaklarda, dağlarda, ev baskınlarında, pusularda resmi veya sivil-faşist güçlerce katlederek öder."

Tarık Koçoğlu Devrimci Sol Ana Dağları'nda yaptığı savunmasında böyle açıklıyordu halttan yana olmanın bedeli-

ALI TARIK KOÇOĞLU

ni. Ve o bu bedeli, yoldaşı Mustafa Sefer'e beraber Toroslar'da şehit düşerek ödedi...

Kaldıkları üç diğman tarafından kuşatıldığında, üssün önünde Devrimci Sol'un orak-keçiği bayrağını asarak mevzilerini savunmaya geçen savaşçılarından Mustafa Sefer, daha çatışmanın başlarında boynundan aldığı bir kurşuna şehit düştü. Tarık Koçoğlu ise, katiller tarafından sağ olarak ele geçirilmesine rağmen, bir komando astsubay ve jandarmalar tarafından dövülerek, işkence yapılarak katledildi.

Katletiller ama korkulan bitmedi.

Polis Şehitlerin Cenazesini Gizlice Gömü

Şehitlerimizden, şehitlerimizin tabutlarını omuzlayacak halin öfkesinden kor-

*Düşün ki bir orman
hiç kopar mı toprağından
nasıl da tutkun*

*salkım saçak
dağlara dağlara salmıştı
köklerini*

*ve nasıl sınıksız sevdalı
sarmıştı toprak
bizde canlar verirse eğer*

böyle verir yiireklerini

MUSTAFA SEFER

zaltında tutulduklar.

Yaralı Gerillalar İşkenceye Götürüldü

Çatışma sırasında sağ olarak yakalanan beş gerilladan Mesut Koçak ve Erol Karabiyik, ağır yaralandıktan için jandarmaların önüne Sifike Devlet Hastanesi'ne kaldırıldılar. Ancak daha sonra Mersin Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nden gelen ekpler tarafından hiçbir tıbbi müdahale yapılmadan, Mersin emniyetine işkenceye götürüldüler. Mersin Emniyet Müdürlüğü bu durumu hem ailelerden, hem de avukatlardan sakladı. Beş gerilla işkencisi sorgulardan geçirildikten sonra, 4 Ağustos günü Sifike'ye gönderilerek mahkemeye çıkarıldı. Ve aynı gün tutuklanarak, Malatya Cezaevi'ne gönderildiler. ○

Arkadaşları şehit gerillaları anlatıyor

Örgütlenmesinde Özerliye Çalıştığı Mersin Halk Milisi, Tarık Koçoğlu'nun Şehit Düşmesi Üzerine Yayımladıkları Mesajda Tarık'ı Anlatıyor.

"Bu Cumartesi, ilk dağlar daha güzel, daha anlamlı, daha çok bizim. Şimdi dağları yeni yürekler bekliyor. Kavga-mız ve en son savaşımız yaşıdıkça, dağların yureği atacak. Herbir ölüm bu milyonlarca parça yureği durduramaz, durduramayacak. Çünkü yasadık kadar, kavga kadar ölüme de yakıştırmalarını bildik kendimize.

Sabahatleri kanlarıyla söz vermişti halkımıza: "Bayrağımız ölünen her tarafında dalgalanacak" diye. Bayrağımız Toroslar'da da dalgalandı. Ve bayrağımızın dalgalanmayacağı hiçbir dağ, hiçbir şehir kalmayacak. Biz de söz veriyorduk ki, Toros şehitlerimiz dalgalandırdığı bayrağımızı yere düşürmeyeceğiz.

Toros şehitlerinden bölge sorunlusu yoldaşımız Tarık, sabah erken vakitten akşamlara kadar durmadan çalıştı. Çalışmadık her zaman zevki vardı. Hiçbir olanlağın olmadığını zamanlarda bile, çıkıp bir dolaşp gelip ve bütün sorunlarımız halledildi. Kördüğüm ölmüş iplikler, onunla konuştuklarımız zaman çözülürdü. Onunla konuşmak, tartışmak bize en büyük huzuru ve güveni verirdi. Kapadın gölümseyerek girdiğinde o gün her şey daha güzel olurdu. Çünkü ölü gölü ve ölü üreten gölümseki ki, bunu yaşamamızda hissetmemek olanaksızdı. Öğreticileri, her şeyiyle, her konuşmasıyla karşısındakine bir şeyler verirdi. Ondan öğren-

mek çok zevkti ve çok kolaydı. O bizim öğretmenimizdi, ama bir öğrenci değildi. Bize öğretirken çok ince ve hassas davranır, en ince ayrıntılarına kadar anlatırdı. Yoldaşlarına çok güven ve sabırla yaklaşırdı. Bizler onun güvenini sarsmadık ve bundan sonra da sarsmayacağız.

Onlar bize çok şey bıraktılar gideken. Cesaretlerini, atılacaklarını ve istahlarını. Onların namulı her zaman halk düşmanlarının üzerinde olacaktı. Ve antı-yoruz ki, yoldaşlarımızı katledilen halka bunun hesabını verecektir.

Biz Devrimci Sol Halk Milisi, şehitlerimizden ıskı tuttuğu devrim yolunda daha hızlı yürüyeceğiz. Devrim yürüyüşümüzü hiçbir güç engellemeyecek. ○

Cezaevinden Bir Arkadaşı Mustafa Sefer'i Anlatıyor:

"Tam Tophızatlı Devrimci Sol Gerillasıyım"

Mustafayla Nevşehir Cezaevi'nde birliktiydik.

Onun dağa olan özlemini anlamamak, hissetmemek mümkün değildi. Zaten kendisi de hiçbir zaman saklamazdı. Adeta dağların bir parçası, dağların ağıydı.

"Galeceğim sana Derim dağları" der başka bir şey söylemezdi. Dağlara, özel olarak da Derim dağlarına olan tutkusu öylesine büyüktü ki ziyaretçilere dağların resimlerini getirir, mektuplaştığı yoldaşlardan dağların

resimlerini isterdi.

Mustafa yakalanışını hiçbir zaman içine sindirmedi. Düşmanla eğlenen her basın randevusuna vermesinden dolayı çatışmadık yakalanmıştı. İşte çatışmadan yakalanmak onu kahrediyordu.

Şubat ayında özperlik eylemiyle sıcak mücadeleyle geri döndüğünde dağlara tekrar kavuştuğundan şüphem yoktu. Apıkası Toroslarda şehit düştüğünde biraz şaşırıldım. Tutkusunu Derim dağlarıydı. Ama ölünen tüm dağları onun mekânıydı ve o da bunun bilincindedir. Toroslarda, İnce Memed'de diyarlarda yankılandı sesi. Ve sözünde durdu, sonuna kadar çatışarak şehit düştü. İlk tutuklandığında sorgu hakimine "Tam tehcizatlı Devrimci Sol gerillasıyım" diye itilade vermişti. Mahkeme heyetleriyle de arası iyi değildi. Daha çıktığı ikinci mahkemede heyette tartışmış, sloganlar atarak salondan atıldığında bir daha da mahkemeye götürülmedi.

Bir ziyarette Derim'de şehit düşen 12 gerilladan Cihan Taçyıldız geldi. Hemen lafı uzatmadan "Arkadaş hepimizi çok sevyorum. Yanlış anlamıyım ama ben gelirimiz Mustafayla tanışmaya geldim. Bizim gerillaların böyle ilk defa yüz yüze konuşacağım." diye söz verdi. Ve o gün uzun uzun konuştu. Cihan da özlemini kavuşturdu ve gerilla oldu.

Komutanı İbrahim Erdoğan'ın ve Malatya şehitlerimizden Şerafettin Şirin'in onun için özel bir yeri vardı. Hep onları anlatırdı. Şimdi yoldaşları onu anlatı-
cak. ○

D-evrimci Sol 3 Ağustos 1993 tarih ve 61 sayılı haber bülteniyle, Mersin Şifli'nde şehit düşen Devrimci Sol savaşçıları ve darbeye karşı cetesinin gazetesinde çalışanlarına yönelik saldırılarına ilişkin açıklama yaptı. Bu açıklamada şu görüşlere yer veriliyordu.

31 Temmuz 1993 günü akşam saatlerinde Mersin Şifli'de kiral alanlarda bir kılız birliğim ve Akdenez Bölgesi siyasi sorumluluk olgularının saldırısına uğradı.

Bölge Siyasi Sorumlumuz Ali Tanık Koçoğlu ve Gerilla Birliği Yürütücümüz Mustafa Sefer yoldaşlarımızın şehit oldu. Olguları savayışımız engellenmek için topyekûn savaş ilan etmiş durumdadır. Kadimlar, işkenceler, keyfi tutuklamalar, baskınlar süregelen olağan tavrılar haline geldi. Şehitler, kadın, hemen tüm demokratik mevlizimlere bu saldırıların, işkencelerin nasibini almaktadır.

Olguları özellikle kır gerillamızın gelişmeye başladığını gördüğünden ibaren saldırılarını kır kat daha artırdı. Darbecilerin ortaya çıkmasıyla, darbecilerle işbirliği yaparak hareketimizi kuşatma altına almayı, katliam ve pasifikasyon taktikleriyle gücün düşürmeye, yok etmeye çalışıyor.

Toros dağlarında gerilla birliğimizin geçmişi kasıdır. Arsa Yoksullarına mutlaka gerillamız gelecek, çoklu köylülüğü, ezilen halkların örgütleyip savaşa katacağıdır. Yoldaşlarımızın öznel çabaları, her şeyi yoktan var ederek birliği yatıştırmala-

Kontrgerilla ve darbeci kontra saldırılarına devam ediyor

rinin boş gittiğini düşmanlarımız da, sözde dostlarımız da görüyor.

Şehitlerimiz:

Ali Tanık Koçoğlu (Azmi)... 1961 Adana Cemiyeti'ne aittir... Türk milliyetinden yoksun bir ailenin oğlu.

1977 yıllardan itibaren mücadele içinde. 12 Eylül öncesi Dev-Genç safında ve Faşist Terör Karşı Silahlı Mücadele Ekibi'nde mücadele etti. 12 Eylül'den sonra tutuklandı. Yaklaşık 10 yılı tutsaklık koşullarında geçti. Cezaevlerinde sürekli direniş hatında oldu. Hiçbir zaman devrimci hareketin çizgisinden sapmadı, reformist algılarından etkilenmedi. Eksiği ve zaafılarına hep açık oldu. Büyük küçük demeden tüm aldığı görüşlere dört elle sarıldı...

1991'de cezaevinden tahliye olunca birçokları gibi düşüncem, ailem vb. demeden tekrar görevime koyul... Bir süre Akdenez Bölgesi'nde onu destekler platforma çalıştı... Olguları, onu tekrar gözaltına alarak işkencelerden geçirdi. İşkencelerine ne bir aralıdı, ne de onu sindirebildi. Serbest bırakarak zorunda kaldılar. Tanık'ın mücadelesinde bir darbeci yoktu. Bir süre sonra illegal yaşama başladı. Akdenez Bölgesi Komitesi'ne atandı. Akde-

niz Bölgesi'nde hareketin gelişip güçlenmesi, kitle örgütlenmelerinin geliştirilmesi, misillerin oluşturmaları, kır gerillamızın hazırlanmasında onun çabaları görüldü. Düşman yine peşindeydi, ama o yılın 1992 Temmuz'unda bir illegal üsümüze girerken kontrgerilla birliklerini pususuna düşürüp kurşun yağmuruna tutuldu, ama kurtuldu... O yine mücadele içindeydi. Yur emriyle aranıyordu. Ama o hep kitlelerin içindeydi. Yeni insanları eğitmek, kadrolaşma yapmak, görevini yomaksızın sürdürmek gerektiğinin bilinciyle. Onu işi gereğinde, açık dirençlerinin örgütlenmesinde, Turb işçilerinin direnişinde, miki eylemlerinin örgütlenmesinde, kır gerillamızın birliktir çalışmalarında, her yerde görmek mümkündür.

1992'de Akdenez Bölgesi Komitesi siyasi sorumluluğuna atandı... Hareketimizde kontra darbesinin ortaya çıkmasıyla devrimci hareketin ve önderlikten yana tavırını aldı. Bölgesine hiçbir darbecinin girmesine izin vermedi.

Tanık'ın yemecilik tarihi belki kasıdır, ama o hep omuzsuzluklar, yoksulluklar içerisinde mücadele etti ve başları bir grafik çizerek gitti.

31 Temmuz 1993 günü, muhtemelen gerilla birliğiyle görüşmeye gittiği gün, ol-

garşının celtaları onu katlettiler... Onu katletmekle Tanık'ın tükeneceğini sananlar bir kez daha yanılacaklar...

Tanık 12 Eylül'ün karanlık tutsaklık yıllarında örgüte ve çizgisine sahip çıkanı, direnen, tutsaklığın son verildiğinde tereddütsüz mücadeleye koşan ve bir an olsun düştüğü geriye bakmayan, kitlelerle birlikte yaşamaya ve onun örgütlenmeden devrimci mücadelesinin gelişmeyeceğine inanarak bir yöneticimizdi.

Darbeciye karşı mücadelede radikal olmak gerektiğini ve asla taviz verilemez, koğullar ne olursa olsun darbeciğin devrimci hareketi yatıştırmaya ve hareketin bolidürümüne istedi. O mütevazılığı ve sabırlı, risklerden, zorluklardan kaçınmayarak insanları örnek oldu. Programı militan bir çalışma olmanın, programın ısrarı taleplerin olmanın, devrimlerin üstesinden gelinmeyeceğini inanırdı. Yaşamı ve mücadelesi devrimciliğe dolu dolu geçti...

Onu bir militan, kitleler içerisinde bir örgütçü, bir savaşçı ve bir yönetici olarak hep hatırlayacağız.

Toroslarda, Adana'nın, Mersin'in, Antep'in, Antakya'nın geçekünü yoksulların, gençlerin, fabrika işçileri, Turb ve Toros'un dirençleriyle onu asla unutmayacaktır. Tanık'ın mücadeleye bayrağını fabri-

"Yaşasın Toros Direnişimiz"

TARİK, DEVRİMCI SOL BAYRAĞINA SARILARAK GÖMÜLDÜ

Tanık Koçoğlu'nun cenazesi polisi tarafından gömüldüğü yenden alınarak, 3 Ağustos gecesi memleketi olan Adana'nın Osmaniye ilçesi Cevdetiye kasabasına getirildi. Kurumun bir bekleme salonunda Tanık'ın karınları ile vüdu resmi yerleştirildi. Sabaha kadar mulla aydınlatılan tabutun etrafı, gelen çuklenlerle süsüldü ve şehidimizin başına saygı nöbeti kuruldu.

4 Ağustos sabahı, cenaze gömülme üzere yola çıkardı. Başlarına kurmuş bastılar tukan anları, ellerinde şehidimizin karınları ile vüdu resimleri ve güğüslerinde kokartlarıyla on saflarda yer aldılar. Kitlenin önünde, elinde Tanık'ın fotoğrafı ve diğere sloganlarıyla bakı di ve onları yürüten Tanık'ın anması vardı.

Ve onları arkaunda Devrimci Sol Güçler, Sağlık-Sen'leri, Devrimci Mücadele Eğiün Emekçileri, Bel-Der'leri, Devrimci Mücadelede İşçiler, Osmaniye ve Adana Özgür-Der'li sıziler ve kasaba halkı kortejde yürümeye başladılar.

Kasabanın meydanına gelindiğinde atılan 'Devrim Şehitleri Ölmüzdür', 'Yaşasın Toros Direnişimiz', 'Devrimci Sol Gerillanın Ölmüzdür', 'Tanık'lar Ölmek' sloganlarıyla birleşti. Özgür-Der'li anılar 'Devrim Şehitleri Ölmüzdür' pankartını açtılar.

Cevdetiye halkı, ilk kez bir devrim şehidinin cenaze törenine katıydı. Kimi yaşları, kimi meraklı, kimi ise hayranlık olu duşen gözlerle izliyordu onları. Kime "kin" duyuyorduk. Kime bu güzel insanın devletin söylediği gibi "terorist" olduğunu düşünüyorduk. Orada seneler ve sayılan bir insanın Tanık. İlk gün boyuncu teret estiren polis ve jandarmamız engellemelerine rağmen, halkın cenazeye katılımı bunun ifadesiydi.

Yürüyüş sırasında hep birliktir söylenen "Bize Ötüm Yok" marşı, şehidimizin ölümünleştiklerini, jandarması ve polisleri panjiri gidecek attı. Kitlenin atığı sloganlar ve gösterdiği karakol olan öyle korkuttu ki, kitlenin etrafı bir anda ellerinde otomatik silahlar bulunan onlarca resmi-sivil polis ve jandarmaya sarıldı.

Korkutuldular. Korkutulan sadece cenazeye katılanlar, köy halkı, ailesi, Devrimci Sol güçler de değildi. Onlar ölümlerinden bile korkuyorlardı. Tanık Koçoğlu'ndan, cenazesinden daha isminin korkuyorlardı. O yüzden, panjin

4 Ağustos 1993-Adana/Cevdetiye Kasabası

verdiği saldırganlık içindeydiler.

Her geye rağmen, cenaze töreni yapıldı. Kitle jandarması ve polisleri tüm güdüngeza rağmen, yürümeye devam etti. Mezarlığa gelindiğinde, tüm şehitlerin anısına saygı duruşuna bolumuldu. Tabut Devrimci Sol bayrağına sarılarak gömüldü. Mezar başında yapılan anmadan sonra, kitle yine kortej halinde yürüyerek cenaze evine gitti.

Cevdetiye İşgalı Altında...

Cenazenin sloganlarına defnedilmesiyle beraber, polis ve jandarmamız saldırganlığı da arttı. Adana'dan gelen Devrimci Sol tını ve bir binbaşının yönlendirmesiyle kuşatılan cenaze evinden, tının birliktirinde insanlar gözünlüne almak istedi. Evde bulunanlar bunları izlemeye üztirine, evi yaklaşık yedi saat kuşatıldıktan sonra, kitle ancak saat 15.00'te sarvıcık tınıyle kimlik kontrolünün yapılmaması kabul etti. Burada bulunan 62 kişi gözaltına alınarak Tecelli Karakolu'na götürüldüler. 53 kişi bey saat tınılıktan sonra serbest bırakıldılar, geri kalanlar ise ancak ertesi gün bırakıldılar.

Adana Özgür-Der'leri de 4 Ağustos günü yaptıkları basın açıklamasıyla Cevdetiye'de yaşananları ve gözaltıları protesto ettiler.

MUSTAFA ŞİMDİ ÖZLEMİNİ ÇEKTİĞİ DERİSİM DAĞLARINDA

Mustafa Sefer, 4 Ağustos'ta emmekteki Derisim'in Peretik ilçesi Çalaxane mezarına gitti. Gece yapılan cenaze tınızları arasında, 5 Ağustos günü jandarmamız tının en-

5 Ağustos 1993-Derisim/Çalaxane Mezarası

gellemlerine rağmen cenaze töreni düzenlendi.

Köyün tını giriş ve çıkışları, panzerlerle çevrildi. Köy yüzlerce askerle abluka altına alındı. Hozatın, Peretik'ten Tunceli ve Elazığ'dan cenazeye katılmak için gelen insanlardan hiçbirisi, askerlerin engellemesi yüzünden gire giremedi. Ancak bunlar rağmen, köyün ve çevre köylerde gelen yüzlerce insan omuzladı Mustafa'nın tabutunu.

500 kişi, kortej halinde yürüyerek "Kahrolsun Faşizme Yaşasın Mücadelemiz", "Mustafa'lar Ölsün" sloganlarıyla mezarlığa yüründü. Yapan sayı duruşundan sonra, Mustafa'nın o çok sevdiği ve özlemini duyduğu Derisim dağlarında toprağa verildi.

Cenaze töreninden sonra, askerlerin köyün etrafındaki ablukayı kaldırmaları üzerine, çevre illerden gelenler köyü girebildiler. Mustafa'nın başlarına toplanan insanlar, mezar başında bir anma düzenlediler. "Bize Ötüm Yok" marşını söyleyenler arasında, kitlelerin devrim anı Derisim dağlarında yankılandı.

Şehitlerimiz için şifirler okundu. Mustafa'nın bir akrabası onun mücadelesini anlatan bir konuşma yaptı. "Ağlanmaması, yas tutmanın zamanı değil" diyerek "Dağlara Gel Dağlara" ve "Ha Gerilla Gerilla" türkülerini halın ya dudu insanları.

Mezar karınları ile donatılarak, bu sefer Derisim dağlarında "Yaşasın Toros Direnişimiz", "Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karatay", "Yaşasın Silahlı Devrimci Birliklerimiz", "Yaşasın Halklara Karşı", "Devrimci Yayıyor Devrimci Sol Savayıyor", "12'er Yayıyor" sloganlarıyla medti.

kaldıra ve dağlarda sayıları yükseltmek taşıyacağıdır....

Mustafa Sefer (Ulaş)... 1970 Dersim doğumlu. Kürt milliyetinden yoksul bir köylü ailesinin oğlu. Çocuk denilebilecek yaşta devrimci gerillalara tanıştı. 1960'lerde Dersim'de çoktanlığı yaparken gerilla birliğine tanıştı, onlara çeşitli konularda yardım eder. Daha 14 yaşında iken yapımına kastedecek işkencelere tanışır, gözaltına alınır. Artık bir devrimci'dir. Bekli çok şey biliyorlarmış... Ama o Dersim çocuğudur. Her ezilmiş, horlanmış, katliamlara uğramış Dersim halkının evladır. Sömürü ve zulmü tüm hücrelerine hissedir. Özgürlüğün, kurtuluşun devrimde olduğunu ve devrimin esas yolunun gerilla olduğuna inanır. Gerilla olma sevdası onun her gün biraz daha büyür....

1985'de İzmir'e geldi. Çeşitli işlerde çalıştı. Aynı süreçte yasa platformunda devrimci mücadele içerisinde bulundu. Ama onun özledi dağlardı. Özgürlüğün dağlarda geçtiğini inanır. O bir dağ çocuğudur. 'Dersim'in dağları fethedilmelidir' der.

1990'da örgütümüzün Ortadoğuda kamp kurma ve kır gerillası bağlama hazırlıklarında ilk kampa gidin bir grup yoldaş arasında yer aldı. Kampın inşa edilmesinde baktımdan, yorulmadan çalıştı... Bu süre içerisinde askeri eğitimi tamamladı. Artık dağları on beklemekteydi. Umutludur, çokludur... 1991 Haziranında İbrahim Erdoğan yoldaşıyla birlikte ükreye girdi. Henüz dağlara gitme hazırlığı yaparken 12 Temmuz katliamı yaşandı. Mustafa'nın bir süre hareketle bağı koptu. Kendisinin de içinde bulundu muftreze daha çıkmış, ama o yetemeyince. Ama dağların çocuğudur o. Dersim dağlarına çoktan binmiş, bu da birliğe katılır... Artık dağlarda silah elde halinde özgürlük savagıdır. 1992 sonunda bir hainin düşmanla işbirliği yapması birliği pusuya düşür. Mustafa birliğinin öcünüderindir... Pusuyu kır eder ve yoldaşlarını uyarır... Yoldaşları pusudan kurtulur, ama Mustafa tutuk düşer. Mustafa'nın dağ ve gerilla sevdası yine bitmez. Mücadele için yarıp tutulur. 1993 Şubatında tutuk bulundumu Nevşehir Cezaevinde özgürlüğü aldı. Artık "beni dağlara gönderin" der... Bu kez Toros dağlarındadır... Toroslarda gerillanın kumrulması için çalışır. Gerilla birliğinin komutan yardımcılığı yapar....

O Dersim dağları ve Dersim halkı kadar Torosları ve Toros Türkmenlerini de sever... Çünkü Kürt ve Türk halklarının kardeşliğinde inanmıştır. Gecesi gündüzüne katarak çalışır.

Darbeci duyunca lanetler... Daha çok çalısım ve özveri ile mukadderetini söyler... Bir hareketimiz ve halkımız büyük bir ihanete uğradı, ancak bütün olanlar karşısında her Devrimci Sol kadrosu daha fazla görev ve sorumluluk üstlendi. Şimdi her zamankinden daha fazla özveri olmalı, yaratıcılığımız zorlamalı, sıkı sarımlıyız. Yoldaşlarımızın kanları pahasına yattığı değerlere daha fazla değer katmalıyız... Her Devrimci Sol'unun görevi, dev ve iç düşmanın saldırılarından yara alarak hareketimizin yollarını sürmektir, aksi gerekçeler devrimle, halkla, şehit yoldaşlarımızla ihanettir, düşmanın yaptıklarını onaylamaktır..." der. Bu inanç ve bilince savagırken şehit düştü...

14 yaşında devrimci, 20 yaşında gerilla ve 23 yaşında devrim şehidi... Kısacası yagınının onurlu duruşu, çokluğu, umutlu, özgürlüğü sevdalı bir insan Mustafadır... Sen rahat uyu Mustafa yoldaş. Özgürlüğün savagıların ülkenin dört bir yanındadır, Dersim'de, Toroslarda, Karadüz'de, şehirlere savagarak güçlenecek ve bayraklarımız yükseldiye dalgalanacaktır.

Mersin/Siflike operasyonunda Tarık ve Mustafa yoldaşlarımızın şehit düşerken iki yoldaşımız da ağır yaralandı, bir kısmı da muhtel kurşun yaralanı alırdıkan halde işkencelerle alınıldı...

DARBECİ KONTRA DA PUSU KURDU

31 Temmuz günü Mersin'de kontrolleri, gerilla birliğine pususu kurup iki yoldaşımızı katletti, ikisini ağır yaraladı. 2 Ağustos 1993 günü de darbeci kontra çetesiinden 3 kişi Mücadele gazetesinin yakınında pususu kurarak, Mücadele gazetesini muhabiri Şağır Karakurum ve Devrimci Gençlik dergisi sahibi Zeynep Arıkan'ın kurşun yağmuruna tuttu. Darbeci kontra çetesi şiddet uygulamadan, saldırımdan, katletmeden yagayamaz. Onlar geleceğimizi, tüm Devrimci Solcuları katletmelerine bağlamışlardır. Çünkü hiçbir Devrimci Solcu, tarikatının onuru, altıfemeçliğini bir anlık için bırakmaz. Ne yazık ki, bu çaremsiz, zavallı, paspasatlar birlerce Devrimci Solcunun katletmekle tükene-

meveceğini anlayamamışlardır. Resmi kontrolleri da Devrimci Solcuları katletmek tövbesine, yuğ edeceğine inanıyordu. Şimdilerde artık onun da inancı yuğ. Çünkü Devrimci Sol'un bir halk hareketi olduğunu biliyorlar.

Darbeci, artık kontrolleri ile işbirliği yapmayıyor. Bir yandan silağı, bir yandan darbeci birliğe yoldaşlarımızı pususu kuruyor ve katletiyorlar. Daha dün Halik Güncü sahibi Rıza Güneşer'i katlettiler... Ardısarda kontrolleri Kemal Aygün'ü katletti. Şimdi Mersin'de kontrollerin, İstanbul'da darbeci kontranın pususu ve saldırılar devam ediyor. Darbeci saldırıyor, ardısarda polis kaçkade bulurları üstü bastırıyor. İşkenceci polis kimisi saldırıyı pekaia biliyor, ama o katillerin kendileri çocukları olduğunu tamamen bilmicinde olarak, darbeci kontranın katilim girmiş derg bulurları pasak, talan ederek, çalışanları gözaltına alarak tamamlıyor. Kuşkusuz bu saldırıların bir ayağı da darbeciliği destekleyen, himaye eden elleri sol yapıldır... Şimdi biraz da kendi baskıları, polislerle birlikteli cinayet işleyen darbecilerle övünümleri. İyi kuşumuz yok. Onlar yine hareketimize saldırarak bir şeyler bulsın. Hala bu darbeci kontra çetesiinden gerekç yüzlerini görmeyişimiz büyük bir gaflettir. Ümudumuz geç de olsun birleşimlidir. Mersin'de ve İstanbul'da kontrolleri ve darbeci kontranın pusularına düşen yoldaşlarımız yagam için direniyor... Her iki düşman güç de cinayetlerini işleyip yine katliamlar planlamak için üşlerinde dündürler.

Katiller tanyoruz. Bir hareket tarafından cezalandırılan bir ayağı, sapık ve aylardır pususu kuruyor, cinayet işliyor, diğeri işi hareket içinde hiçbir yere gelemeden sancısıya kilitli ispatında, kişisel intikam peşinde olan iki serse... Bunlar hedefimiz değildir. Ama darbeci şefler onların da yagamları yuğ ediyor. Tüm kamuoyu bilmelidir, bu insanları cezalandırdığımızda sorumsuz darbeci çete şefleri ölmezler. Ortaya çıkacak bütün düşümlerden, doğacak zararların tümünden darbeci çete sorumludur....

Darbeci kontra çete şefleri Hüseyin, Süleyman, Zafar, İhami kendi psi canları için insanları kontra cinayetlerine ortak ederek suç işlemeye devam ediyorlar. İncinayet cinayetlerini, verdinçiz zararlarını kendileri tek sorulacaktır. Hangi kanakah delili gireseniz, kimler işbirliği yaparsanız yuğ devrimci adaleten kurtulamayacaksınız. Hepinizin sonu

Asaf'ın sonu gibi olacaktır.

Yoldaşlar, halkımız,

Kontrolleri, darbeci kontra, emperyalistler ve kimi sol hareketler hareketimizi kuşatıp, saldırı yuğ etmek istemektedirler. Hareketimiz tarihinin en kanakah ve en büyük komplosuyla karşı karşıyadır. Bu komplonun ortadan kaldırılmak, kuşatmayı yarmak ve devrim yürütüyüzünde daha güçlü devam etmek zorundadır... Kontrolleri ve darbeci kontra bu yürüyüşümüzü engellemek için saldırıyor. Biz Devrimci Sol olarak, kadrolarına, tarikatlarına, önderliğine 12 Eylül'ün zifiri karandığında, düğman kuşatmasında tüm saldırı ve pasifikasyon taktiklerine karşı BAŞARAMAYACAĞINIZI ıgırmı yükselteceğiz, hareketimiz tarihinin en kanakah ve en büyük komplosuyla karşı karşıyadır. Bu komplonun ortadan kaldırılmak, kuşatmayı yarmak ve devrim yürütüyüzünde daha güçlü devam etmek zorundadır... Şimdi bu onuru yuğ etmek istiyorlar....

Devrimci Sol'a önde verileriz, şu veya bu nedenle mücadelede alı kanalar, hatta aktif mücadelelerin daha düşümler her zamankinden güçlü çabı hareketi savunmaları ve her konuda katillerini sunmalıdır. Neden, neçin sokarlarını sormadan, açık düşman saldırılarını, düğmanla açık işbirliği yapanları, söze dofların kuşatmasını görecektir Devrimci Sol geçirici sahplenmelidir. Devrimci Sol geçirici hepimizdir... Bu gerekç onurumuzdur, sevgimizdir, umudumuzdur, geleceğimize, geleceğimize kilitlemek, kartarmak için sahplenelim ve düğmanlarımızı karşı savagımlar, onları kanakah yuvalarından çıkarp devrim karşı işkencileri suçların hesabını soralım.

Hareketimize karşı yönelen komplonun ve düşman gücünün taktikliği işi değeriendir savagıyızdır. Kontrolleri, darbeci kontra, burjuva basını ve bir kısım sol hareketler, hareketimize karşı çıkıyor. Bu karşı-devrimci saldırıyı püsükterek yolumuza devam etmek zorundadır. Düğmanlarımız daha çok sevirir, memek için birleşmeli ve savagıyızdır.

Şehit yoldaşlarımız,

Artı olsun ki, bayrağımız hiçbir zaman yere düşmeyecektir... Dünyanın tüm namurları üzerimize çevirile, tüm işkence tezgahları bizler için çalışsın, yüzlerce kez katliamlara uğrasak, binlerce müstak da olsa bayrağımız ülkenin dağlarında, kentlerinde, dört bir yanında dalgalanacaktır... Ve hiç kimse devrim yürütüyümüzü, kıddar savagımızı engellemeyecektir.

BAŞARAMAYACAĞINIZI

Katliam Devrimci Sol tarafından protesto edildi

Devrimci Sol'a yönelik operasyonda Tarık Koçoğlu ve Mustafa Sefer'in katledilmesi, yaralanan Mersin emniyetine işkence için götürülmeleri 2 Ağustos günü Adana ÖZGÜR-DER Başkanı Av. Mustafa Ocaklı, Adana ÇHD Başkanı Av. Fahri Doğan ve Adana İHD Yürütüm Kurulu Üyesi Cümali Turşun yaptıkları ortak bir basın açıklamasıyla protesto ettiler.

Gazetecilerin Adana ve Mersin buraları da birer açıklama yayınlayarak katliamı protesto ettiler.

Katliam Devrimci Sol Tarafından da

Protesto Edildi

Devrimci Sol Akdeniz Bölge Komitesi Siyasi Sorumlusu Tarık Koçoğlu ve Toroslar Gerilla Birliği Komutan Yardımcısı Mustafa Sefer'in katledilmesi, Devrimci Sol örgütülüğü tarafından Adana, Mersin, Gaziantep ve Dersim'de gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

2 Ağustos akşamı saat 21.00'de, Türkiye Caddesindeki Grundig Bölge Müdürlüğüne bomba konuldu.

3 Ağustos akşamı saat 21.00'de Stadium Caddesindeki Tofaş bayii, 4 Ağustos akşamı Zeynep bulva-

ındaki Vitra Arterna galerisi bombalandı.

4 Ağustos sabahı, Kanlıyurt mahallesi Sağır ve Dilşirler Okulu'na "Devrimci Sol Gerillaları Ölümsüzdür-Devrimci Sol" yazılı bombalı pankart asıldı.

Yine 4 Ağustos'ta çevre yolundaki Profilo Bölge Müdürlüğü, 5 Ağustos sabahı Tofaş ve Gima bayileri Zeynep Caddesindeki Emalakmar bombalandı.

5 Ağustos günü gazetecilerin Adana buraları, telefonla anırsak, eylemler Devrimci Sol adına üstlenildi. Eylemin üstlenildiği konuşma "Eylemlelerimiz devam edecektir. Katliedilen yoldaşlarımız Tarık Koçoğlu ve Mustafa Sefer'in hesabını sorduk, soracağız. Yagın Devrimci Sol, Yagın Önderimiz Dursun Karatay" sözleriyle bitirildi.

6 Ağustos'ta ise yine Adana'da Yenihale Devrimci Sol imzalı "Ali Tarık Koçoğlu, Mustafa Sefer Yoldaşlarımız Yaşiyor. Devrimci Sol Savagıy" yazılı pankart asıldı. Devrimci Sol bildirini dağıttığı ve esnafın kenek katlaması için çağrı yaptı.

Adana bürümüze Gaziantep Devrimci Sol Güçler adına arayan bir başka kişi, 4 Ağustos günü Yukanba-

yı, Nur Pazarcı ve Yavuzlar mahallelerinde "Şehitler Yaşiyor, Devrimci Sol Savagıy", "Devrimci Sol Şehitleri Ölümsüzdür-Devrimci Sol Güçler" imzalı yazılamalar yapıldığı, 5 Ağustos günü ise aynı mahallelerde yazılamaların yanında iki adet bomba süsu verim ve aynı sloganların bulunduğu pankartların asıldığını söyledi.

Adana Adana'da Devrimci Sol Güçler tarafından 19 Mayıs Mahallesi'ne yazılamalar yapıldı. Mahallenin duvarları "Devrimci Sol Gerillaları Ölümsüzdür", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Şehide Çapa Şöresser Nami-ni" sloganlarıyla donatıldı.

Mersin'de ise Demirtaş Mahallesi'nde "Siflike Katliamının Hesabını Soracağız-Devrimci Sol" yazılamaları yapıldı.

Dersim-Hozat'ta Devrimci Sol'un 5 Ağustos günü kenek ve katil katlamaya çağırısı halk tarafından yüz de yüz katilama yanıt buldu.

Ayrıca pek çok il ve ilçede de katliamı protesto eden, Toros direnişini selamlayan yazılamalar yapıldı, pankartlar asıldı. (S)

Darbeci kontra çetesi iki çalışanımızı yaraladı Katiller cesazsız kalmayacak

Bataklığı seven bataklıkta ölür
Gazetemizin İstanbul merkez bürosundaki muhabirlerimizden Zeynep Arıkan Gülbay (ayrı zamanda Devrimci Gençlik dergisi sahibidir) ile Savaş Karakurum, 2 Ağustos'ta gazetemizin arka sokaklarında darbeci katiller tarafından yayılım ateşine tutulmuş ve yaralanmış. Olay polisin gözleri önünde gerçekleşti. Saldırıyı seyreden polis, katillerin işlerini kolaylaştırmak için gazetemizi basarak arama yaptı, bir okurumuzu gözaltına aldı.

2 Ağustos günü merkez binamızın bulunduğu Sultanahmet olağanışı günlerinden birini yaşıyordu. 30 Nisan katliamının tek tanığı olan Ergül Üzündü 6 gün Adıyvele suç duyurusunda bulunmuştu. Bu nedenle gazetemizin de bulunduğu Adıyvele sokak polis kayınyordu.

Ergül Üzündü saat 13.30'da suç duyurusunda bulundu, ardından tankın yarmak için DGM'ye gitti. Aradan birkaç saat geçmesine rağmen adının ve gazetemizin çevresindeki polis denetimi devam ediyordu.

Muhabirlerimize saldıran iğne böylesi bir "güvenlik" içinde gerçekleşti. Gazetemize gelmekle olan Zeynep Arıkan Gülbay ile Savaş Karakurum, Çemberlitaş Şafak Sınemasi önünde darbeci çeteye mensup katiller tarafından takip edilmeye başlandı. Arkadaşlarımız bizzatın arka sokaklarına geldiklerinde darbeci kontra çetesinden üç kişi tarafından kurşun yağmuruna tutuldu. Zeynep Arıkan Gülbay, bacağını ve karnına isabet eden kurşunlarla ağır yaralandı, sağ bacağın yaralanan Savaş Karakurum gazetemize ulaşarak saldırdı haber verdi.

Arkadaşlarımız üzerine olanlar kurşun sıkarak darbeci katiller, polisin gözleri önünde Kartal marka bir otaya binerek kaçtı. Zeynep Arıkan Gülbay'ı hastaneye götürmek için yanına götürüldü, bir sivil polisin elindeki silahıyla arkadaşımız başında beklediğini gördük. İşgiriç ki, hiçbir şey yapmıyor, seyrediyordu. Darbeci çete artıkları kaçtıktan sonra, saldıranın üzerinden iki dakka geçmişti ki, polis bu kez gazetemizi bastı, onlar polis bizzatın arama yapmaya başladılar. Buzurumda bulunan Murat Güzyılmaz adlı bir okurumuz, keyfi olarak konuşma alımp bizzat sarı karokoda tutuldu ve işkence yapıldı.

Okurlarımız ve Dostlarımız Yaralı arkadaşlarımızı hastaneye kaldırdığımız, gazetemizin telefonları da arda kalmasıyla başlandı. Saldırı du-

yan çok sayıda okur ve dostlarımız, telefonla ve bizzat gazetemize gelecek tepkilerini dile getirdiler, darbeci ihanet çetesinin cesazs kalmayacağı söylüyorlar.

SSK Samatya Hastanesi'nde de dostluğun, dayanışmanın, sahiplenmenin en güzel örneklerini gördük. Hastanenin önü 2 Ağustos akşamı alıplımdaki bir insan trafiğine sahne oldu. İşçilerden, memurlardan, mahallelerden gelen onlarca insan, arkadaşlarımızı kan vermek için birleriyle yarıştı. Hemen ameliyata alınması gereken Zeynep için, güçlükle bulunan bir kan grubunun birkaç saat içinde bulunması karşısında doktorlar "Biz bu kan grubunu bulmak için hastayı günlere bekletiyoruz. Siz bu kadar kısa zamanda nereden bulacaksınız?" dyordılar.

Mücadele halkın sesidir. İğnin, mekurun, geçeklenmeden sesidir. Bunu bir kez daha yakından gördük, yaşadık. Gazetemizi ve çalışanlarımızı sahiplenmek emekçiler, arkadaşlarımızı kan bulmak için o gün İstanbul'daki belediyelerde sürekli olarak insanı yaptırarak kan aradılar. Sağmalcılar Çesme'ndeki Devrimi 25 sokaklarından ikisi ile bir arda tutuldu da yaralı arkadaşlarımız için kan verildi. Kan bulmak için dağıtığımız demokratik kurum ve kuruluşlar arasında, tüm üye istelerini tarayarak kan temin eden Sosyalist Türkiye Partisi (STP) yetkilileri, Kızılarmut'dan minibüslerle gelen emekçiler, saat başı bir arayan devrimci işçiler dayanışmanın güzel bir örneğini sergilediler.

Sol, Darbecilerin Hamiliğinden Vazgeçmelidir

Bugün darbeci çete kontrgillayla yaptığı işbirliğini gözlemlemiyor. Kontrgillay her gün yeni bir katil yapıp, darbeci çete de boş durmuyor. İnsanlarımız pusular kuruyor, katletiyor, yaralıyor. Daha dün Halkın Gücü gazetesi sahibi Rıza Güneşli'yi katlettiler. Darbeciler saldırdı, ardından polis gazete bürolarını basarak tori ediyor, insanları gözaltına alıyor, işkenceler geçiriyor. Kontrgillay darbecilerin katilim girişimlerini bu şekilde tamamlıyor. Katil kontrgillayla darbci kontranın saldırdıkları birbirinden ayrılmak olanağıdır.

Bugüne kadar "sol içi göidet" diyerek yaygara koparan, işkenceli suçların belirlenmiş kaçmak için her türlü işgenciliği yapan darbecilere kucak açan sol, saldırdıkları nasıl açıklayacak? Yargısız infazlara, gözaltımda kayıplara, işkenceye karşı göstermelik olarak darbeci ihanet çetesi sahiplenmekte gösteren-

Saldırıya uğrayan arkadaşlarımızın izlenimleri

Zeynep Arıkan:Çemberlitaş'la darbeci karşılaştığımızda bize saldırabileceklerini düşündük, ama silaha saldırabileceklerini düşünemedik işi yolumuza devam ettik. İlk kurşun yağmının duşu gelmişti, ama isabet emekçisi kurşun bacağına geldi, işçisi kurşun ile kağına girdi. Başımı hissettim yolumu. "Katil köpekler, hanter!" Mücadele'ye haber verin" diye bağmaya başladım... Başında silahlı bir sivil polis bekliyordu. Hastaneye götürüldüm. Kendime geldiğimde büyük bir tehlike altında olduğum söylüyorlar. Çok zor kan bulmuşuz. Ancak bu koudaki dayanışma beni çok

duygulandı. Şimdi bir an önce iyileşmek istiyorum.
Savaş Karakurum:Darbecilerle karşılaştığımızda Zeynep beni sustu. STPN'nin bizzatı geldiğimde kurşunlar üzerine yağmaya başladı. Zeynep'in yere düştüğünü gördüm, tek düşüncem bizzatı baka vermek. Koşmaya başladım. Tam köşeyi dönerken bacağımı bir acı hissettim. Arkamdan köşeye darbeci ates ederek geldiler... Bu saldıran darbci ihanet çetesi'nin ne kadar zavallı olduğunu ve bizzatı bizzatı'nın ne kadar işi varlığını, halkımızın bizzatı nazi sahiplendiğini bir kez daha gösterdi.

ler, daha ne kadar "masum" darbecilerin suçluluğunu yapacaklar? Darbeci Çözüm'de "güvenlik" alanlar, Aydınlık Matbaası'nda "serbolk nöbet" tutanlar, iki çalışanımızı kontrgillayla katliyle yayılım ateşine tutmuşları karşısında ne diyebiliriz? Bu sorunları yanıtlarını önümüzdeki günlerde öğreneceğiz.

Katiller Cesazs Kalmayacak

Darbci çete içinde düştüğü bataklığa iyice saplanmış durumda ve devrimci hareketi katliamları yaylatmaya varlık koşulu saymaktadır. Onların tek güvencesi insanlarımız katletmek ve gasp ettikleri varlıklarını sürdürmektir.

Buna izin veremeyeceğiz. Bugüne kadar işlenen hiçbir suç cesazs kalmamış ve devrimci hareketin terazisi küçük büyük her suçta işlerdir.

Darbci kontra çetesi cesazs kalmayacak. Ne solun darbecilere arka çıkması, ne de başka bir şey bunu değiştirileyecek. Şehitlerimizin, Türkiye ve dünya halklarının önünde verdiğimiz bu sözü mutlaka yerine getireceğizden kimsenin kuspunu olmasın.

Kontrgillayla birleşerek yürüyüğümüzü engellemek isteyen bu darbci ihanet çetesi kompoları, cinayetlerle ömrünü biraz daha uzatmaya çalışıyor. BAŞARIMAYACAĞIZ!

"Rüzgar ekenler fırtına biçecektir"

"Kontrgillayın yönlendirmesiyle insanlarımız pusular kurmuş, sımsıcı saldıranı gerçekleştiren darbci ihanet çetesi, tüm suçlarını cesaret ve ağır işlerle gerçekleştiriyor. Darbeci gizli ve açık destekçileri ile olanlar "hesap" veremeli de bu saldırdıkları suç ortaklarıdır. Hiçbirini unutmuyoruz."

Bağsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Mücadelesinde Devrimci Gençlik

"Darbeci katiller bir süre önce Rıza Güneşli'yi katlettiler. Bugün saldırdıkları bunusla uurlamayıp, gerçekleri yaran, halkın sesi, gözü, kulaklı olan Mücadele gazetesine de yönelttiler. Kontrgillayın çocukları olan darbci katillerin yaptıkları cesazs kalmayacağını inanıyoruz."

Halkın Gücü dergisi çalışanları

"Bu karşı-devrimci çete artıkları'nın" diyerek suçlarını görmeye tene anlaşılmış kim için. Kime karşı ve ne için sorunlarını karşılıklı buluyorlar. Darbeci çeteye filan anlamda destek veren solun bu tavırla halkın örgütünü mücadelesine zarar vermektedir."

Ankara ÖZGÜR-DE'LER, HÜKAD-ILAR, Mamak HALK-DE'LER, Keçiören HALK-DE'LER, BEM-SEN'TER, SAGLIK-SEN'TER, AYÖ-DE'LER, DLMK'lar MÜCADELE Ankara Bürosu, Memur Gerçeği ve Devrimci Gençlik dergilerinin Ankara büroları, Ankara İşçi gazetesi, Ekin Sanat Merkezi çalışanları ve Ankara Halkın Hukuk Bürosu çalışanları

"Halkın Gücü dergisi sahibi Rıza Güneşli'nin katil edilmesinde de, Mücadele muhabirleri Savaş Karakurum ve Zeynep Arıkan Gülbay'ın saldırdığında da darbecilerin hamiliğini sorunlarını payı vardır. Artık kimsin darbecilerin saldırdıkları ve hakimlikleri masum günı temeye kalmamış."

Traşon ÖZGÜR-DE'LER, TYÖ-DE'LER, Traşon DLMK'lar, Mücadele

Traşon Temsilcileri ve Özgür Karadeniz çalışanları

"Halkın savaşını alıplaka yöntemlerle engellemeye çalışan ve devrimcileri sürdürün hancemeleri varlık kuyuları haline getiren bu kontrgillay çocukları adeta dengersizlerüküklenirler sergilemektedirler. Yaptıkları saldırdıkları kontrgillay saldırdıkları aynı edilmeyen bu üç beş katili ve kavga kaçkını herkes tanımalıdır. Rüzgar ekenler büyük fırtınaya biçecektir."

Özgür Halkın Komitesi

Salırdan sonra Viyana Devrimci Sol Güçler gazetemizi, Yunanistan Devrimci Sol Güçler Devrimci Gençlik dergisini telefona arayarak darbci kontra çetesi'nin saldırdıkları protesto ettiler, katillerin cesazs kalmayacağını söylüyorlar.

Görev "her şeye rağmen" direnmekdir

"Bak sen efendi bir insana benziyorsun... Her şey ortada, yazık kendini özürsün...". "Arkadaşların konuştuk. Zaten her şey biliyoruz. Sen de direnmekten vazgeç. Biriken bu işleri, kendi kendine yazgı edeceksin...". "Bundan sonra sorgu sual yok. Ya siz bu işleri bırakacaksınız ya da bu sizin posanızı çıkaracağız... Zaten açığı kıymayan neyiniz kaldı? Hala uğraşmıyorsunuz...". Benzeri konuşmalar neredeyse her gün sorgudan geçen yüzlerce insan duyuyor. Sorgudaki insanı etkilemek, boyun eğdirebilmek, bilgi alamak için kullanılan askı, elektrik vb. "fizik" yöntemlerin yanında başyuvuluran psikolojik yöntemlerin bir parçasıdır bu da.

Simdi bu otuz darbecilerin yüz açığı defrasyon ortamında daha sık kullanılıyor işkenceciler. Ne kadarnı biliyor işkenceciler? Ya da bildiklerini sorgudaki devrimci açısından, mücadelemiz açısından anlamı nedir?

Devrimci hareket işkenceci şehitler pahasına yarattığı destansı direnişler, gübelerdeki direniş kıtlesel bir boyuta taşınmasıyla ölme olacık gelenekleri yaratmıştır. Kontrolgillerin sorgudaki devrimciye ve tüm kamuoyuna "Örgütün her şeyini biliyoruz." diyerek devrimci hareketi karşı güvensizlik oluşturmaya çalıştığı bu noktada, direnme geleneklerimizi yaşatmak, kontrolgillerin bu yöntemi

etkiszileştirebilmek için bu soruların yanı sıra kâhvalarına net olması gerekiyor.

Darbecilerin bolca malzeme sunduğu son sürecin yanında demokratik alandaki çalışmaların, genel izlenimlerden, sorgularda çözülen insanları verdiğimiz kâmi bilgilerden ve operasyonlarda ele geçen belgilerden yola çıkan polis, bunlar arasında kurgu yaparak senaryolar hazırlıyor. Hazırladığı senaryoları net bilgilermiş gibi sorgudaki insanı karşısına çıkararak bilgi kırılmalarını onaylatmaya, yeni detaylar almaya çalışıyor.

"Her şey biliyoruz" derken bir yandan yeni bilgi alma çabası, diğer yandan "her şey bitti" psikolojisi ile güvensizlik tohumları ekmek hedefleri. O an elindeki bilgi kırılmaları genelleştir. Çünkü "ciddi" her bilgi devrimci hareketi zarar verebilmekte işi zaten çoktan deferdendirilmiştir.

İşkencecilerin bu demagogiye bir yandan da kendi korkularını bastırmaya, kendilerini "moral" vermeye çalışıyor. Sefferdan birinin "tırar" ettiği gibi, her şey bittir, bilince de "dışarıda bir kez DGB varsa bir kahvede rahat oturamazsınız demektir." Ve yine onlar çok iyi biliyor ki, birkaç sağırsızı değiretirmek, katletmek, kollarına kara olamazmış. Devrimci hareket en ciddi operasyonları sonrasında bile polisin denetim alanı dışına çıkabilecek tecrübe ve olanaklarına

sahiptir. Bunu pek çok kez kanıtlamıştır. Devrimci hareket kadroları, savaşırları, taraftarları ve kitle ilişkileri, hayatın her alanında kurumsallaşmış ile bir halk hareketi olması olanakları tükenmez kaynağıdır. İşte bu anlamdaki ki işkencecilerin "her şey biliyoruz" demagogilerinin her şeyden önce maddi bir zemini yoktur. Hiç olmasın.

İşkenceci "Uzlaşma"nın "Gerçek" Şey Yöktür

Bu noktada "her şey biliyoruz" demagogisinin "her şey biliyor" havasına dönüşmesinin ve bundan hareketle de işkence karşısındaki zayıflıklı meşruleştirilmesini önüne geçmek özel bir önem taşıyor. "Ben polisin bilmediği ek bir şey vermedim. Ela geçen şeyleri ve bildiklerini kabul ettim. Başka bir şey vermedim." ya da "Diğer arkadaşları verdiklerini vardı, onlar açığı çıktığı işi kabul ettim. Direndim, ondan başka bir şey vermedim. Polisin elinde de bir sürü bilgi var, her şey biliyorlar zaten...". Bunlar bir sağırsızın sözcüğü olmaz. Çünkü her şeyden önce "Bilinlenin kabul ettim. Başka bir şey vermedim." in anlamı, polisin elindeki bilgileri ya da tahminlerini onaylanmasını, ikincisi, ortaya çıkan bilgiler varsa bile hiçbir şey bunları onaylanmasını haklı gösteremez. Bir insan

üzünde ganta ganta bageyle de yakalansa, bunları kabul etmemek durumundadır. Çünkü işkenceci tavır konusu hiçbir tartışmaya yol açmayacak kadar açıktır. İşkenceci dememek dışında başka bir yol yoktur. Oysa tam tersine "Zaten biliyoruz" yaklaşımı, işkencecilerle utangaç bir uzlaşmayı peşine. Ve demagla uzlaşmanın nerede duracağı her zaman kestirilemez.

Bu uzlaşmanın altında yatan, yoldaşların ve hareketin duyulan güven duyusunu yekinece oturmaya olmasın. Devrimci hareketler her insanı kendisini bu konuda sorgulaması, "ne olursa olsun" devrim yürüyüşünün durdurulamazacağına bir kez daha kavramalıdır. En zor koşullarda ayakta kalmakla bilin devrimci hareketi gözlemek, "her şey bilmiyoruz" kimisinin başarısızlığıdır bir diğer.

Devrimci mücadele tarihi, düşmanın "her şey bitti" dediği ve herkesin buna inanmaya başladığı noktada devrimcinin her şeyi yeni baştan yarattığına tanıklık. Kaldı ki, bugün "bilinen" bir şey yoktur. Dürbünle açığı yarattığı sarasak kıtlar yürüyüşünü sürdürüyor. Değlasyonu aşmak da, düşmanın uzlaşmayaacağı mevziler kurmak da bizim elimizdedir. "Bilinlen" her teslimiyeti değil, demagla uzlaşmadığımızı, çabamızı, yaratıcılığımızı güçlendirilmiştir.

Gülnihal Yılmaz: "Fiziksel acının eninde sonunda biteceğini ama teslimiyetin acısının ömür boyu süreceğini düşündüm"

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da gerçekleşen Devrimci Sol operasyonu sonucu gözaltına alınan 15 gün sonra işkence gördükten sonra Ankara DGM tarafından tutuklanan Gülnihal Yılmaz'ın DAL'da yaşadıklarına ilişkin gazetemize gönderdiği anlamlı yazını yayınıyoruz.

17 Temmuz günü sokakta yürürken gözaltına alındım. Alınırken slogan atmam üzerine ağzıma saldırdı, kargatumba arabaya bindirdim. Arabaya biner binmez arkamda olduğumu söyleyerek işi buraya kadar olduğunu söyleyerek, saldırdıkları moral üstünlüğü ele geçirmeye çalışıyorlardı. Ancak baparamadılar, direnişim ve moral üstünlüğüm karşısında ellerimi ısıracak kadar acıztılar. Göz bağı bağlatılmamaktan başımı eğmemeye, hiçbir şekilde kalemi elime almamaya kadar tüm yaptırımları kabul etmedim.

DAL'da ellerimden, ayaklarımdan sükrülenekler, sloganlar atarak dikim. İlk işkence seansında, kaba dayak, güllük, göz korkutma taktikleri işe yaramayınca papazlar devreye girer. Karşılaştığım ölümeye çalışıyorlardı. Daha önceden gö-

zaltına alınmış, bilinen bir insan olmadık kaynakları konuşmaları, daha önceden posterideki direniş tavrını askı gösterebileceğimi, sürecin katlikaştığı yönündeydi. Devletin yarıpışır için ve katilim politikasını anlatıyor, kayıplarımızdan, darbecilerin ihanetinden etkilenmek bekliyorlardı. Hareketin bittğini, sosyalizmin öldüğünü, bugün bizi evlerde öldürüklerini ama arkamızdan gizlice yaklaştığını kurgusuna sokarak günün de yaklaştığını söylüyorlardı. Onlara; 12 Eylül'de de böyle sevdiklerini, ama emniyetten "sirtınızu duvara dayamadan oturmamın" genelgelemini yayınladıkları günlerin çok yakubı geldiğini hatırlattım.

Bu kez barmı etkilenirken başka bir yolu olarak karışma yekalanımı bir yoldaşımı getirmeye seçtiler. Ancak yoldaşımın işkence gördüm halini görünce, işkencecilerin üzerine saldırıma ve yoldaşımın da aynı tavır almış olduğunu bozdu. Bizim birbirimize kenetlenip birlikte direnmiz onlarda tam bir şaşkınlık yarattı. Kendi çıkarları için en yakınlarını satmaları, yoldaşları için işkenceyi, ölümü göze almayı, yoldaşları sağırlanmayacakları, tüm gücünüyle saldırdılar. Ama gözlük sonrasında yoldaşlarımla aramdaki bağı koparmaya baparamadılar.

Beni teslim almayınca yalnızca kendi direnişimle sınırlıyama çalıştım. Benim görevim her koşulda, hareketim, halkımı savunmak ve mücadeleyi geliştirmek. Çoğumu, moralimi, kardeşliğimi yoldaşlarımla paylaştım. Direnen bir insanla direniş paylaşmak, direniş bir adım öne taşıyor, geri adım atmış insanın teslim olmasını engellemek, direniş tavrına onderik etmek bizim görevimizdir. Ben sadece bu görevi yerine getirdim.

İşkencecilerin moral bozama yönelik saldırıları, darbeci öldüğünü iddia ettiler bir devrimci kalınlısını konuşarak sürdü. Benim karşıma gelerek konularacaklarını ama benim onun üstüne saldırdım, darbeci öldüğünü söyledim. Ebeette karışma getirdiklerinde alçalmaya ve ihanete karşı hareketim tavrını alacağımı ve hak ettiği bilgileri vereceğimi söyledim. Bu umutları da boş çıkınca karşıma getirmekten vazgeçtiler.

Bu kez her şey bildikleri psikolojisi

yaratmaktan medet undular. Her şeyi bildiklerini söylüyorlar, ancak darbecinin değirettiği üç beş parça dokümandan başka hiçbir şey göstermiyor, hiçbir şey bilmiyorlardı. Her şey bildiklerini, bizi de cezaevine gönderdikten sonra hiç kimsenin kalmayacağını söylediklerinde "O zaman bizi cezaevinde bir kişi yetleştirir. O bir kişi sizin hiçbir şeyi vermedikleriniz bir örgüt yaratır." diyerek Devrimci Solu izim gibi onlara insan yakalasa daha asla bitiremeyeceklerini söyledim, diyebilecekleri bir şey yoktu. Sadece "Dayı siz iyi yetiştirmiş" diyebildiler. Doğru, önderimiz bizi tek bir kişi olsa da bir örgüt olmayı, doğrunun, halkının yanında olmaları öğretti, önderimizden her söz etiklerinde, on bir saldırdıklarında, önderimiz düşmanı mahkemede yargılayan fotoğrafını sevgiyle gözümde canlandırdım ve bana direniş gücü kattığını birlemediler. Ben "Yasasın Önderimiz Durun Karatay" diye slogan attımda, işkenceciler, "Yasasın Önderimiz Bedir Yağar" diye bağırarak moralim bozma-ya çalışıyorlar, darbecilere kimse ve önderliğimize güvenimizi ve sağırlanmamızı bir kat daha artırıyorlar.

Fiziksel acının eninde sonunda biteceğini ama teslimiyetin acısının ömür boyu yaşanacağını düşündüm. Çünkü önemli olan insanın fiziksel olarak zarar görmesi değil, devrimci kişiliğinin, onunla zarar görmesi. Ondan da önemlisi, hiçbir insanın aksi; halkımızın geleceğinden, örgütümüzden daha değerli olanı. Sonuçta; bizlere araya dırıyan en büyük ve en onurlu ailesini bünyen olanak getirilirdi. Ve ailemize yakışan tavır aldık. Bizimle birlikte basına çıkartılan işsiz, işkence insanları bir ve tavırlarından etkileniler.

İşkenceciler bir kez daha kendilerini yenmenin konuşusıyla seşleniyor. Yoldaşlar, cesaret, daha fazla cesaret. Biz kazanacağız.

Kürdistan'da demokratik mücadele

"Bugün Kürdistan'da bu platformdaki insanları (demokratik platform), demokratik mücadelenin içinde bulunduğuna itikadlıklarla görmeden gelmesi, kendi hata ve zaafıların belirlenip aşma yerine inadına şüpheyle doğrulanı savunmaları, itikadlıkların aşmasını önderinde en büyük engeldir."

Burdan üç yıl önce bu satırları yazarken, Kürdistan'da demokratik mücadeleden küçümsendiğini, yeterli duyarlılık ve bilincin oluşturulmadığını, devlet terörü karşısında her adımlar atıldığını söylemeye çalışıyor ve gerekli duyarlılığın oluşmasını istiyordu. Bugün aynı şeyler yine geçerli. Hatta topyekün savaş adı altında bağışları tarfı dalgası, bu duyarlılığın artmasını ve demokratik mücadeleye daha fazla sarılmayı gerekli kılıyor.

GELENEKLER YARATILAMADI

Demokrasi ve hak arama/bilinci öncüneleri olduğu Kürdistan'da, bu cephe-mücadele sürdüren devrimciler büyük sorumluluklar duyuyor. Öyle ki, ülkenin birçok bölgesinde doğal bir davranış biçimine dönüşmüş kimi karşı çıkışları, hak arama biçimleri Kürdistan'da görmek mümkün değildir. Ebbette bu durum bugün olmalıdır. Geçmişten bugüne gelen süreçte bu cephe üzerinde yeterli kadar durmayan ilerici, yurtsaver anlayışları gelenekler yaratamazken, olguları bu alan üzerinde tizlikle doğru ve kırılı savışını sürdürebilmek için karşısına çıkabilecek demokratik bir muhalefet istemedi.

Düğüman öneminin anladığı bu cephe, ilerici, yurtsaver anlayışlara boğ bırakılıp, gerekli duyarlılık gösterilmeyince, olmayan demokrasi ve hak arama bilinci gibi, insanın doğrudan varışları hiç oluşmadı. Geleneksel devlet anlayışıyla yoğunluklu hak kitleleri, karşısındaki gücün etkisizliği hiçbir hakkını aramazken, boyun eğmeyi, suskunluğu, tepkisizliği yaşam biçimi haline getirmişti.

Böylesi bir nesnellikle kendisine M-L diyen her anlayış, verili bu durum değıştirmek için, büyük bir sabırla çalışmalı ve insanları eğitmelidir. Ama bu olmadı.

Yurtsaver hareketin silahlı temelde yürüttüğü mücadele 1984'ten itibaren Türk halkı nezdinde büyük bir uyanışa ve harekete yol açtı. Sempatit temelinde başlayan bu hareket sürer içerisinde ilk destek haline dönüştü ve giderek Semandani'leri ortaya çıkardı. Demokratik bilgin ve demokrasi mücadelesi açısından bu moment yoksaldır. Ancak yurtsaver hareketin yanlış politikaları bu momentin emrinde küçümsenmeyecek katkı sağlarken olguları, yoğun saldırılarıyla demokrasi ve hak arama bilincini durma uğraşı ve kitle harekâtı için en sevdi-yelere indirdi.

3 ay önce bu süreçte şu satırlarla ifade ediyorduk: "Yurtsaver hareketin gerilla mücadelesi dışında halk hareketlerine yöneldiği, Serhildanlara yayandığı bu süreçte, demokratik kurumlara köşmesiyle, insanlarımızın bir yaklaşıma vardı. Gerilla her şeyi halleder, pehillerde potansiyel de demokratik kurumlarda kolayca örgütlenir bakışı hakimdir." (Mucadele, 43. sayı)

Bu anlayış pragmatik bir yaklaşımda DKÖ'ün disiplin ve örgütlü kitle hareketi haline dönüştürdü. Var olan potansiyel yasalık çerçevesi içerisinde hap-

Demokratik meşveretimizde sahip çıkmalı. "Kazımza kilit vurabilirler, yürüğeze asla" şiarını yükseltelim.

lerek, bu kurumlara "toistik destek" gözüyle ele alındı. Oysa mevcut potansiyel daha radikal kitle hareketiyle düşünmeliydi. Özellikle Vefat Aydın'ın cenazesinden sonraki süreçte düşüş göstermeye başlayan kitle hareketiyle yurtsaver hareketin gerilla mücadeleleri bulunmayarak, bu potansiyeli sırtı geril ve lojistik kaynak olarak değerlendirmesi bugünkü durumu hazırladı.

Devletin ortaya çıkan bu potansiyelden rahatsız olması ve bu potansiyeli eritme amaçlı sürdürdüğü saldırı dalgası da hesaba katılınca, Kürdistan'da kitle hareketiyle geçileceğine yayıfladı ve demokratik meşveret gün gün eridi. Öyle ki, kimi bölgelerde gazetemiz bu yüzden başka demokratik mevzi kalırsa, kimi bölgelerde demokratik yapılar hiç açılmaz oldu. Hatta Elazığ'daki gibi açılıp geril yapmak isteyen ailelere tavır alana, bina içine sokmayan HEP'li partiler vardı. Şübe yönetimini yenilemek amacıyla sorumluluk alabilecek insan bulamayan Diyarbakır HEP'li bi önderlerin yanına, birakılmak demokratik kitle örgütünü, düzen partilerinin yer binaları daha açılmaz oldu.

Bu gelişim ister istemez halk üzerinde de büyük etki yarattı. Demokratik bilinci verecek, kitleleri kendin hakları için mücadele ettirecek örgütlenmelerin çalışması karşısında, halkın demokratik mücadelesine katılması en alt seviyelere indi. Korku egemenliğini sürdürdü ve birçok DKÖ, kendi üyelerine yönelik saldırıları karşı durmadı; tepkilerini yeterli kadar gösteremedi. Kontrolgiri aracına uğadı yoru. Dernek ve sendika yöneticilerinin öldürülmesi, kaçırılması, tepki yerine korkuyu ön plana çıkardı. Bunda anormel bir şey yoktu. Önderlik yapacakları görevleri yapmazsa, halkın terör dalgası altında ezilmesi gayet doğaldı.

Ezile devrimciler özetlemeye çalıştıymış bu nesnel zemin üzerinde hareket etmek zorundadır. Devrimciler var olanı değıştirmek ve dönüştürmek ise, Kürdistan'da demokrasi bilincini yerleştirecek, demokratik mücadeleyi yükseltmek görevi devrimcilerin başkasına atı değildir.

DEMOKRATİK MÜCADELENİN ÖNEMİ ÜZERİNE

Devrim kitlelerin aseridir. Kitlelerin katıldığı bir devrim adı ne olursa olsun yayıyamaz. Bunun birçok örneği vardır. Bu anlamda bir devrimci hareketin kitleleri olan bağlarını dercesli, kitleleri etkileme gücü, kitlelere sunduğu politikaları doğrulttuğu yönünden başarısı için temel kriter olup çıkmaktadır. Bir devrimci için zorlu görev, kitleleri örgütleyerek devrim yürütüşüne katabilmektir.

İnsanlara uğramak, uzun soluklu, asırlı ve özüne gelerek bir faaliyetler. Kitlelerle olan bağlarını yoğunluğu veya azlığı devrimcinin mücadeleye olan katkısını dercesini ortaya çıkarır.

Demokratik mücadele öncelikle kitle çalışmasıdır. Kitleleri eğitmek, sistem dışı çıkarmak, örgütlü hale getirmek demokratik mücadelenin özünü oluşturur.

Bugün Kürdistan'da yaşananlara baktığımızda olguları "denizi kurutma" adı altında kitle pasifikasyonu yaratmaya çalışıyor. Bunun için öncelikle devrimciler ve örgütlü güçlere saldırıyor. Eşer örgütlü güçleri ve devrimcileri bertaraf edip kitleleri bağlamayı koparabilir, daha sonraki süreçte kitleleri istediği biçime sokabilirler.

Ülkenin diğer bir yanında "Al silahını çık karışma" sözlerini Kürdistan'da daha yoğun olarak söylüyorlardır. Bu da olguların demokratik mücadelelerin korkutunun somut bir göstergesidir. SS Karanamelere, Al Karkunisi Hal vb. uygulamaları da bu korkutunun farklı tezahürleri ve olguların kendini yansıtmak için aldığı "önlem"lerdir.

DEMOKRATİK MÜCADELESİ VEREMEYEN DEVRİM MÜCADELESİ DE VEREMEZ.

Öncelikle devrimcilerde demokrasi ve hak arama bilinci Marksist bir bakış açısıyla içselleşmelidir. Demokrasi mücadelesinin önemi küçümsenerek "Burasi Kürdistan, ülkenin başka yerlerine benzer, emzilden gelen bu kadar" sözleri, kitle çalışmasını zorlu karşısında "kolay seçme" ve böylesi silahlı mücadele yerine gerekenden fazla abartma bugün Kürdistan'da demokratik mücadeleyi sekteye uğratan hata ve zaafı anlayışları olarak karşımıza çıkmaktadır.

Eğer bir devrimci demokratik plandaki çalışmasını, geçici, "zorunlu bir aşama", stemereyecek çalıştırı bu alan olarak görüp kendisini bu alana özgü yetiştirmeyi ve yapması gerekenleri tüm anlayışla yapmıyorsa, "savacı olacağı" demesinin samimiyeti tartışılmalıdır. Böylesi bir anlayış ne Marksizmin aşabinden bir haberdar ne de ülkenin devrimini gerçekleştirecektir. Ö. kendini peğıştir kitleleri devrim salırlarına katma düşüncesine değil, devim yerişinde kendini tatmin etmek için devrimci çalışmaktadır.

Daha önce salırlarında "büyük bir savacı potansiyeli olduğunu" söylemişler. Ancak önemi olan bu potansiyeli yonetecek yöneticilik maynosuna sahip insanların olmasıdır. Bu Kürdistan'da demokratik mücadeleyi sürdüremek açısından da geçerli.

Kendini geliştiği, yetkinleştirme yeri-

ne, bütün zamanları gerilla olma hayalleriyle sürdüren bir kişi ister istemez mücadeleye katkı vermez ve kitle potansiyeline katkıda bulunmaz.

Bir diğer anlayış ise, demokratik mücadelelerin zorluğunu göslememek istemektir, kolay "yolu" seçmektir. Hale ki Kürdistan'da demokratik planda çalışmanın büyük bir özveri gerektirdiği düşünülürse, herkesin bu alandan kaçama çabaları bu alanın gücünü zayıflatır gibi, olmasın gereken sevice yakınlanamamak, kitle bağları zayıflayıp, toplumsal tepkiler örgütlenememektedir. "Gerilla olma" adı altında kaçış ifade eden bu anlayış, geçekten gerilla olmayı hak eden insanları da zor durumda bırakmakta ve asıl olarak da gerilla faaliyeti içerisinde sorunlu kişilerlik olur çıkmaktadır. Savagına, gerilla olma hayali, demokratik alandan kaçış teorileriyle kışkırtılmaktadır.

Kitle işgisi yaratmada yetinince kavranmış değildir. Kalcıyı venterler hep el altında tutulmakta, yaratıcılık temelinde, gelişmele politikası şekillenmemektedir. Dolayısıyla bu da alanda her şeyi rağmen düğmana kendin kabil etme, kurulumu, sağlamı adımı ama gerek-

leşmemektedir. Düğmanın da bu alana olan saldırılarla düğünler, gösteriler, toparlanma, operasyon karşılığında işi içinde daha ilet programları çıkarmak mümkün olamamaktadır. Öncelikle bu kırımlı, demokratik meşveret daha sıkı korunup, gelenekler yaratılmalıdır.

"Kazımza kilit vurabilirsin, ama yürüğeze asla" şeklinde biçimlen bir gelenektir söz konusu. Bu anlayış her zaman, her yerde ve her salırlında yaşamı geçirdi. "Bu iş bitir, demokratik mücadelemiz, şartlar yok" demedik.

Kürdistan açısından da farklı bir gelenek söz konusudur. İnsanlar savacı dalgası ve zorlu yayagı düşünülürse, bu anlayışımız aynı sıkı salırlar daha elzem hale gelmiştir.

Kitlelerin durumu ne olursa olsun onları harekete geçire yöneliklerinde olan devrimcilerdir. Kaldı ki Dersim'de 23 Nisan şehitlerinin binlerce kılınması bu de "potansiyel yok" gerekçesine uymuyor. Demek ki görev devrimcilerin elindedir. Zaten once baskı ve zulme karşı potansiyeli olmadığının söylemek ve böylesi görevlerimizi yapmamak düşülmek hiçbir şey anlamamak anlamına gelir.

Demokratik mücadele savagın diğer alanları arasında nefes borusunu demektir. Bu alan yetiden kadar görev yapmazsa, gerekli örgütlenmeler gitmezse, diğer alanların nefessiz kalması kaçınılmazdır ki, düğmanın istediği de bu olmuştur hep.

Kürdistan'da devrimci çalışmak birçok alanda devrimci çalışmak farklı değildir. Şartlar kimi yerde biraz daha ağır, kimi yerde biraz daha hafifdir. Ancak olguların salırları her yer için geçerli. Ülkemizin başka yerlerinde demokratik mücadele -eşkiyle değıştiley- süyorsa bu Kürdistan'da da sürebilir demektir. Sadece farklı koşulları farklı çalışmaları biçimleri ve örgütlenmeler söz konusu edilebilir ki, bunu aşkacak olan da yine devrimcilerdir.

Kürdistan'da demokratik mücadeleyi yerleştiret yaygınlaştıracak olan başka güçler yok. Devrimciler dışında var olan güçler bu alanın teklerini kavrayacak ve doğrudan devrimci faaliyetlere anlayışla sahip olmaları. O zaman görev devrimciler bekliyor. ☺

Doğanşehir ve köylerinde devlet terörü

Malatya (Mücadele) - İktidar koğuşturduğu Tansu Çiller'in Kürdistan'a düzenlediği "şov gezisi"nden sonra vakit kaybetmeye tahammülü olmayan egemenler, ileri bütünüyle orduya, kontrgerillaya teslim ettiler. Çiller arasıyla Kürt halkının yeterince gönlü alınmış, yüzu öldürmüştü! Artık Kürdistan'ın dağlarına, köylerine, ormanlarına daha güçlü bombalar yağabilir, yoksul Kürt köylüsünün kanı daha fazla aktırılabilir!

Bir Kürdistan kenti olan Malatya, Kürdistan'a biçilen bu bedelden payını fazlasıyla alıyor. Dağları, ormanları, bombaların altında sarılsırken, kırdaki köylü, gövherdeki emekçisi baskılar, işkenceler, katliamları iş işi yapıyor. Egemenler korktukları için Malatya'ya bu bedeli kesiyorlar. Çünkü dağlarında gerillanın tohumları serpilir. Devrimci hareket umut oluyor Malatya dağlarında.

Malatya dağlarına yönelik bombalamalar son süreçte yoğunlaştı. Köylereki baskılar gittikçe artıyor, ormanlar bizzat ordu birlikleri tarafından yok ediliyor. Malatya'nın Doğanşehir ilçesinin köyleri bu terörü yoğun olarak yaşayan bölgele- rin başında geliyor. Devlet terörünü ben- liliğide hissedilenler, yaygınlaştıran daha yakından konuşarak armacılığı Malatya'da yayınlanan Özgür Gazete'den ki, büromuzdan bir muhabir Doğanşehir'i Doğanşehir'in dağlarına gittik, izlenim- leni Kürdistan gerçeğinin bir yansıması.

"İlk uğrak yerimiz Beyne Köyü olac- k. Köye doğru yaptığımız yürüyüş sırasında ilk olarak yüzük-bucaksız dağlarda ko- banıkan yaban bir köylüye karşılaşıyoruz. Kürdistan'da birçok bölgenin kurşuna di- zilerken katledilmiş ve kamuyuna ter- rât diye lanse edilmiş, sürekli özel tim ve askerin baskıları karşılagıkları bil- yorduk. Nitekim karşılaşıyoruz çoban da- güdüklerini döğürler bir şekilde ya- şadıklarını anlatmaya başladı. Çoban, yaylada koyun otlatırken yanına gelen

özel tim elemanlarının kendisini döverek sorguladıklarını, "Siz terörist besliyoruz- nuz, onlara koyun, kuzu kesiyorsunuz" diyerek bizi onaylatmaya çalıştıkları- nı, kendisinin garilayla ilgili bil- istedikle- ri, fakat tüm sorularını reddettiğini, ge- rilayla görmediğini söylemesi üzerine "Daha geçen gün teröristler buradan geçmişler, nasıl görüyorsunuz?" diye- kendisini üç saat boyunca öldürüye- güdüklerini adeta yeniden yaygıya- raktı. Özel timi "Heziz teröristsiniz, hepinizi öldürmek gerek, öldürmez- se der bir daha bu dağlarda görü- şe- öldürürüz" diğildi belirlen çoban, dağla- rın son dönemlerde yoğun bir şekilde bombalandığını söyledi...

Beyne Köyü'ndeyiz. Beyne Köyü doğ- ru düştür topak yolu bile olmayan ve birbir zorluğuyla sağlanabilen bir köy. Yollarında aynı zorluğu bu de- yaygı- raktı görüyoruz. Yaz aylarında yayla- ya göçen köylüler bu konuda son ki yil- dir oldukça büyük zorlukları çıkartıyor. Devlet güçlerinin bahaneleri ise hep ay-

nı: "Teröristlere destek veriyorsunuz." Bu gerekçeyle köy halkı üzerindeki baskı bir- eksilimemiş. Beyne köylülerinde devlet güc- lerinin baskısının yanı sıra tefecilik, tuccar- ılık da yapan köy ağası durumundaki iş- birlikçi Ali Eren ve Kayalar ailesinin bas- kısıyla da karşı karşıyalar. Ali Eren ile Kayalar ailesi resmi gücü ve bürokrasi- le işbirliği yaparak köylülerin arazilerinde kullandıkları suyu ellerinden almayı ça- lıyıyor. Köylülerin köy yolunun yapılması- na doğrudan doğruya isteklerine ise "Biz oraya gıyadireleri sokarsak yaksınız, bizden bir şey beklemeyin" cevabı geliyor. Bey- ne Köy'ünde traktörleri onlar geç tarla- sürmeye veya benzeri işlere gidiyorlar. Garilayla erzak taşıdığı- gerekçe- yle köye gece iş yapılmaya başlanmıştır. Köylülerle yaptığımız uzun sohbette sonra yeni uğrak yerimiz Zır- raktepe Köy'üne doğru yöneliyoruz.

Topraktepe Köyü yolunun Beyne'den aşağı kalırlar ki yoku. Baskılar konusunda ise çevre köylüler aynı ortak "kader" yaşıyorlar. Köylülerle yaptığımız ko- nuşmada bize, devlet güçlerinin yayla- ya gerek kendilerini döğdükünü, cadırları- nı söktüğünü, "Siz burada terörist besli- yorsunuz, burayı terk edin" denier tek- did edilmiş. Özel timin aynı köye co- banıkan yaban bir köylüden gıllı olukla- rını söyleyerek emek aldikları sonra "Sana terörist dedi- bize emek verdin, neden karakola haber vermedin?" diye- rek çobanı döğdükleri söylenmiştir.

Topraktepe köylülerini konuşmamız sı- rasında çoğunluğu Kürtlerin oturdu- ğu Gövdeli Köy'ünün de benzer sorunları- na karşı karşıya olduğunu belirttiler. Dev- let gücün Gövdeli Köyü üzerindeki bas- kılarını bir eksilimiyor. Ciddi ulaşım so- runları olan köye kısa bir süre önce do- ğum çim 1 km. mesafedeki sağlık ocakı- na götürülmekle olan bir bayan zamanın- da yetirilemediğini köyüne ölmüş."

Yaptığımız bir araştırmalardın fazla- sıyla rahatsız olan polis Doğanşehir'de Özgür Gazete muhabirleriyle, büromuz muhabirleri ve yarılarında bulunan iki köy- lüye gözaltına alarak emniyete götürdü. Adeta inkılabın hincıyla köfür ve hakare- tler yağdırın polislere tarf alındı. Muha- birimize yönelik sorudıkları cevaplar- ımıza cevap verirken döğdülüşlerkar- derci literatürüne göndirdi. "Bedi'yi insan- dı. Bu işleri en iyi o biliyordu." demeye baş- layan işkenceci muhabirimizin neden derbeci olduğuna kızıyorlardı. Öyle ya,

Kontrgerilla gazeteci kaçırıldı

FERHAT TEPE

Diyanbak (Mücadele)-Özgür Güm- dem gazetesinin Bitlis muhabiri Ferhat Tepe 28 Temmuz'da il merkezinde kontrgerilla tarafından kaçırıldı. Aynı zamanda DEF İl Başkan'ın oğlu olan Tepe'nin kaçırılmasıyla kontrgerillanın "Kürdistan'da gazetecilerle yönelik "ey- lem"lerine ilk kez bir "bacıma" boyutu eklendi oldu. Zira bugüne kadar Kür- distan'da 12 gazeteci olmak ortasında ö- lürülmüştü. Kontrgerilla genellikle bö- lgede sınımda kadar TIT (Türk İnkılabı Tugayı) isimle ve Hizbikranta işbirli- ğiyle "eylem" yapıyor. Sımdı başta Osmanlı kelimesi ekleyerek Osmanlı- TIT) Kırk İnkılabı Tugayı adını (Osmanlı- TIT) Kırk İnkılabı Tugayı isimdi. Kuşkusuz bu aydınlar bir örgüt üsüldü. Tepe'yi kaçırın kontrgerillalar.

Kontrgerilla Ferhat Tepe'nin serbet bırakılması için PKK'nın önkendi Frnız rehinelere serbet bırakılmasını iste- yerek, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı her yöntemi "mu- habir" gören iktidarı kırkı savışın uy- yadığına yayıyor.

Bitlis'teki partiler olayı protesto et- mek için stıyış faaliyetlerini aksata- lıklarını ve bu protestolarda Ferhat Te- pe bulunucaya kadar devam edecek- leri açıkladılar. Bitlis DEF il binasın- da iştirakli açık grevi yapıpkrın Kür- distan'daki demokratik kurum ve kur- uşları da olayı protesto ettiler.Ⓢ

Malatya'da darbecilerin yokluğu hisse- didiğinden, onlar adeta işkenceci darbeci propagandasını iliyorlar. Gazetec- i arkadaşları ile saatlik bir gözaltından so- nra serbet bırakıldı.

Özgür gazete ve büromuz muhabe- rinin araştırmalardın sonra bölgede operasyon başlatıldığını öğrendik. Do- ğanşehir ve köylülerinde kadın-erkek, genç-yaslı demeden yüzlerce insan göz- altına alınmış durumda. Şu anda toplam gözaltı sayısı 250'yi buluyor ve gözaltılar sürüyor. Gözaltıldan çikarlan, cinanlara işkence yapıldığını belirtiyorlar.

Topraktepe Köy'ünde ise giriş-çıkırlar yasak ve köylülerin iltihaylarını karışıl- maları engelleniyor. Çiftlik Köy'ünde de yoğun gözaltılar yayıyor. Doğanşehir merkezinde ise devlet güçleri gece ay- dınlatma yaparak, peşini tırpan tarayarak halkı tazi etmeye çalışıyorlar.

Baskılar, yasaklar, bombalamalar sa- dede Doğanşehir sınırdı değildir. Diğer il- çelerin krsarında da devlet terörü alab- dığıne sürüyor.

Kürdistan gerçeği, Kürdistan'a şov ge- zisi yapanların sahte gövüklerinde, bo- vaastlerinde diğer, yayınlarının gerçeği- didir. Yapılan yayınların altında yatan gerçeğin daha fazla terör, daha fazla bomb, kurşun ve kan olduğu bir kez da- harıya çıkıyor.Ⓢ

Çalışanlarımız polis fezlekesiyle tutuklama

Diyanbak polisi, açıldığı günden beri büromuza ilk olarak ilgilerini kendine gösteren) bildi. Bizi çalışanları- mız üzerinde peşitli yollarla baskılarını istemistirdi. Yayınlarımızı engellemek için her yolu bozuyordu.

Sosyalist gazete ve dergilerin kapalı- lmasını tartıştığı, davaların peş pe- şe açıldığı bugünlere, Diyanbak polisi çalışanlarımızı karşı yeni bir saldırıya geçti.

23 Temmuz gecesi sabaha karşı saat 03.00 sırasında temsici ve muhabiri- nimize kaldığı evi ki minibus ve iki oto- le gelen polis, eve gittikten sonra ya- na adı altında her tarafı darımadığı- mış ama yaşak hiçbir şey bulamayı- yor. Bunun üzerine polis evdeki nesil al- kumı ve 10 adet tepe kasnedine il ko- varak, evde bulunan temsiciyi Sakine Fidan, muhabirimiz Sırdar Afacan ve o- landa misafir bulunan okumuz Nırcan Şuhrebî gözaltına aldı. İki gün sonra da muhabirimiz Recep İnan gözaltına alın- dı.

Aynı tarihlerde birçok okumamız da- vasıyla gözaltına alınmaya başladı. Gözaltına alınıp, çalışanlarımız ve okurlarımız 14 gün boyunca çeşitli fizik-

ve psikolojik işkencelere maruz kaldılar.

Polis herkeste tutuklanmaya için bir- gerekçe yarattı. Örneğin; temsiciimiz Sakine Fidan "öğüt övers" yapıp- rak, örgüt adına yayın yoluyla propaganda yaptığı söylendi. Muhabirimiz Sırdar Afacan içine "Sen ileride terörist ol- caksın ve polis öldürceksin" öğütü- rüldü" bulundu. Bu kadar yeteneği olan polis okumamızda da bir gerekçe bulmaktı zorlanmadı. Gözaltındakileri bir daha büroya gitmemeleri söylendi; bu reddedince de öldürülecekleri tehd- didi yapıldı. Bu arada okumamızın üzerindeki kimlik, kama cüzdanı bu- eyvelerine da polis tarafından il konuldu.

14 günlük işkence hazırlayan polisin, senaryolarla fezleke hazırlayan polisin, gerekçesi övüldüklerine göre hareket eden DGM, temsiciimiz Sakine Fidan, muhabirimiz Recep İnan başta olmak- üzere toplam 7 kişi tutuklandı. Temsil- cilerimiz, muhabirlerimiz ilk kez taşı- rıyoları cezaevine.

Bilimsin ki, bu baskı ve tutuklamalar Mücadele'nin Diyanbak'daki sesini susturamayacak. Mücadele gazetesini bundan sonra da Kürdistan'ı yazacak, Diyanbak'da olmsaya devam edecek.Ⓢ

Nikaragua: Esteli'de işgal

Nerede sefalet, açlık ve işsizlik
varsa orada barış olmayacaktır

Esteli'de neler oldu?

Esteli, kendilerini FRDC (Devrimci İşçi Köylü Cephesi) diye adlandıran ve çoğunluğu eski Sandinistlerin oluşturduğu 250'ye yakın silahlı tarafından 21 Temmuz'da 24 saat süreyle işgal edildi.

Neden? Bu silahlı saldırı ve işgalin amacı neydi?

Bu saldırı ve işgalin nedenini hükümetin uygulamalarını aramak gerekliydi. Esteli olaylarının ilk ay önce, hükümet 600.500 AKR'dan fazla geniş bir tarım alanına üretim kredisi verileceğini açıklaması. Ama bunu daha sonra 6800 AKR'a düşürdü. Bu, söz verilen alanın yüzde oranı bile değildi. Ayrıca düşük faizli ve faizsiz kredi sözleri de vardı. UNAG (Çiftçilerin ve Çiftlik Sahiplerinin Birliği) hükümeti verdiği sözleri yerine getirmeye davet edip "Ulusal Diyaloğ" çağrısı yapmıştı. Kuzeydeki Esteli ve onun çevresindeki köylü ailelerini ihtarçı (Kuzeyde) ülkenin diğer kesimlerine göre daha da acıdı. Ve UNAG "Sadece Esteli değil, ama Esteli tüm Nikaragua'nın durumunu en açık biçiminde yansıtır" şeklinde bir uyarı da yapmıştı. Devamı edelim, bu durumda eğer hükümet taahhüt ettiklerini yerine getirmeye tüm ülke topraklarında "ikinci ekim" yapılmasıydı. Bu, kısa bir süre sonra tüm ülkede ama özellikle kırsal tarla alanlarında yaygın bir açlık yaşanacağı anlamına geliyordu. UNAG'a göre, bu gerçek bir kaos demek ve 150.000'in üstünde köylü ailesi açlık olarak bu finans kredisine ihtiyaç duyuyordu. Sadece bunlar değil, 1990 seçimlerinden sonra ülkenin sosyal yapsındaki büyük değişimler, örneğin eğitim eğilimi, işsizliğin yoğunlaşması (ülke genelinde % 60, bazı bölgelerde % 90) yüzünden açlık ve işsizlik politikası ve yönetimi otomatik olarak ABD'ye bağlamak istemesinin de bu seçim ve işgalde yarıydı.

İşgalde neler oldu?

Eski Sandinist Ordu Binbaşısı Pedroto the Heras, işgalden hemen sonra düzenlenen basın toplantısında, açlık olarak seçilebilir hükümet üyelerinden oluşan bir komisyonu görüşmeye talep etti. Heras küçük çiftçilerin tepki ve kooperatör sorunları, parasız eğitim, toprakların ve küçük endüstrinin finansı, iş olanaklarının gelişmesini beklediği özetlenilecek olsa da, herkeşin binlerce talepleri teklardı. Ayrılanın ardından ilk polis karakolu, üç banka (Bu arada bankadaki önemli bir miktar para ve el para, supermarket, bağcıca devlet daireleri ele geçirildi. Ayrıca, iletişim, su ve elektrik de kesildi. Tabii ordu karakolları ve stratejik noktalar da ele geçirildi. İşgalden yedi saat sonra, hükümetin seçen ordu ve polis güçleri helikopter ve hava desteğinde kente saldırmaya başladılar. Ordu sözcüsü Ricardo Wheelock, işgalcilerin Pedroto'ya namazlarını söyledi ve bankadaki paraları el kondağı için onu adı suçlu ilan etti. Hükümet Esteli ayaklanmacılarıyla görüşmeye reddetti. FSLN resmi bir bildiri yayınlıyarak, karşı atılı Vandallizm ve kente yayılan yoksulluğun insanı yaşamını tehlikeye atarak olarak deperdilerden

Geçtiğimiz günlerde Nikaragua bir işgal eylemi nedeniyle dünya basınında gündeminde girdi. Ülkenin kuzeyinde Esteli kenti gerillalar tarafından işgal edilmişti. Ve işgal edenler eski Sandinist gerillalardı. Nikaragua "o" süreci yeniden mi yaşıyordu yoksa? Sonrasındaki gelişmeler yaşananın hiç de öyle düz bir açıklamasının olmadığını ortaya koydu.

İşgal, Nikaragua ordusunun saldırısıyla, bir katliama sona erdirildi. Sandinistler ayaklanmayı doğrudan ya da dolaylı olarak demerler verdiler. Ama Esteli'de ayaklanmaların üzerine yürüyüp 40'in üzerinde insan katleden ordunun komutanı da Sandinistlerdiydi. "Tarihsel bir trajedi"ydi yaşanan, devrimci politika da kararsızlığı bir bedeldi.

Nikaragua "demokratik yönetim" adına ABD ile işbirliği sonucu ekonomik anlamda iyice batağa gümüldü durumda. Halkın ekonomik durumu Sandinistlerin iktidarı "devretmelerinden" bu yana, üç yılda öylesine kötüleşti ki sonunda Esteli'de olduğu gibi "silahlı sınırlamak" yine tek alternatif olarak öne çıkmaya başladı.

FSLN ise içinde barındırdığı eğilimlerin anlaşması sürecini yaşıyor. Ama FSLN'nin hala kitleler ve devlet kurumları içinde güçlü olması ABD'yi korkutuyor. ABD korkusunu, Esteli'deki ayaklanmadan sonra işbirlikçi Chamorro hükümetine ambargo tehdidiyle açtı. ABD daha sert tedbirler istiyor.

Esteli işgaline ve Nikaragua'da yaşanan bu "karmaşık" süreçle ilgili olarak Londra Büromuz Nikaragua Dayanışması Komitesi FSLN taraftarları (Nikaragua Solidarity Campaign-Supports the FSLN and Sandinistas) ile bir raporlatı yaptı. Aşağıda bu raporlatı yayınıyoruz.

"Eğer insanlar işe, toprağa sahip olsaydı ayaklanmayı düşünmeyecekti."

Ve devamla "Hükümet halkın durumuna dilsiz ve sağırlı kalırdı bu tür pamfalar hiç birmeyecekti." dedi. Tomas Borge daha sonra bir bildiri daha yayınlıyarak, hükümetin jiddet temininde karşı atılı ve işgalcileri görüşmeye kararına karşı çıkarak "Herkesle görüşen, hatta Costa Rica'daki Nikaragua Büyükelçisi'nin baskı altında kalan Kontralarla bile görüş onlara bir de 50.000 Dolar veren hükümet, analılaşmaz bir biçimde Pedroto the Heras ile görüşüyor." dedi. Çarpışmaların sonunda 41 işgalci, 2'si hükümet askeri ve 2 de sivil olmak üzere 45 kişi öldü. Yine bu resmi rapora göre 98 kişi yaralı ve 20 kişi de kayıptı. Ayrıca 71 ayaklanmacı da "Ulusal Medce" hükümeti hakkında bir öneri getirmeye kadar gözaltına tutulacaktı. Hükümete göre 24 Temmuz gecesi Esteli'nin çoğu yerinde durum "normal" dönmüştü.

Şimdi Esteli'de durum nedir?

Esteli'deki bir trajediden sonra, halkta FRDC'nin eylemlerinin doğru olduğunu, buna karşılık, ordu ve polisleri karşı saldırılarının da uygun bulunmadığı şeklinde bir kana vardı. Yani her iki silahlı güç de onay görmemekteydi. Esteli'deki bir FSLN üyesi olan Marciano BERROSA göre işsizlik oranının % 75, tapusuz to-

praklarda kredisiz çalışmanın daha da yüksek bir oranda olduğu bir yerde, bu tür silahlı grup ve eylemlerin olması normaldir. Sözler verilmekte ancak bu sözler yerine getirilmeyeceği hayal kırıklığına uğratan insanlar tuzağa düştüğünü hissetmektedirler. Bölgelerdeki bir Capuchin papazının görüşü de şöyle: "Nerede sefalet, açlık ve işsizlik varsa, orada barış olmayacaktır." Ve işsizliğine göre iktidar partisi UNO'nun belediye konseyinin bir üyesi de şöyle demektedir: "Eğer insanlar işe, toprağa sahip olsaydı, ayaklanmayı düşünmeyecekti."

Bundan sonra Nikaragua'da neler olabilir?

Bundan sonra neler olabileceğinin yanı sıra aslında bugünkü durum, Nikaragua çok yönüyle ve karmaşık sorunların bir yumağı haline geldi. Tüm sorunları çözüp ülkeye refah ve mutluluk getireceğini söyleyen baskın Chamorro'nun partisi UNO aksine sorunları daha da çoğalttı, azdırdı. UNO içindeki 144 milletvekili ağır suç örgütleri sahipleri ve bunlar uluslararası planda Chamorro'nun aynı olmayı çağırıyorlar. Ayrıca özetletirime gündemdedir ve kamu harcamaları sağlık, eğitim, sosyal tesisler azaltılmaktadır. Nikaragua'nın bağcıca ihraç ürünleri, kah-

Nikaragua

İhtilacı gelleceği uzun yıllara uzanıyor Nikaragua'nın.

1912: ülke binlerce ABD askeri tarafından işgal edilir.

1927: ABD kuklası hükümeti karşı savasın liberal burjuvazi ABD ile yaptıkları anlaşma nebesinde teslim olmaları kabul eder. Teslimiyeti hanlık olarak nitelendiren ve Halk Ordusu müfrezelerinden birini komutanı olan Augusto Cesar Sandino ayaklanmaları reddederek ABD işgaline ve işgalci destekleyen hanlırları karşı 300 adamıyla beraber ayaklanır. Sandino'nun önderliğinde ülkesi UNAG Egemeliği Savunması Ordusu, işgalci güçlere karşı genli mücadeleleri verir.

"Patria libre o morte" (Ya Özgür Vatan Ya Ölüm)" parolasıyla ve büyük bir yurtseverlik duygusuyla savasın Nikaragua emekler, ABD'yi Nikaragua'dan kovarlar. ABD deniz piyadesi 1933'te Nikaragua'dan çekilmek zorunda kalır. Sandino 1934'te öldürülür. Ama yaktığı isyan ateşi sönmaz. Yıllar sonra birbiri peşine gelen grupları doğar Nikaragua'da. Farklı görüşleri de vardır. Ama diktatörlüğe karşı bir araya gelirler.

1962'de Carlos Fonseca Amador, Silvio Mayorga ve Tomas Borge önderliğinde Ulusal Sandinist Kurtuluş Cephesi FSLN kurulur.

Temmuz 1979: Halki anti-emperyalist temelde örgütlenen, savatırar FSLN, gerilla savasıyla, topyekün saldırı koşullarını esas alarak halkı müca deleye katır ve Temmuz 1979'da iktidarı ele geçirir.

Şubat 1990: Devrimci halk iktidarı ni proletarya diktatörlüğünün bir biçim olarak kabul eder karşı-devrimci güçleri etkisiz kılar. İktidarı halkın yönetimine, yeteneğini kazınması ve örgütlenmesine yönünde kullanma becerisini ve siyasi sal cesareti göstermeye FSLN çok şeyler başları önder. Nikaragua'la özgürlüğü tanıtar. Yoksulluk onları uzaklaştırmaya başlar. Ama iktidarı devrimci jiddetle ele geçiren FSLN, burjuvazinin ve emperyalizmin dayatmaları sonucu burjuvaziye seçin yarımlar gerek "mesrulasma" ister ve iktidarı kaybeder.

ve ve pamuk üretimi düşüyor ve tabii ihraç edilemiyor. Sorunlarımızın başında açmaya çalıştığımız gibi var olan kaynakları da kurtuluyor. (İkinci ekimden engellenmesi gibi...)

Ya FSLN?

FSLN'nin cephesine gelince, 1979 öncesi var olan değişik ayaklanmaların yeniden ortaya çıkması nedeniyle FSLN jiddetle ve büyük değişiklikler yaşıyor. Ayrıca FSLN hala ABD'nin büyük baskısı altındadır. Bu arada FSLN ağır bir suçla tectir etmek için Chamorro ile uzlaşma ve ittifaklara gidiyor.

FSLN ayaklanma ülkenin ekonomisinin bugünkü durumu üstüne yeni bir strateji yatırmaya çalışıyor. Ancak bu konuda başanlı olabildiğimiz pek söyleyemeyiz. Bu aslında sadece bizim dediği, bütün UNO'cu Dünya İşgalcileri bir sorundur. Sanyozuz ki, bu sorun, önümüzdeki günlerde SAG FAOLA forumunda da ele alınacaktır.

(**FAKKE: yakışık*tdönüm tutan bir yitney öküdü birimi.

İşçilerin ve memurların hak ve özgürlük arayışlarından doğan eylemleri ülkemiz siyasi gündeminin zorluyor. Hemen her gün burjuva basını sayfalarından eksek otmayan işçi-memur eylemleri gelinen noktada dar, sınırlı bir kesimin eylemleri değil artık. Hoşnutsuzluk ve tepki emekçi halkın büyük bir kesimini kapsıyor. Eylemlere -ekonomik bir muhtevafı da olsa- katılanların sayısı yüz binlere ulaşır.

Daha on gün önce 600 bin emekçi ayı-günde, aynı saatte kentlerin caddelerini doldurdu. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız"tan, "Yargısız infazlara Son", "İşçi-Memur El Etek Mücadelesine"den "Sıvas Katliamının Hesabını Soracağız" kadar uyanık sloganlar, sökağa inen bu muhalefetin siyasallaşmaya, radikalleşmeye açık muhtevafını da ortaya koyuyor.

"Topyekün burjuva karşı" başlıklı muhtevafın

Kentlerin meydanlarından, kalabalık yerlerinden geçenler bu sloganlar bir başka sloganla kesiliyor: "Halkımız Saf-lara". Enafinden ev kadınına, gençle-ten, devlet dairelerinin pencerelelerinden sarkmış memurlara kadar emekçi halk alığırları, sloganlara yürüyen işçiler destektir. Destek bu biçimle sınırlı da kalsa, atılması gereken adım göstermesi açısından önem taşıyor. Tüm emekçi ke-simlerin birik ve dayanışması...

Bu ülkenin siyasal tablosuna bakanlar % 80-90 gibi bir çoğunluğun, yani emekçi halk çoğunluğunun yok sayıldığını gö-receklerdir. Emekçi sınıfların sorunların gözardı edildiği, siyasal gündemin emek-çilerin sorun ve taleplerini kapatmaya çalışıldığı bir tablodur bu. Halkın sorunla-rı gündeme girdiği zamanlarda ise, so-runlar halkın ağızından değil, egemen si-nıfların ağızından sorulmuş, tartışılmışta, kamuoyu egemen sınıfların sahip olduğu araçlar tarafından bilgilendirilmekte, yön-lenilmektedir. Bu noktada, bir sınıflar sorunlarını kamuoyuna mal etmesi ve halkın sorunlarına sahip çıkması ve hak-larını istemesi olması gereken boyutun genelleştirilmesi kalmaktadır.

Gündüz sayışette bu görünüme, siste-min bugünkü işleyişinin bir yansımasıdır aslında. Memur ve işçi ücretleri, ya da onlara ilişkin başka yasalar belirlenirken onların sözi hakkı yoktur bu işleyişte. İkti-darlar kararlar alır, yasalar yapar, emek-çi halkın da bu kararlara uyması isterin.

Siyasete sözi sahibi olmak güç olma-yı; güç olmaksızın örgütlü olmayı gerektiri-yor. Yetmiyor. Fazlileme yöneltin bir ü-kede sözi hakkı her toplumsal kesimin ör-gütülüğüne ve eylemine, kendini eyme-sinin sınıfları ve iktidarlara dayatmasın-dan geçiyor.

Emekçi sınıfların içindeki iktidari yok-sulluk ve sıkıntılar, yıllardır gözlemlen-yen sorunlarına, karlanamayan taleple-ri-ne rağmen, egemen sınıfın bugün de kendilerini sorunlu tüm halkın sorunları-yımpçasına topluma dayatmaya çalışıyor-lar. Oysa burjuva basın ve ekranlar acı-çılığla tüm topluma tartışılmak iste-nen sorunlar emekçi halkın sorunları de-ğildir. Enflasyon mu? Sonuçlandırın

başka hiçbir yeni halk ağlendamıyor. Çünkü enflasyonun nedeni halk değil, doğrudan oligarşinin kendi çıkarlarına göre belirlediği politikalar. Yatırımların durması mı, özelleştirme mi halkın so-runları? Bunların her biri halkın değil ikti-darın sorunlarıdır. Bu sorunları "çözmek" isteyen oligarşi de, "çözümü" halkın sırt-ında aramaktadır. Bu noktada halk ilgi-lendirmektedir bu sorunlar! Egemen si-nıfların çıkarları için düzenlenen yasalar, emekçi halkın huzuru ve ekonomik rahatı gerekçeyle emekçilere onaylatılmaya çalışılıyor. Bu demagoji emekçi halkın, sorunlarının bilincinde olan, talepleri için mücadele eden kesimlerin üzerinde esti-rilen terörle birlikte yürütülüyor. Emekçi halkın tek tek eylemleri, tepkileri bu poli-tikanın terasına çevrilmesine yetmiyor. İkti-darlar değişse de, burjuva politikacıları kendilerine yeni-ğöğü vaat etseler de,

GENEL BİR DİRENİŞ İÇİN

DÜZENİN BARIKATLARI

"Dünyadaki bütün kapitalist ülkelerde burjuva, işçi sınıfı hareketine ve işçi partilerine karşı sürdürdüğü savaşında işi yontmeye basıyor. Birincisi, diğlet, zulüm, yasa ve baskı yöntemidir. Bu, te-melde otakaşar atı feodal bir yöntemdir... Ve işçilerin ücret köleliğine karşı savaşı-mı sırasındaki belli, aşırı kritik altında bütün burjuva bu gibi yöntemlerin kulla-nılmasında hemkirdir..." (Lenin, İşçileri Yozlaştırma Yöntemleri sayı 42)

Olgarşı bugün ülkemizde de halkın yükselen muhalefetine karşı çareyi baskı ve terörü artırmakta buluyor. Bugün de "bütün burjuva" ulusal mutabakat içinde bu yöntemle sanıyor.

Hazırkılar yapılan yeni yasalar, bir-kaç binlik özel timin on binlere çıkarılma-sı, sosyalist basına, DKÖ'lere saldırılar,

emekçiler sonuçta kendileri için yapılan edilen hiçbir şey olmadığın, olma-yacaklarını farkına varıyorlar. Egemen sin-flar adına "hükümet" olanları emekçilere hiçbir şey vermediği, veremeyeceği; üste-lik emekçi sınıfların her yöntemle baskı altına alındığı, emekçileri sindirmek için "topyekün bir savaş"ın açıldığını koğullar-da, bu durum devrimci-demokrat, duyarlı emekçiler başta olmak üzere, tüm emek-çi sınıfların önüne acil bir görev koyuyor: Genel Direniş.

Devrimci hareket derinleşen hoşnutsuzluğun nabzını yakalamak zorundadır. Bu nabız hoşnutsuzluğun, eyleme, devrimci mücadeleye kanaliz edilebileceğini gösteriyor. Bugün genel bir direnişin koşulları vardır.

Gerçekleşip gerçekleşmemesi esas olarak devrimcilerin inisiyatif ve yönlendiricilik gücüyle belirlenecektir. Doğru zamanda doğru sloganlarla ortaya atılan direniş önerilerinin kitlelerde yayıl bulmasını için bir neden yoktur. Emperyalist savaşa karşı örgütlenen kitlesele eylemlilikler, öğrenci gençliğin örgütlediği boykotlar hatırlanması gereken örneklere. Genel bir direniş hayatın her alanında ve her anında örgütlemek için cesaretle ileri atılmalıdır.

süren işkenciler ve infazlar bunun bir parçasıdır. Olgarşı toplumsal muhalefe-tin en radikal (silahlı) ve kitlesel ağılma-ından biri olan yurtsever hareket, Kürt halkının kurtuluş mücadelesini bastırma-yı öncelikli hedeflerinde biri olarak sap-tıyor. Bu gerçekleştirmede ülke genelinde toplumsal muhalefetin bütünüyle bastıra-bilmenin hesaplarını yapıyor. Ancak he-til bunlara sınırlı değil. Bir bütün olarak ülke genelinde emekçi halk sindirilm-isteniyor. İşkencilerin, katliamların bu ö-lüğe pervasız bir şekilde uygulanma-sının nedeni ve esnası budur: tüm emekçilerin her türlü mücadeleden, her türlü örgütülükten uzak durmaları gerek-tiriyor mesajı terörle verilmeğe çalışıl-yor.

Ama tüm bunlar yine de oligarşinin bavgırdığı tek yöntem değildir.

"...Burjuvazinin hareketi karşı kulla-nıldığı diğer yöntem ise işçileri böme. sa-larda karışık çıkarma, kendi tarafına kazanmak amacıyla proletaryanın tek tek temsilcileri ve belirli gruplarını rüsvete satin alma biçimidir.

Bunlar feodal devletler; ama... kat-sız, burjuva ve modern yöntemlerdir." (Ayg.)

Olgarşı tepkileri nötraleze edilemek, düzen sınırları için çekilmebilmek için bu yöntemde de basıyor, işçileri parietlen-dir sin sendikalar kadar pek çok kuru-mu devreye sokuyor.

Ülke genelinde yaygınlaştırılan saldı-rışlar; işçilerin tabandan yanıyan baskı-ları üzerine egemen sınıfların onları ve icazetleli alınan Türk-İş için grev ka-rarı, aralarında tüm uzaktığı, biçim farklılığına rağmen sonuçta aynı kapıya çıkıyor.

Kitlelerin tepkisi, hoşnutsuzluğu ve ta-lepleri öylesine açılır ki, düzenin işçi ve emekçilerin "denetim" altında tutmak için kullandığı tüm kurumlar, bu hoşnutsuz-luğa "tercüman" oluyor görünebilmek, hoş-nutsuzluğu bir noktada nötraleze edile-bilmek için radikallikle, "sert müdahale" yapıyor. Macle kürsülerine, sıralarına, sözleşme masalarına vurmaktan "gere-kinse..." diye başlayan açıklamaları ka-dar muhalefetin "keskin" örneğine

rastlanıyor. Düzen partileri hala bir umut ortamını yaratmaya çalışıyor. Bu umut ortamı, vaatlerden söz ediyorlar. Düzenli demokratism, aydınlar, solcular, "sosyal demokratlar", sendikalar elbitteliyle var olan hoşnutsuzluğun devrim mücadelesi-ne kanaliz olmaması, pratiğe, sökağı dökülmemesi için çalışıyorlar.

"Liberal emek politikalarını güçlü, patirir, velvele, radikal yaygıncılık hava-i şekilleri arasında işçilere, Marksist örgüt-lenmeye karşı burjuvazinin yalanlarını daha kolay yutturmasını; tam tınına bu-run peşindedirler." (Lenin, age sayı 7)

Düzen karşı görüşünde de düzen i-çin olan muhalefetin düzen karşıyı alımları-nın, keskinliklerinin tüm anlamı budur. Bugün toplumsal muhalefetin bu kesimle-rin manevralarından, ayak uyuylarından kurtarıp krize, krize zeminine oturtmak, krizi devrimci krize, muhalefet devrimci bir muhalefete dönüştürmek. düzen emek-çi halkın önüne diktiği bu engelleri aş-maktan geçiyor. Toplumun çağrılı kesimle-rinde yükselen muhalefeti birleştirile-bilmenin ön koşulu da budur.

NEDEN BİR GENEL DİRENİŞ?

Olgarşinin gündeme getirdiği ve getir-mek istediği baskı ve terör yasaları, hak gaspıların hiçbir kasırsı hedeflenimin dışın-da bırakıyor. Siyasal anlamdaki bu ta-bloya, ekonomik açıdan da halkın her ke-siminin giderek zorlaşan bir yaşama mahkum edilmesi eğilimi ediyor. Egemen sınıflar kendii yaratıkları bu tablonun ön-lemini böl-yönetli politikasıyla işi ken-di-leri almaya çalışıyorlar.

Zonguldak direnişinden bu yana ol-garşı işçilerin ya da memurların her dire-nişini kendi içinde boğmayı, direniş diğ-er emekçi kasimlerden yalıtımayı özel bir politika halinde getirmiş durumda. Ülke-nin hemen her yerinde her gün pek çok dire-niş başlayıp biterken, tüm bunlar bir a-rya getirilmeyor. Bu ise iktidarın, patron-ların manevra alanını genişleten, direniş-lerin, emekçilerin yaptırım gücünü zayıf-latan bir sonuç yaratıyor. Örneğin iğten atılmaları karşı örgütlenen, cesaretle ve fedakarlıklarla güncere, aylarca sürdü-rülen onlarca direniş karşın, çoğu kez

Gücümüzü güç, sesimizi ses katma zamanı. Birleşik genel bir direniş, kazanmanın garantisi olacaktır.

İşten atıldığı için fabrika önünde açık grevle direnen işçi oradan alınıp karakola götürüldüğünde direnişin orada da sürdüremez. Grevi-toplu sözleşmeli sendika halkı için alanları dolduran memurlar işyerlerinde baskılara, sürgünlere karşı da direnmek ve bunlara rağmen mücadelelerinin sürekliliğini sağlamaz zorundadır.

İşkenelerce, ceza tehditleri, işsiz bırakma tehditleri rağmen halk direnişini savunmak, politik gücümüzün ifadesi olacaktır, oligarşiye bu yöntemlerle direnileri kıramayacağına mesajını vererek geriletecektir.

Kendi özimizde direnişin süreklileştirilmesini, dışımızdaki hiçbir direniş kayıtsız kalmamak da genel direnişin bir başka yanını oluşturun. Devrimci İşçi Hareketi'nin, devrimci memurların, gecekonducuları devrimci örgütlenmelerin bu

Bugün etmişler derinleşen krizini saptamamız, krizden derinleşmesinin göstergeleri üzerine sayısalara yazı yazmanın fazlası bir anlamı yoktur. Daha yalın bir deyişle emekçilerin durumunun ne kadar kötü olduğunu, oligarşinin yeni baskı yasalara durumu daha ne kadar kötüleşeceğini tespit etmek yetmez. Böylece bir durumda onlara neyi önerdiğimiz, hangi çıkış yollarını gösterdiğimiz ve daha bu çıkışı örgütlemek için pratikliği öncülüğümüzü nasıl yerine getirdiğimizi özetleriz.

Pratikteki öncülüğümüz her şeyden önce iki olgu üzerinde şekillenecektir. Birincisi yukarıda belirttiğimiz gibi genel bir direniş için cesaretle, doğru formüle edilmiş slogan ve taleplerle, halka geçerken güvencere ileriye atılmaktır. İkincisi ise genel direnişin kendine özgü örgütlülüklerini yaratabilmektir.

Komitelelerimizin içerisinde kuşkusuz öncelikle direnilebilir dayanışma komitelerine vermek durumundadır. Bu hem işçilerin, memurların, gecekondu emekçilerinin kendi içlerinde dayanışmayı sağlayabilecek hem de bu kesimler arasındaki dayanışmayı sağlayarak emekçi halk güçlerinin birliğini oluşturmak açısından zorunludur.

GÜCÜMÜZÜ BİRLEŞTİRMEK, DİRENİŞİ GENELEŞTİRMEK ZORUNDUR

Her yasadı egemen sınıfların, sınıf mücadelesinde, devrimci mücadelelerden çıkardığı tecrübelerin bir ürünüdür. Cuntanın '82 anayasası bu tecrübeye Genel Grevi ve Dayanışma Grevleri yasalamıştır. Bu yasadı nedensiz değildir kuşkusuz. İşçilerin, giderek tüm emekçilerin birliği oligarşinin en büyük korkusudur

karşı genel direniş

olumlu bir sonuç alınmamasının altında yatan neden de budur. Kazanmış sonuçlanan direnişler incelenildiğinde ise kazanmışlık bileireği unutulur. Birincisi, direnişlerin kendi güçlerine güveni, ikincisi de işçilerin aileleriyle, çevreleriyle ve diğer işçilerle olan dayanışması.

Hognutsuzluğun tüm emekçi halkı kapsayıcı olması ve kazanmak için tüm emekçi kesimlerin bir araya gelmesi şartı bugün **genel direniş** şiarıyla hareket edilemesinin maddi zemindir.

Evet, oligarşinin mütahabuklarının karşısına tüm emekçi halkın mücadelesi ve güç birliği işi çıkılabilecek bir zorunluluktur. Oligarşinin devrimci mücadeleyi yok etmeyi, tüm emekçi halkı sindirmeyi amaçlayan politikalarının karşısına ancak böyle durulabilir.

Genel direniş şiarı, örneğin bir "genel grev" sloganından farklı olarak tüm emekçilerin eylem ve güç birliğini belli bir kesim için öneren değildir; direniş ve dayanışma hayatın her alanında ve her anında yaygınlaştırmayı amaçlayan bir yaygınlaştırmayı öneren bir şiarıdır.

Bir kez daha yinelemek gerekirse: oligarşinin saldırılarının yalnız bir kesime değil, emekçi halkın bütünündendir; saldırı emekçilerin yalnız ekmeğine ağına değil, onunla, özgürlükleri, ahlaki değerlerine; saldırı yalnız bir biçimde değil, işten atılmaları, işkenelerce, emekçi kuyruğunda öldürülmesi sokak ortasında infazı kadar her biçimde uygulanır bir çeşitliliktedir. Bu anlamda emekçi halkın direnişi de her alana yayılmalıdır. Var olan kitle hareketliliği radi bir tarzda netlik işi çarpmasına uğratılmak, bastırılmak, karmışa, radikal kitle çizgisine doğru evrimleşir.

Oligarşinin saldırılarının yoğunlaşması: s. karşısında, radikal bir kitle hareketi yerine panzehiri oluşturmaktadır. İşte genel direnişin özü böyle şekillenir, her tip e-tönüklü birbirini güçlendiren, etkiyi artırarak materyaliye, bu direniş kapsamı içinde derinleşmektedir. Genel direniş şiarının içinde doldurmak, bir yanıyla tek tek her direniş oligarşinin baskısı, manevraları karşısında da savunmacıdır geçiyor.

süreçteki temel siyasal faaliyetlerinden biri de, ülke çapında direnilebilir dayanışma örgütlemektir. Bunun başaramadığımızda oligarşinin politikalarını ilerisine çeviririz ve gücümüzü olamayacaktır. Bu anlamda kriz, kazanmış sonuçlanan tek tek direnişlerin belli olumu mesajları sunmakla bitmez, mevcut siyasal tablo açısından sonucu alıcı olmayır.

GENEL DİRENİŞ VE DEVRİMCI İNİSYATİF

Genel direniş şiarının üçüncü ayağı ise bugünkü momentin; işçilerin, memurların, emekçi kesimlerin mücadelesinde kitleleşmelerinin değerlendirilmesidir. Ülkemiz son birkaç hafta içerisinde son 13 ayın en büyük kitle gösterilerine tanık olmuştur. Sivas katliamına karşı açığa çıkan ve kendini Ankara'da, İstanbul'da yüz binlerle ifade eden halkın tepkisi; memurların tüm ülkeye yayılan ve yüz binlerce çalışanı katıldığı Tarmuz grevleri ve eylemleri; 600 bine yakın işçiyi sökağa döken eylemler bu tablonun en belirgin örnekleridir.

Bu örnekler ülkemizde halkın duyarsızlaştığı, sorunlara tepki vermez hale geldiği biçiminde tespitleri gözden geçirmeye gerekli kıyor. Kuşkusuz bu tespitlerde doğruluk payı vardır. Örneklerin gösterdiği ise bu "pay"ın genel bir direniş şiarını ortaya atmanın ve genel bir direniş örgütlenmelerin önünde engel olmayacağıdır.

Devrimci hareket derinleşen hognutsuzluğu, fabrikaların yalınlaşması zorundadır. Bu yüzden hognutsuzluğu, eyleme, devrimci mücadeleye kanaliz edilebileceğini gösteriyor. Bugün genel bir direnişin koşulları vardır. Gerçekleşip gerçekleşmesi esase olarak devrimcinin inisiyatif ve yönlendiricilik gücüne belirlenecektir. Doğru zamanda doğru sloganlarla ortaya atılan direniş önerilerinin kitlelerde yankı bulmaması için bir neden yoktur. Emperyalist savaşa karşı direnişin kitleleştiği eylemlerlik, öğrenci çetelerinin örgütlediği boykotlar hatırlanması gereken örneklerdir. Genel bir direnişin hayatın her alanında ve her anında örgütlemek için cesaretle ileri atılmasıdır.

Direnisi kalicılaştırmanın, giderek büyüyen, etki alanını genişleten bir güç haline getirmenin yolu bu örgütlülüğün kalıcılaştırılmasından geçer. İşyeri komiteleri, gecekondu komiteleri, dayanışma komiteleri, cezavce komiteleri, mali komiteler gibi her alanın kendine özgü olduğu da baskıları da bulunabilecek olan komiteleşmeler için hayatın her alanında hızla aramlar atılmalıdır.

Her direniş sürecinde, her kitle hareketinde, gerek ekonomik demokratik anlamdaki örgütlülüğümüzü, gerekse de siyasal örgütlenmemiz daha da geliştirilmiş olarak çıkmalıdır. Mücadelenin gelişmesi örgütlülüğü, örgütlenmenin gelişmesi mücadeleyi büyütür. Bu baği kuramadığımızda, örneğin aylar süren bir direnişte kalıcı bir örgütlülüğü oluşturmamızda, o direniş başarıyla sonuçlanırsa bile kazanımları güvence altına alabilmek için elimizde uygun bir araç olmayacaktır.

Emekçilerin hak ve özgürlükleri Türk-İş'in masa başı pazarlıklarına teslim edilemez. Emekçiler, patronların gadrine uğrayan, iktidarı baskı ve zulmüyle yüz yüze kalan hiçbir emekçinin yalnız olmadıkları egemen sınıflara göstermek zorundadır. Baskının bugün için şu ya da bu fabrikaya, şu ya da bu gecekonduya yönelmiş olması aldatıcı olmamalıdır. Birini teslim aldığında, bir diğere sira gelmiş olacaktır. Çünkü oligarşinin saldırısının karakteri "topyekün"dür.

çünkü.

Oligarşi bugün de bunun korkusunu yaşıyor. Çünkü yasakları çoktan aşmış durumda. İşçiler kararlılıkla ve yarı-tilkilerle yasakları fiken kaldırdılar. İktidar yasaların yetmediği yerde, şimdiki Türk-İş aracılığıyla birleşik bir direnişten kurtulmaya çalışıyor. Türk-İş'in genel grev kararı gerçekte genel grevi engellemek karardır.

Emekçilerin hak ve özgürlükleri Türk-İş'in masa başı pazarlıklarına teslim edilemez. Emekçiler, patronların gadrine uğrayan, iktidarı baskı ve zulmüyle yüz yüze kalan hiçbir emekçinin yalnız olmadıkları egemen sınıflara göstermek zorundadır. Baskının bugün için şu ya da bu fabrikaya, şu ya da bu gecekonduya yönelmiş olması aldatıcı olmamalıdır. Birini teslim aldığında, bir diğere sira gelmiş olacaktır. Çünkü oligarşinin saldırısının karakteri "topyekün"dür.

Taleplerimizi genelleştirelimiz. Yalnızca işyerimiz için, konumuz için değil, tüm sınıf için geçerli ve talep hareketleri öne çıkarmalıyız. Bu aynı zamanda mücadelelerin siyasallaşması süreci olacaktır.

Mücadele biçimlerimizi zenginleştirilmiz. Kendimizi belli biçimlere mahkum etmeden, kurumlara, yasallara sınırlanmadan, oligarşinin şiddet karşısında emekçilerin kendilerini savunma mekanizmalarını yaratarak, direnileri halkların gerek kurtuluş mücadelesine birleştirilebiliriz.

Devrimci hareketi devrimci hareketi güvencemiz. Emekçilerin kazanımları devrimcinin bedelleri ödeyerek açtığı yolların geçilecek mümkün olmuştur. Emekçiler açsınlar, zulme, sömürüye uğrayanlar açısından bu düzeyde devrimcinin dışında güvenilebilecek bir kurum söz konusu değildir. Devrimci hareketi güvencem ve açtığı, gösterdiği yoldan ilerleyelim.

Devrimci hareketin savaşçılarını, kadrolarını, taraftarlarını da güvence altına alabiliriz, çünkü devrimci önderlerin politikaları doğrultusunda cesaretle öne atılması, genel direnişin öncüsü olabileceği misyonunu omuzlamalıdır. ①

Yeni bir dünya kurmak için çıkmışlardı yola. Umut doluydular. Halkının, doğrunun yanında saf tuttular, umut oldular. Halkların, gençlerin sorunlarına duyarlıydılar. Okullarında demokratik üniversite mücadelesinin en önde idiler. Herkes tanıdı onları. Sadece okulu arkadaşları

"Aynı evi, aynı sırayı paylaştığımız Uğur ve Şengül'ün katilidinesine karşı umuda sahip çıkamaktı bizim suçumuz."

Ergül Uzunad:

"Katiami yaşadım, katilleri açıyorum"

değil, işçiler, memurlar, tutsak aileleri, gecekondulu emekçileri. Emegin bayramına hazırlanıyordılar. Ergül de aralarında. "Bu 1 Mayıs daha görkemli olacak" diyorlardı. Ama karanlığın cellatları yatmıştı pusuya. Saldırdılar haince. "Kaileşler, kaileşlik ediyorsunuz" diye bir ses geldi. Ardından onlarca silah sesi. Ve düşen iki fidan. Uğur ve Şengül'ü adları. Ve adlan umudun adı oldu.

✓ 30 Nisan katliamının canlı tanığı Ergül Uzunad, Uğur ve Şengül'ün katillerini açıklayarak, suç duyurusunda bulundu.

✓ Adliye koridoru içi, memur gecekondulu emekçisi, öğrenci, tutsak ailesi, aydın yüzlerce insanla doldu. Onlar Ergül'ü rahiplendiler.

✓ Katiliama ilgili gerçeklerin ortaya çıkmasını engellemek isteyen İstanbul DGM, Ergül'ün tanıklık yapmasına izin vermedi.

✓ Katiami gerçeğe dönmek için 30 Nisan'dan beri susuyorlar. Ergül'in açıkça, adlarını vermesine karşın suskunlukların sürdürdüler. Katiller katiliamlarını örtbas edememenin sıkıntısını yaşıyorlar.

tutsakların polisleri hazırladığı senaryoya olaya ilişkin insanları gözaltına alıp işkencelerden geçirmek suçlu yaratmaya çalıştığını belirtir tahliyelerini talep ederek işkence raporları mahkemeye sundular.

Sorgulardan sonra avukatlar olayla ilgili olarak Ergül Uzunad'ın tanık olarak dinlenmesini talep ettiler. Mahkeme heyeti ise "zamanın arkaplanı bulundukça, aşatının anlaşılacağı" gerekçeleriyle talebi geri çevirdi. Karara itiraz eden avukatlar Ergül'ün can güvenliği olmadığını ve gözaltına alınarak işkencelerden geçirileceğini ve belki de bir daha mahkemeye çıkamayacağını belirttiler. Tutsaklara davayı ilgilendiren bir tanıklığın engellenmesi savunma haklarının engellendiğini söylediler ve mahkemeyi protesto ederek üzerinde "Hepimiz Birer Uğur ve Şengülüz. Bizi Tüketemeyiz" yazılı t-shirtlerini açtılar. Salondan dışarı atılmaya çalışılan tutsakların jandarmaların saldırısına "Bizi Tüketemeyiz" sloganlarıyla karşılık verdiler. Bu arada salonda bulunan sivili polisler de duruşmaya izyelenen tartışmaları dışarı çıkarmaya çalıştı.

Sivil polislerin de salona girmesi, tutsakların salondan jandarmaların saldırısına atılması ve Ergül Uzunad'ın tahliyesini protesto eden avukatlar, mahkemeye vermek için hazırladıkları dilekçeyi gelipen olaylardan sonra vermesi gerek duymadıklarını belirterek duruşma salonunu terk ettiler.

Mahkemede katliamı reddedilen Ergül Uzunad ise savcılık soruşturması yapıldıktan sonra hakime sevk edildi. Daha sonra ise tutuklandığı açıklandı. Ergül Adalet Bakanlığı'nın 27 Temmuz'da gönderdiği bir geneliğe dayanılarak Sakarya Cezaevi'ne gönderildi.

Bu duruma ilgili bir açıklama yapan avukatlar, uygulamanın tutukluysa işkence yapmaya elvermesi ve savunmaya engel teşkil etmesi bakımından hukuk dışı olduğunu belirttiler.

İZLENİMLER

Suç duyurusu için gelen Ergül ve Ergül'ü karşılayan anıysile, İYÖ-DEK'li öğrenciler ve ÖZGÜ-DEK'li ailelerin üzerinde "Hepimiz Birer Uğur ve Şengülüz. Bizi Tüketemeyiz" yazılı t-shirtler vardı.

Suç duyurusu sırasında müraaat savcısının tedirgin olduğu dikkat çekti. Müraaat savcısı odadan çıkınca onlar başka bir savya kalmamıştı. Daha sonra savya bir yerle telefon görüşmesi yaptı. Bu görüşme sırasında savya Ergül hakkında neyle söylendiği ise savcının biraz sonraki sorusunda anlaşıldı.

Savya suç duyurusu verilirken "Örgüt adına mı veriyorsun, yoksa şahsi iddiayı mı yapıyorsun?" diye arada bulunanları çok eden soruyla ruh halini sorguluyorlardı. Savya daha sonra acele acele başka anlaşmazlıklar sözler mirdanarak evrakları aldı.

Suç duyurusu ve mahkemeye basını ve TV'nin ilgili olduğu değildi. Hemen hemen her gazeteden 2-3 muhabir olayı izlerken ATV, FLASH ve Kanal 6 televizyonları da olayı takip eden TV kanallarıydı.

Ergül'in birkaç aydır olan yegeni Seher muhabirlerin ilgi odağıydı. Muhabirler kendisiyle ilgilenirken güllükler dağıtan Seher, aynı şekilde kendisiyle oynamak isteyen polisi karşısında görünce yaygarası bastı.

DGM içinde ve etrafındaki polis yığınını oldukça dikkat çekiyordu. Hatta salon içerisinde izleyiciler kadar da sivil polis vardı. DGM civarından geçen insanlar ise polis yığınını görünce meraklı bir şekilde DGM'de ne davası olduğunu soruyorlardı.

"Şengül ve Uğur'un Katillerinden Hesap Sormak İçin Buradayım"

Kadıköy Moda'da iki arkadaşının katliamı hakkında sağ kurtulan Ergül Uzunad, can güvenliği olmadığı için 3 ay gündelik sonra katliama ilgili gerçekleri açıklamak için 2 Ağustos günü İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

2 Ağustos günü İstanbul Adliyesi'ne avukatlarıyla beraber gelen Ergül İYÖ-DEK'li arkadaşları, annesi Güllü Uzunad, Şengül Yıldırım'ın babası Seyit Ali Yıldırım, SHP Ankara Milletvekili Salim Kaya ve kendisini destekleyen iş gelen kalabalık bir insan topluluğu karşıladı. Bir sevinç dalgalanışından ardından sevdikleriyle üç ay sonra kucaklaşan Ergül, suç duyurusu öncesi basına yaptığı açıklamada: "Polis 30 Nisan günü Kadıköy Moda'da iki arkadaşımı katlederek halka ve gençliğe gözdahi vermek istedi. Polis suçunu örtbas etmek için 'evde silah vardı, çatışma çıktı' diye. Evde silah yoktu ve çatışma filmi çıkmadı. Gerçekleri açıklamak, Şengül ve Uğur'un katillerinden hesap sormak için buradayım. Arkadaşlarım ve halkıma karşı sorumluluğumu yerine getiriyorum. Ve bundan onur duyuyorum. Uğur ve Şengül'ü öldürenler hesap verecekler. Haklarında dava açılmaması veya gıyabi tutuklama karar verilmemesi de tamarın polis onaydır. Ben çatışma diye yutturulmak istenen bir infazın tanığı ve insanlık suçunun delili ve polis beni gözaltına alıp kaçaytım, öldürmek istiyor. Ancak bizleri kay-

betmekle, öldürmekle umdu tüketemeyiz. Bizler hepimiz birer Uğur ve Şengülüz" dedi.

Cumhuriyet Savcılığı'na İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menek, operasyonun sorumlu Kadıköy Emniyet Amir ve operasyona katılan diğer emniyet görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunan Ergül, daha sonra katliama ilgili davada tanıklık yapmak için Sultanahmet Adliyesi'nden, kendisiyle birlikte olan 400'e yakın insanla birlikte DGM'ye gitti. Polislin büyük bir yığınak yaptığı DGM önünde de yüzlerce insan Ergül'ü desteklemek için bekliyordu.

"Bu Yolda Yürümekten Onur Duyuyoruz"

Aynı yerlerde ve farklı tarihlerde gözaltına alınan ve aynı davada yargılanan tutsaklardan Serhat Aktu, Özgür Yıldız, Turabi Şahin, Dural İpek ve Özkan Oğuz-

2 Ağustos'ta yüzlerce insan Uğur ve Şengül'ün katillerinden hesap sormak için yanındaydı.

yorum... yorum... yorum...

Memur hareketi ve önderlik

Memur hareketinde "önderlik" sorununun öne çıktığı bir süreçte yaşıyoruz. Memurların mücadelesinin yeni adımlara ihtiyaç duyduğu, bir dönümün ihtiyacının kendini dayattığı noktada "önderlik" de doğallıkla bağlayıcı bir önem taşıyor.

Ülke genelinde, yüz binlerce kamu emekçisinin yi emleri katıldığına, haklarını aradıklarına tanık olduk. Kamuoyu günlerce kamu emekçilerinin erdikleri mücadeleyi konuştu. Politikacılar de-
yece verdi, basın manşetlerinden indirmede.

Memurlar eylemliliklerini bir iki güne sınırlı tutmadılar. 15 Temmuz'dan günümüze kadar süren süreçte, bordro yakmadan yemek boykotuna, iş bırakmaya kadar pek çok eylemlilik hayata geçirildi.

İşçi eylemlerinin de yaşandığı bu süreçte memurların da devlete karşı tepkilerini ortaya koymaları ülkede genel bir direnişin yaşanabileceğini mesailarını veriyor.

Memur tabanında açığa çıkan potansiyel 15 'emmuz'da Ankara'da Meclis'e yürüme eyleminde olduğu gibi, sendika kararlarını da aşan bir biçimde yürüdü.

Eylemlerde çeşitli memur sendikalarının yöneticileri, eylemi hayata geçiren memur kütlesi arasında ortaya çıkan çelişikleri bir bakıma "önderlik" sorununu da tartışıyorlardır. Ve bu artık hiç de az yaşanan bir durum değil. Ankara yürüyüşü gibi en kapsamlı eylemlerden küçük çaplı yerel protestolara kadar pek çok eylemde buna benzer sorunları yaşıyoruz ve bu sorun hep aynı biçimde "önder"lerin eylemleri geriyе çekmeye çalışması ve kitlelerin buna tepki göstermesi biçiminde gündeme geliyor. memur hareketinin önderliğinde "iddia" sahibi olan sendika yöneticileri kitlelerin ve sürecin, ezilsinde kalmışlar demektir.

Memur hareketinin '90'daki çıkışı ve bu mücadelelenin geriye döndürülemez bir rotaya oturduğu esas olarak doğru devrimci politikanın ve önderliğin şu süreçteki belirleyici rolüyle mümkün olmuş; bu politikanın yol göstericiliğinde yeni adımlar atılmıştır.

Kamu emekçilerinin açıkça ortaya koyduğu potansiyelse karşın; gerek taleplerinin iktidara dayatılması noktasında mücadelenin iyi biçimlere zenginleştirilmesi ve radikal hesaplaşmaların yapılması, gerekse de siyasileşmenin olmaması, çeşitli memur sendikalarının yönetiminde oturan reformist uzlaşmacı anlayışların neden olduğu bir sonuçtan başka bir şey değildir. Ve açıkta ki hesaplaşmanın, radikalleşmenin, siyasallaşmanın önüne geçen bir sendikacılık anlayışı, devrimci sendikacılık olarak sınıf ve kitle sendikacılığı olarak adlandırılmaz.

Ülkenin mevcut durumu, iktidarı uygulama-ya çalıştığı politikalarla toplum kitlesinde ki olumlu havanın, gösterilen tepkilerin emekçi halkın diğer kesimlerinin tepkileriyle birleştirilerek genel bir direnişe dönüştürülmesi gereğini ortaya koyuyor. İşte bu noktada devrimci memurların süreci müdahaleli ve eylemlere bir bütün olarak mücadeleye katacakları politik muhteva önem kazanıyor.

Kim ne derse desin; önderlik "Kitle bizi aş-
ıyor", "Kitle bunu kaldıramıyor" gerekçeleri ardı-
na siğmemektedir.

Önderlik engellerin aşılması için gerekli politikaları üretmektir.

Önderlik, kitleleri ileriye doğru yürüyüşlerine denk düşecek kurumlaşmaların, yapıların, örgüt-lülüklerin oluşturulmasıdır.

Memur kitlesinde devrimci sendikâle bilincin yaygınlaştırılması, uzlaşmacı sendikacılığın memur hareketi içindeki etkisinin azaltılması ve kamu emekçisini hak ettiği haklara, geleceğe doğru götürülmesi için, görev başına!

yorum... yorum... yorum...

Sınıf içinde devrimci örgütlenmeleri yaygınlaştırmalıyız

Kamu işçilerinin tükana toprak işi sözleşmelerinin ardından işçiler adam grev yürürken, Türk-İş yönetimi, hiç de yabancısı olmadığımız senaryoları tekrar oynamaya başladı.

Ocak ve Mart '93'ten itibaren geçerli olacak toplu iş sözleşme görüşmeleri her zaman olduğu gibi Türk-İş'in uzlaşma politikaları nedeniyle aylarca uzadı. Ve yine her zaman olduğu gibi işçilerin ve devrimci-demokrat güçlerin beklentisiyle Türk-İş yönetimi sonunda eylem kararı almak zorunda kaldı. Hükümet zaman tanımak amacıyla eylem kararları 20 Temmuz'dan bu yana iki toplu ziyaret eylemi ve bir kere üç saatlik iş bırakma eylemi hayatla geçirdi.

Eylemlere katılan hemen yüzde yüz boyutunda gerçekleşiyor. Ancak güze çarpan ilk yıl '89 bahar eylemlerinin canlılığından, dinamizminden uzak oluyordu. Bu durum atılan sloganlardan, polis barikatları karşındaki tavra ve eyleme katılan işçilerin ruh halinden kaynaklanıyor.

'89 döneminin bugünden farklı olan örgütlü yanları mutlaka vardı. Bunda güdünden gelen yaşanan işçi kıymalarının, özellikle iktidardan ve patronların elbirliğiyle, devrimci-demokrat işçileri tasfiye etmeye, pasifize etmeye yönelik politikalarının ve genel olarak devlet teröründeki tiranşın kitelleri üzerinde yarattığı etkinin elbette payı var. Ancak durum sadece işçi sınıfı dışındaki gelişmelerle de açıklanamaz. Devrimci-çarşından esas olarak işçilerin derinleşmesiyle, işyerilerindeki devrimci örgütlenişin ve inisiyatifin bütün bu gelişmelerle kucaklayıp yönlendirecek yeteneklilikle oluşmamasıdır.

Bugün görüşmelerde gerek işlenerek politikalarla, gerekse eylem kararlarının titimliliği ve zamanında açıklanması belirsizliği sarı sendikalar, Türk-İş yönetimidir.

Nitkim bu rahatsızlık çözümleri Şevket Yılmaz'ın yaptığı gibi bugün de Bayram Meral atıp tutuyor. Bir yandan işçileri alarak, diğer yandan hükümetle uzlaşmak için taviz üstüne taviz veriyor. İşçiler işçi kıymının ve örgütlenmelerin durdurulmasını talep ederken, Bayram Meral, Çiller'e tek başına görüşerek işçi kıymalarının nasıl yapılması gerektiği üzerinde pazarlık yapıyor.

Eğer bugün Türk-İş yönetimi ve Bayram Meral bu kadar rahat hareket edebiliyorsa ve işçiler bir kez daha satılırsa bunun tek sorumlusu onlar olmayacaktır. Bunda en az olarak karar kendisine devrimci-demokrat diyen, sarı sendikacılar yaptıkları iddia eden reformistlerin de payı olacaktır. Çünkü Türk-İş üzerinde etkili olmak, onun işçileri satması engelemeye ne platform toplantılarıyla, toplantılarda sadece soyut kararlar almakla, ne de Türk-İş yönetiminin başkaları kurulu, basında sadece eleştirmekle mümkündür. Bunun tek yolu bir kez daha sarı sendikacılar, satılmalıya pratik tavır alınmak, bayrak açmakcan geçiyor.

Bu konuda '89 bahar eylemlerinin bile bıraktığı deneyimleri görmek bile yeterlidir. '89 eylemlerinin başlayıp gelişmesine ve yayılmasına, büyük ölçüde kendiliğindencilik hakim olsa da, tek tek fabrikalarda, işyerilerinde devrimci-demokrat işçilerin, temsilcilerin, çok az sayıda da olsa sendikacının cabası, inisiyatifli eylemler belli ölçülerde yönlendirilebilmiştir. Hem de polisin baskılarından çok daha fazla eylemleri engellemeye çalıştığını işçilerin kurnazlığı, kolunun kafasını kırıldığı, gözaltına alındığı ve sarı sendikacıların eylemleri koruyupla çalıştığı bir dönemde. Hedef ve talepler ekonomik çerçeveyi aşmasa da, işçiler sarı sendikacıların, Türk-İş ve güvenlik güçlerinin barikatları çok yerde aşmayı başarmışlardı. İşte bugün eskisi gibi görünlen önemli noktalarından biri budur.

Sarı sendikacılığın, uzlaşmacılığın ve reformizmin işçi sınıfının önüne ördüğü barikatları sarı sendikacıların, diyalatı perdenin, hükümetin işçilerin gerçek ihtiyaçlarını karşılayıcıdır, sınıfın taleplerinin de ekonomik taleplerden, düzen içinde çözüm arayışlarından çıkarılması gereklidir. Bu da ebbette kendiliğinden olmaz, olmaz. Sınıfın içinde yürütülecek canlı, dinamik bir ajitasyon, propaganda işiyle vardır. Bu propaganda ve ajitasyonun mücadelelerini pratiğiyle birleştirilmesi de zorunludur. Bu yapılmadıkça, alternatif mücadele ve örgütlenme yöntemleri geliştirilemezdi böylelikle ayakları havada kalacaktır.

İşçiler devlette, işyerilerin baskılarına, tehditlerine, işçi kıymalarına, zor ve giddetine, işbirlikçileri sarı sendikacılar, grev ve direnç kıymalarına, muhbirlerle işçileri mücadele araç, yöntem ve örgütlenmelerinden yoksuna ve bunun nasıl sağlanacağını yolu yöntem gösterilmezse ileri adımlar atılamayacak, nitelik sıçraması sağlanamayacaktır. İşçi hareketi kendiliğinden zaman zaman yükselse de, sermayenin sık, giddet ve örgütlenişleri karşı sında yenilgiye mahkum olacaktır.

Yıldızlar sarı, uzlaşmacı-reformist sendikacıların ihmal ettiği yaygın işçiler onlara rağmen kendilerini ifade edebekleri, düşüncülerini, kararlarını, eylemlerini uygulayabilecekleri örgütlenişleri yaratmalıdır. Bunun anlamı ne olduğu önemli değildir. İşyeri komiteleri olur, grev dayanışma komitesi, güvenlik direnç komitesi, işbirlikçileri, grev kırıcıları cesazlarında komiteler olur. Yarı legal sendikal örgütlenmeler olur. Önemli olan amaçlar ve hedefler doğrultusunda ileri işçilerin, devrimci-demokratlardan sıradan işçileri ne kadar bir birliktir, kolektif çalışan ve mücadele eden, en geneli kitleri etkileyecek bir güç haline getirmektir. Önemli olan yasal sorunlar, statüistik işler uzmanları, eylem atımlarına karşı örgütlenişleri güvence altına alan, işçilerin kendilerini yönetime ve mücadele etmesinin araç ve yöntemlerini bulmak; araç ve yöntemleri benimsenmek ve uygula maktır.

Bu başarılabilirliği ölçüde saldırılara karşı koyabilen, en ufak bir baskı ve darbeye dayatılamay, güven verici bir örgütlenme ve buna bağlı olarak mücadelesinin sürekliliği, bütünlüğü ve radikalleşmesi sağlanabilir. ☐

Toplu vizitedir

- 29-30 Temmuz'da işçiler yine caddelerdeydiler; öfkeleri, sloganları, dövizleri ve pankartlarıyla... Yüz binlerle...
- Toplu sözleşme değişik, işten atımlar ve onun kaynağı olan özelleştirme eylemlerinin aşı hedefi. Yer yer artık şu slogan duyuluyor. "Hükümet İstifa"
- Türk-İş toplu sözleşme masasında işçileri satarak uzlaşma aramaya devam ediyor... İşçi saflarında uzlaşma değil, çözüm ve güvence arayışı var.
- Çözüm ve güvencenin yanı sıra da işçi saflarından veriliyor: "Tüm işçi sınıfı ve emekçi katmanlar bir birlikte mücadelenin yükseltmesi... Sahip olacağımız demokrasi. faşizmi gerilettirmiz ölçüde olacaktır."

Dersim'de işçiler ayaklandı. Toplu vizitede, yürüyüşlerde "Halkız Kazanacağız" sloganı haykırıldı.

DERSİM "Sadaka Değil Hakkımızda İstiyoruz"

Türk-İş'in aldığı kararlar Dersim'de Köy Hizmetleri ve Tarım İl Müdürlüğüne çalışan işçiler 29 Temmuz günü üç saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. 30 Temmuz'da ise TEK, Köy Hizmetleri, Bayındırlık, Karayolları, Tarım İl, DSİ'de çalışan yaklaşık 2 bin işçi SSK'ya yürürek toplu ziyaret eylemine çıktılar.

Saat 9.00 sıralarında çalıştıkları kuruluşların önünde toplanarak alkışlarla yürüyüşe geçen işçiler, halatın yoğun duşu kestirdiler. İlk koldan yürüyen işçiler SSK'nın önünde birleştiler. Devrim yollarını işçilerin sağı duruşundan sonra işçi yöneticileri, eylemin amacını, işverenin tutumunu açıklayan bir konuşma yaptılar. Ziyate eylemi sırasında "İşçi Memur El Ele Genel Greve", "Sadaka Değil Hakkımızda İstiyoruz", "İşçiler Halkız Kazanacağız" sloganları atarak işçiler eylemlerini saat 11.00'de bitirdiler.

SİVAS

"Açıkla Kahramanlık Olmaz"
Türk-İş'i üye işçiler saat 9.00'dan 12.00'ye kadar iş bıraktılar. İşçilerin eylemini Ysp'Yol-Sen'in memurları da desteklediler.

İşçiler Karayolları, Köy Müdürlüğü önünde toplanarak "Açıkla Kahramanlık Olmaz", "İşçiler Güçlüyüz Kazanacağız", "İşçi Memur El Ele", "Yaşasın Demokratik Mücadeleler" sloganlarını attılar.

Yapı Yol Sendikası Başkanı Necati First yaptığı açıklamada eylemlerinin teminde para mücadelesinin değil,

özelleştirme ve işten çıkarmalar olduğunu, hükümetin özelleştirme işi ve memurların sendikalaştırmak amacıyla tağdıştığını söyledi.

SAMSUN

"El Ele Genel Greve"

Samsun'da Türk-İş'e bağlı Tez-İş, Liman-İş, Tek Gıda-İş, Yol-İş, DYF-İş (demiryolları), Metal-İş, Petrol-İş, Tarım-İş ve Belediye-İş sendikalarının katıldığı ziyaret eylemi yaklaşık 10 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti.

Saat 10.00'da Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan işçiler alkışlarla meydana bulvar yolu üzerine, modern pazar yolu güzergahından SSK Hastanesi önüne geldiler. Hastane önünde bir konuşma yapan Yol-İş Sendikası Bölge Başkanı Hikmet Kasap, konuşmasında taleplerinin iş güvencesi ve sosyal güvence olduğunu vurgulayarak hak arama mücadelesinin, eylemlerinin toplu grevleri doğuracağını belirtti. Ziyate kağıtları SKK Hastanesi'nin acil servisine bırakıldıkları sonra saat 11.00'de işçiler eylemlerine son verdiler.

MERSİN

"Yaşasın Halkların Kardeşliği"

Türk-İş'in aldığı eylem kararlarına Mersin'de bulunan sendika ühabeleri de uyarak 30 Temmuz günü ziyaret eylemleri yaptılar. İşyerlerinde ziyaret kağıtları alan işçiler bağlı bulundukları sendikaların pankartları altında "İşçi-Memur El Ele Genel Greve", "Hükümet İstifa", "İşçiler Halkız Kazanacağız", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla SSK Hastanesi'ne geldiler.

Liman-İş, Yol-İş, Petrol-İş, Haber-İş,

genel direniş

Ta rım-ış, Tek Gıda-ış, Belediye-ış sendikasına üye yaklaşık 6 bin işçinin katıldığı vizite eylemine TUM SAGLIK-SEN üyesi memurlar da katıldı.

Hastane önünde Liman-ış Genel Başkanı Hasan İber eylem cephesini genişletmenin önemi anlatıldığı konuşmasında, 'İçti, emek, esnaf, küçük üretici ve köylüleri ortak bir mücadele hattına çekmenin, diğer yandan eylemleri sürece ve yasa sahına yaymanın amaçlanmasını gerektirdiğini vurguladı. İber konuşmasını 'Faşizmi ancak bu şekilde engelleyebiliriz. Sa hip olacağımız demokrasi, faşizmi gerektirdiğimiz olduğu olacaktır. Genel grevi bu hedefte tutarak, bu temelde örgütlenmeliyiz.' sözleriyle bitirdi.

30 Temmuz günü ise Silitre Belediye-si'nde kalınarak yaklaşık 60 memur tam gün iş bırakma eylemi yaptılar.

GELBOLU

"İşçileri Haykırarak Kazanacağız"

Türk Harb-ış ile Yol-ış ve Tes-ış'e üye işçilerin toplu vizite eylemini Gelbolu halkı tarafından da desteklendi. Perşembe günü sabah işyerinde toplanan işçiler

Ülkenin dört bir yanında haklılığını haykırış işçi sınıfı...

SSK Dispanseri'ne girmek için viziteye çıkmak istedikler. Ancak viziteye çıkmaları parti tarafından engellenen işçiler burada zorla dağıtılmaya çalışıldı. Öleden sonra iş çıkışında fabrikanın önünde toplanan işçiler, alkışlar ve sloganlarla Harb-ış'ın şehir merkezindeki sendika binasına gittiler. Yol-ış Sendikası işyeri temsilcisi Salih Er yaptığı açıklamada, sabah vizite eylemlerde polislin engelliyeli karşılaştıkları, Harb-ış'teki taleplerini desteklemek için yürüyüşe katıldıklarını anlatarak, polise rağmen sınıf kardeşlerinin yanında olduklarını belirttik. 'Haklıyız Güçlüyüz Kazanacağız' dedi.

ADANA

"Gerici Adım Atmayın, İşçileri Satmayın"

Vizite eylemlerine Adana'da Tekel Tütün ve Sigara Fabrikalarından yaklaşık 2 bin işçi katıldı. Tek Gıda-ış 1 No'lu şube binasının önünden SSK Koşuyolu'na kadar yürüyüş yapıldı. 'Yaşasın İşçilerin Birliği' pankartları açarak 'İşçiler Haykırarak Kazanacağız', 'İşçileri Güçlüyüz Söke Söke Alırız', 'Yaşasın Halkların Kardeşliği', 'Kırlı Savaşın Son', 'Hükümet İstifa', 'Gerici Adım Atmayın İşçileri Satmayın' sloganları atıldı. İşçiler SSK'nın önünde davul-zurna eşliğinde halaylar çektikten sonra dağıldılar.

Yol-ış, Tekel Metal-ış, Demiryol-ış, Tes-ış, Sağlık-ış, Haber-ış sendikalarına üye yaklaşık 7 bin işçi de Kasım Gökdere Köprüsü'nden SSK Merkez'e kadar yürüyerek toplu viziteye çıktılar. Yürüyüş sırasında 'İşçileri Haykırarak Kazanacağız', 'İşçi-Memur El Ele Genel Greve', 'Tasarlama Hayır!', 'İşçi Sokağa Tansu Mutfağı' sloganlarını atan işçiler, bir süre yolu trafiğe kapatıldı. Bunun hazzedemeyen polis ise arabalarıyla işçilerin üzerine yürüyerek işçileri ezmeye çalıştı. İşçilerin yürüyüşünü durdurup olumsuz eylemi yasama üzerine polis geri çekilmek zorunda kaldı.

29 Temmuz'da da Demiryol-ış Sendikası'na üye yaklaşık 500 işçi işi Tekel işletmesinde çalışan ve Tek Gıda-ış Sendikası'na üye olan işçiler ile saatlik iş bırakma eylemi yaptılar.

Kararlı adamlarla, her türlü engellemelere rağmen yürüten işçi sınıfı gücünü bir kez daha gösterdi.

RÖPORTAJ

Adana (Mücadele)

SAGLIK-İŞ 2 NO'LU ŞUBE BAŞKANI MEHMET DEMİRÇİ

"Toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uzamasının en önemli nedeni KİTlerin zarar etmesinin işçileri bağlamasıdır. KİTlerin zarar etmesinin en büyük nedeninin yönetimin kaynaklandığını bilen hükümet, zararın nedenini işçilerimiz gibi göstermeye çalışıyor. İşçileri işsizlik olarak niteliyor. Zaten bu sendika olarak toplu iş sözleşmesinde tasarlama ve özeleştirimle önleyecek maddelerin kabul edilmesini istiyoruz ve bunun için sonuna kadar mücadelemizi sürdürüyoruz."

Bu konularda anlaşma sağlanmadığı sürece sözleşme görüşmeleri sonuçlanmaz. Biz sonuçlanmadığı takdirde merkezi kararlar doğrultusunda hareket edeceğiz gibi, tabanın istediği doğrultuda eylemlerimiz de gündeme getireceğiz."

■ ■ ■

TEK GIDA-İŞ ŞUBE BAŞKANI HÜSEYİN İŞİK

"Şu anda KİT Koordinasyon Kurulu toplantı halinde. İmzalayacağımız sözleşmede ücrette önem verdiğimiz kadar tasarlama ve özeleştirimle de önem veriyoruz. Tasarlama ve özeleştirimle karşı önlemler alınmaya kadar, bu görüşmelerimiz ve görüşlerimiz devam edecektir. Zaten bu görüşme süresinin bu kadar uzamasının nedeni de budur. Bu ana kadar eylemlerimiz merkezi doğrultuda oldu. Merkezi doğrultuda pikan kararları mutlaka uygulayacağız. Önem dışında bir eylemlik getirmeyi şimdilik düşünmüyoruz. Yöresel eylemlerin de kamuoyunun dikkatini çektiğini sanmıyoruz. Çünkü bunlar etkili değildir."

■ ■ ■

DEMİRYOL-İŞ ŞUBE BAŞKANI EDİP GÜLNER

"Her hükümet boşluğunun olması, hem de doğrudan hükümetle değil de kamu işverenleri sendikasıyla görüşmemiz bu süreyi uzattı. Hükümetin şu anda bizimle uyuşmadığı maddelerle özeleştirim ve tasarlama ile ilgili maddeler. Hükümet Türk-İş'e "Bir şey yaparken size haber vererek yapacağız, fakat şu maddeleri kaldırırsın" diyor. Ancak biz bu maddeler kabul edilinceye kadar mücadelemizi sürdürüyoruz. Aksi halde üretimin gelen gücümüzle dayanarak tüm eylemlerimize başvuracağız. Anlaşmanın sağlanmaması durumunda aldığımız kararları hayata geçireceğiz. Bunun dışında bugün farklı eylemlerimiz gündeme getirmiş onu da merkeze bildirerek hayata geçirmeye çalışacağız. Sözleşme sonucunda Türk-İş pasif kalırsa kendi inisiyatifini kullanarak eylemler gündeme getireceğiz."

Masallar diyarına işsizlik sigortası da girdi

Bir zamanlar vaaletinin bol ve bir o kadar da boş olduğu bir ülkede, kıtlarda gelmek için ciltler dolusu vaalet dağıtan bir hükümet işpine demir ki; "Önce iş güvencesi, ardından işsizlik sigortası sağlanacaktır." Ama o gün bugündür iş güvencesi sağlanamamış, "güvence" ise patronların tufanı karşısında yoklara karışmış. Öte yandan "güvence"nin, "sigorta"nın adı vaalet listesinden de bir türlü silinmemiş.

Bu üke emperyalizme göğebinden bağlı, çarpık kapitalizmin hiç dinmeyen sancılarını yaşayan, işsizliğin çoğun, iş güvencesinin olmadığı Türkiye'den başkası değildir.

İşçi kıymı makinesinin harıl harıl çalışırken her gün, her an işsizletildiği ülkemizde, burjuva politikaları için işçi-emekçi kesimden oy alabilmek bol vaatlerle bulunma-ayı gerektiriyor. Koalisyonun Çalışma Bakanı, 1992 yılının ilk aylarında "İş Güvencesi Yasa Tasarısı" adıyla bir tasarı hazırladı.

İşten çıkarılmamın yaygın ve kolay olduğu ülkemizde, bu yasanın tek yeniliği işten çıkarmaya karşı sözde de olsa "yargı güvencesi"ni içeriyor olmasındır. Sermayenin patronları buna şiddetle karşı çıktılar. Hatta böyle

bir tasarıyı protesto için bazı patronlar keyfi olarak işçi çıkartırken, çoğu işyerinde de işten çıkarmalar hızlandırdı.

"İş Güvencesi" Balonu Söndü,

Sıra "İşsizlik Sigortası"nda

"İş Güvencesi Yasa Tasarısı", tasarı olmaksızın öteye bir türlü geçemedi, esamesi dahi okunmadı oldu. Şimdi bakan 2. büyük balonunu; "İşsizlik Sigortası"nı şişirmeye çalışıyor. Ne var ki, balon daha bastırılen patladı. Çünkü henüz DYP-SHP hükümetinin Bakanlar Kurulu'na dahi ulaşmayan "İşsizlik Sigortası Yasası" en iyi durumda bile yalnızca aktif sigortalı olup da işten çıkartılan işçileri kapsayacak. İşsizlik Sigortası, işçi bir konu olundukça ve bu fona çalışan sigortalı her işçi ücretinin % 2'sini atkacaktır. (% 2 üzerinden, % 2 de hükümetten aktarma yapılacaktır) Yasanın ayrıntıları da görüldüğüde balonda hiç hava kalmıyor. Yasa kapsamıdır "aktif sigortalı"lar için de tam bir güvence getirmiyor. İşsizlik işsiz kaldığı tüm süre boyunca ödeme yapılmayacak. 3 yılda 60 gün çalışmış ve prim ödemesi olanlara 120 gün, 900 gün çalışmış olanlara 180 gün, 1080 gün

çalışmış olanlara ise 240 gün işsizlik parası ödenek. Bu ödenekler işçinin çalıştığı işyerindeki ücretinin % 45 kadar olacak. Belirli süre sonunda ödenek ne kelesek.

Türkiye'de iş ve işçi Bulma Kurumu'na katılı milyon kişi ve sokakta ise milyonlarca (4-5 milyon) işsiz varlığı gözönüne alınır, işsizlik Sigortası Yasa Tasarısı alınmadıktan başka bir şey olmadı hemen anlaşılır. Aldıktıma yasadan yararlanmanın koşullarıyla iyice açıkça oluyor. İşsizlik primi ödeyen işçi, "Eğer kendi istek ve bekenisizliği dışında işten çıkarılmış" ya sigortadan yararlanabilecek. Geriye tam da patronların istediği gibi. Gerekte var olan işsizliğin sorununu ve bundan kaynaklanan tepkilerin üzerini örtmeye amalaşan "İşsizlik Sigortası"na karşı patronları yeni atlaa kaldır, "Zamane"ye, "yatırımları engeller" ve gerekletirile sorunların üzerini örtün bu tasarıyı bile hiç görmeyle basladılar.

Şimdiki tasarı yolun başında da olsa var. Ancak çok geçmeden bundan da bir kenara bırakılıp unutulmaya kaçacaktır; varken yoklara karışmayacağına hiçbir teminat yoktur.

Toros Gübre işçileri:

"Kazanana kadar direneceğiz"

"Bizler haklı olduğumuz bu davada sonuna kadar mücadeleyi edip kazanacağız. Va bu kazanamıyız tüm işçi sınıfına armağan edeceğiz." Bu sözler Toros Gübre işçilerine ait. İşçiler bu sözlerdeki kararlılıklarını 12 Temmuz'da başlattıkları direnişlerini sürdürüyorlar.

Kendilerinden önce zafere biten direnişleri örnek alan işçiler, kararlılıkla mücadeleye devam ediyorlar.

Çanakkale Dardanel (Önents) Fabrikası:

İşçiler robotlaştırılmaya çalışılıyor

Yatışık iki ay önce DISK Gıda İş'in örgütlenme çalışmalarını yaptığı ve bir kısım işçinin sendikaya üye olduğu Dardanel'de (Önents) 37 işçi gerekçe gösterilmeden işten atıldı.

Sendikaların fabrikaya girmemesi için elinden geleni yapacağını söyleyen Dardanel-Önents Sendikası Başkanı Niyazi Önen, işçileri ödasesine çekerek, sendikaya üye olmamaları yönünde tehdit ediyor. Niyazi Önen sendika yöneticileri ve üye işçiler hakkında "terörizm", "Dev-Solcu" suçlamaları kullanıyor. Çalışma koşullarının kötü olduğu fabrikada çalışan 1500'e yakın işçiden sadece 617'si sigortalı olarak çalışıyor. Ve işçiler gündüz 10-16 saat çalışılmadığını karşılığında sadece 900 bin-1.5 milyon lira arasında maaş alabiliyorlar.

15 yıl önce Çanakkale'nin Çan ilçesinde seramik fabrikasında yapılan grevde "İşçiler Sendikası" adıyla işçiler slogan atıp, bildiri dağıttan, CHP Gençlik Kolları başkanlığını yapmış Niyazi Önen, şimdi işçilerin sağlığını korumakla başladıkları sendikaları övmektedir.

İşçiler de "Kırmızı Karşılıklı" yapıldığı polidoro, hiçbir önem alınmadık çalışıyor. Sigortasız çalıştırılan Ferhat adı arkadaşımız kazanın patlaması sonucu, 17 yaşındaki Mustafa Yavaş ise hınn içinde yanarak hayatını kaybetti" diyerek, çalışma koşullarının çok kötü olduğunu ve hiçbir sağlık önleminin alınmadığını belirtiyorlar.

Fabrikada yaşananları bunlarla da sınırlı değil. Fabrika içinde her türlü davranış denetim altına alınarak fabrika bir kısıya döndürülmeye, işçiler robotlaştırılmaya çalışılıyor. Örneğin tuvalet gitmek için bile izin almak gerekiyor. Tuvalette 10 dakikadan fazla kalmak, fabrikada sigara içmek de suç. Buzuk sebzelerden yapılan yemekler yenmek zorunda. Çünkü fabrikada başka şeyler yemek de yasak. Ve bunlara uymayanların maaşlarından da % 5 veya bir günlük yemiyeleri kesiliyor. ○

4 Ağustos'ta Toros Gübre İşçileri SHP Çeyhan ilçe yönetimiyle birlikte jandama ve işveren baskısını protesto etmek ve taşeronlaşmaya karşı önlemleri alınmasını istemek amacıyla Kaymakamlık önüne sığınarak çelenk kırarak, işçiler daha sonra işyeri önünde oturma eylemi yaptılar.

İşçiler jandamaların baskısına karşın "Hiçbir baskı, terör hakkı mücadelemizi engelleyemeyecek, kazanana kadar direneceğiz" diyerek eylemlerini boyundandıracaklarını belirttiler.

Kamu Çalışanları Sendikaları İşçilerin Yanında

30 Temmuz'da DEMİRYOL-SEN, SAGLIK-SEN, TÜM SAGLIK-SEN, TÜM HABER-SEN, EĞİTİM-İŞ, MADEN-SEN, EMEK-SEN, ENER-SEN, EĞİT-SEN, GENEL SAGLIK-İŞ, TÜM

BEL-SEN, ORKAM-SEN, TÜM SOSYAL-SEN ve TÜM MALİYE-SEN memurlar ortak bir basın açıklaması yaparak Toros Gübre işçilerinin verdikleri mücadeleyi destekleyeceklerini belirttiler.

Açıklamadan sonra sendika temsilcileri PTT'ye giderek Toros Gübre AŞ ve Tekfen Holding Yönetim Kurulu'na faks çekerek bir an önce işçilerin geri alınmasını ve işçilerin sendikası olan LİMAN-İŞ Sendikası'yla ilişki kurmalarını istediler.

Devrimci Sol Halk Milliselerinden Destek

Mersin'deki Diğ Ticaret Müdürüğü Toros Gübre işçilerinin direnişini desteklemek için bombalandı. 30 Temmuz'daki eylemlerden sonra gazetemizin Mersin bürosunu Devrimci Sol Millisi adına arayan bir kişi, eylemi Toros Gübre ve tüm işçi sınıfı mücadelesini desteklemek için yaptıklarını, eylemlerinin devam edeceğini belirtti. ○

PLAS'ta 284 işçi işten atıldı

Direniş fabrika önünde sürüyor

Bursa (Mücadele)- Bursa Plastik San. ve Tic. AŞ'de 2 Ağustos günü saat 06.00 vardiyasına gelen işçiler fabrika kapısında "Üretimimiz durdu!" diye slogan atarak, işçiler karşılaştılar.

Maaşlarını almaya geldiklerinde ise, taziminatlarını 3 Ağustos'ta dağıtılacağını" işçilerinin de tehditlerini öğrendiler. Kendilerine işveren tarafından hiçbir uyarda bulunulmadığını ve resmi belge gönderilmediğini, bunun sendikamıza faaliyetlerini engellemek için yapıldığını söylediler.

Daha önce işyerinde sendikamıza faaliyetlerinde bulunan Petrol-İŞ Sendikası'nın iki yetkili başkanını, işveren 86 saat işi kaybederek, engelle-

mişti. Ancak işçiler 28 Temmuz'da Çalışma Bakanlığı'na ikinci yetki başvurusunu yaptılar.

5 gün sonra 94'ü bayan toplam 284 işçi işten atıldı. Ancak işçiler bu karara, fabrikanın önünde başlatılan direnişle karşı koyuyorlar.

3 Ağustos'ta Petrol-İŞ ve Türk-İŞ üye sendikaların Bursa gübresi başkanları direniş zafere bindirildiler. Şube başkanları, direniş zafere sonuçlanmasın için çaba ederek direnişleri söylediler. İşçiler de konuşmalarından sonra "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Sendika Haklımız Söke Söke Alın", "İnsanlık Onur İşkenciyi Yenecek" sloganlarını attılar.

Bursa, PLAS, Tofaş'a ve Renault'ta plastik tampion ve kapı kapağı panel üretiyor. Tofaş ve Renault yıllık bakım zafere bindiriliyor. Yaklaşık 20 gün sonra tekrar üretime geçecek olan bu işletmelerin yan sanayi konumunda olan Bursa PLAS'ta, üretim taksiri ne zaman başlayacağı, hangi işçilerin tekrar işe alınacağı, yeni işçi alınıp alınmayacağı belli değil. Bunlar bir yanyıla da direnişleriyle bekliyorlar. ○

Bursa PLAS'ta diren işçiler kazanacaktır.

Sağmalcılar Cezai'indeki gardiyanlar:

"Grev hakkı için grev"

657 sayılı yasada İnfaz Kuruma Memurları diye adlandırılan gardiyanlar 28 Temmuz günü Sağmalcılar Cezai'inde eylem yaptılar.

TÜM YARGI-SEN'ine üye 100'e yakın gardiyan, cezai önünde sabah saatlerinde toplanarak "Memur Haklıyız Kazanacağız" sloganını atmaya başladılar. O gün cezaiye ziyaret eden tutsak yakınları da gardiyanların eylemlerini desteklediler. Gardiyanların eylemleri nedeniyle cezaiinde yapılacak ziyaretler 1.5 saat geciktirilmiştir.

Açıklamalarında Adetle Bakanlığın'nın kendisine bağlı personele için standart uygulamaların belirlenmemiş olduğunu şüphelerine yer verdiler: "Son 15 Temmuz zamlandıktan sonra işyerlerindeki akıllardan bir sorumlu değiliz. Bunun sorumluları % 12'yi reva girebilirler. Bundan böyle demokratik haklarımızı elde edinceye kadar eylemlerimiz ve grevlerimiz devam edecektir." ○

■ ■ ■

Kamu bankası çalışanları örgütleniyor

200 bine yakın banka çalışanından 100 bini kapsayan TÜM BANKA-SEN kuruluş başvurusunu 3 Ağustos Salı günü yaptı. Kurucu üyelerinin talebi başvurusundan sonra yapılan açıklamada: "12 Eylül faşizminin ülkemizi genel olarak uçuk zehmeti haline getirdiği" vurgulanarak "Bankacılık sektöründe iş grev hakkının sağ edilmesi ve sınıf sendikalarının kapatılması reel ücretlerin iyice geriletilmesi. Sendikamız yıllardır sürdürdüğü tek taraflı ücret politikalarını kaldırıyor. Amacımız çalışmaya yasassız demokratikleşmesini ve çalışmaya kurulumlara daha rasyonel bir yapıya getirilmesini sağlamaktır" denildi.

TÜM BANKA-SEN Genel Kurulu seçimiş günde yapıldı ve yönetime Hülya Geçmiş, Bedrettin Meşe, Kerim Korkut, Yılmaz Yaylı, Mustafa Yazar, Ali Mert, Müst Özevin, Namık Ekinci ve Salih Deger seçimiştir. ○

■ ■ ■

TÜM BEL-SEN'den

toplu sözleşme çağırısı

Bursa (Mücadele)- TÜM BEL-SEN'ine üye yaklaşık 100 memur 30 Temmuz tarihinde, Bursa Büyükşehir Belediyesi'ne toplu iş sözleşmesi çağırısı yaptı.

30 Temmuz günü sendikamız örgütledi olduğu Bursa Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı'na bağlı BUSKİ, Bursa Otobüs İşletmesi, Parklar ve Bahçeler Müdürlüğü, Huzurevi ve diğer birimlerde iş bırakma eylemi başladı. İş bırakmalarını kimi yerlerde % 100, kimi yerlerde de % 50 oranında katılmış oldu.

Saat 10.00'da TÜM BEL-SEN Bursa Şubesi pankartı ile birlikte TÜM BEL-SEN Genel Başkanı Vıdan Bayraktar'ın da içinde bulunduğu bir heyet ve yaklaşık 100 kişilik memur kitlesi, önce bir basın açıklaması yaptı. Ardından da "Sadaka Değil Toplu İş Sözleşmesi" sloganıyla Büyükşehir Belediyesi Başkan Teoman Özalp'e görüşülme istendi. İşçiler bir işçi işçi Ankara'da bulunduğuyken başkanla görüşülmedi. Toplu iş sözleşmesi çağırısı Belediyeye Başkan'ın Özalp Kalem Müdürlüğü'ne verildi. Bu arada memurlardan bir "Neden Özel Kalem Müdürlüğü'ne veriliyor? Teoman Özalp neden bekleniyor? Özel Kalem Müdürlüğü'nde ne bekleniyor? Bu yaptığınızı doğru değil" diyerek Vıdan Bayraktar'a karşı çıktı. Ancak memur hakkı tepkisi sendikaya yöneticilerine "sendikada tartışalım" uyarısıyla engellendi ve alkışlarla eylem bitirildi. ○

Hazro'da devlet güçlerinin saldırıları sürüyor

Diyarbakır (Mücadele)- Hazro son 7 aylık süre içinde ikinci kez devlet güçlerine taranıp işyerleri yıkıldı. 21 Temmuz gecesi saat 24.00 sıralarında Başlıyan saldırı sabah 04'e kadar sürdü. Saldırıda ilk panzerler eğilginde makinalı tüfeklerle taranırken mağazalar da yağmalandı. İlk saldırıda kurtulan işyerleri özel olarak yığın memurları ya da benzin dökülerek yakıldı.

Diyarbakır Milletvekili Sedat Yurttaş ve diğer Kürt milletvekillerinin saptımlarına göre, saldırıda bir kahvehane, dört bakkal, bir terzihane, bir ayakkabı dükkânı

ve bir boş dükkân yakılmış durumdadır.

Saldırı üzerine kendisi de Hazro'lu olan, adı var kendi yok insan haklarını sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Kahrman da Hazro'ya giderek "incelemelerde" bulundu.

Hazro basınıyla ilgili Diyarbakır Milletvekili Sedat Yurttaş 9 arkadaşıyla birlikte bir dilekçeyi TBMM Başkanlığı'na vererek Meclis araştırmaları istedi. Olayların yaratıcılarından birisi olarak Üstöğmen Ertan Altınok gösterildi. Adı geçen üstöğmen ve adamları olayla-

rı çarptırarak yurtsever hareketlere yüklemeye çalıştırlarsa da inandırıcı olamadılar.

İşkencede Ötüm

Hazro'yu taranıp işyerlerini yakmakla yetinmeyen devlet güçleri, sonraki günlerde de saldırılarına devam ettiler. 29 Temmuz'da Hazro'da yeni gözaltılar yapıldı. Hazro Jandarma Karakolu tarafından gözaltına alınan Hazro Belediye Başkanı'nın oğlu Yücel Dolan ağır işkence sonucu iç kanama geçirecek öldü. Oğlunun cesedini Diyarbakır Devlet Has-

tanesi morgunda bulan Belediye Başkanı Resul Dolan "Oğlunun cesedini Devlet Hastanesi morgunda gördüm. Vücutu sımsıyahtı ve darbe izleri vardı. Kafasının arkasından içeriye doğru bir ezik vardı. Sert bir cisimle vurulmuştu." dedi. Resul Dolan olayın peşini bırakmayacağını, suçluların cezalandırılması için gereken her şeyi yapacağını belirtti.

Diyarbakır İHD Sekreteri Sedat Aslantaş yaptığı açıklamada olayı kırınarak Yücel Dolan'ın ailesinin kendilerine başvurmaları halinde konuyu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götüreceğini vurguladı. DEP İl Başkanlığı ve Diyarbakır'daki diğer demokratik kurum ve kuruluşlar da Hazro'ya saldırıya protesto ettiler. **G**

Katliamı protesto edenler serbest bırakıldı

Sivas katliamını protesto etmek amacıyla Tokat'ta Turali ile eşinde yürüyüş yaptıkları gerekçeyle gözaltına alındıkları sonra tutuklanan yedi kişi çıkarıldıkları mahkemede serbest bırakıldı.

10 Temmuz tarihinde Turali'da "Sivas Katliamının Hesabını Soracağız" pankartı ile yürüten grup, polislerin ve sivil faşistlerin saldırısına uğramış, gırtlakların saldırısına uğramış ve slogan atarak serbest bırakılan yedi kişi ağır yaralı olarak gözaltına alınmıştı. Gözaltı-

ında kaldıkları sürece kaba davranışa maruz kalan yedi kişi, ilk çıkarıldıkları mahkeme tarafından da "suçlu görülerek" tutuklanmışlardı. Yirmi gün süren tutukluluk sonra Turali Asliye Hukuk Mahkemesi'ne çıkartılan yedi kişi, duruşmada Sivas katliamının gerekçe yüzünü anlatıp, devletin ve polislerin katliamı yüzünü teşhir ettikleri sonra keyfi tutuklanmalarını protesto ettiler. Mahkeme sonucunda yedi kişinin serbest bırakılmasına karar verildi. **G**

Kıbrıs'ta devrimcilere saldırı

Lefkoşe Merkez Cezaevi'nden 24 Temmuz günü firar eden iki kardeşi yakalamak bahanesi ile operasyonlar düzenleyen asker ve polisler, bu operasyonları halka korku ve göçme korkusu yaratan denetimler, firar eden iki kişinin, kışın adli bir olaydan yargılanmalarına karşılık, devrimci ve demokrat insanları yeni talan eden polis, tepeker karşılarında yalnız o iki kişiyi değil, bir süre önce gözaltına alınan ve mahkeme tarafından serbest bırakılan gazeteci Hasan Bilgehan'ı da aradıkları senaryosunu uyduruyor.

Bir süre önce "Devrimci Sol'a sempati taşıdıkları" ve "örgütsel faaliyetinde bulunmak" suçlaması ile mahkemeye çıkartıldıkları sonra delil yetersizlikinden

serbest bırakılan gazeteci Hasan Bilgehan, 2 Ağustos günü ev baskıların ve kendisini "arayanlar" diye larise edimleriyle ilgili bir basın toplantısı düzenledi. Bilgehan toplantıda yaptığı açıklamada "Yapılan baskılarla halkı korkutmaya, sindirmeye ve yozlaştırmaya çalışmak her zaman uygulamak istedikleri politikadır. Burada yapılan emeğe saygısızlıktır, emeğe saygısızlıktır. Emeğe el kaldırılmaya devam edenlerden hesap soracağız." dedi. Bilgehan mahkemeye tarafından serbest bırakılmasına rağmen "arayanlar" diye ilan edilmesine ilişkin bir soruya ise "Operasyonlar, baskılar Kıbrıs'ta yeni yeni gelişen bir misyona, bir devrimci harekete yöneliktir" diyerek yanıt verdi. **G**

Katliamı engellemeyenler katliama tepkileri sindirmeye çalışıyor

Sivas (Mücadele)- Sivas'ta gelişen mücadeleyi içine sindirmeyen Sivas Emniyeti özellikle devrimci demokrat insanları yaşadığı Alibaba, Gökbostan, Kolej mahallelerinde terör estirmeye devam ediyor.

Resmî ve sivil polisler akşam saat 21.00'den sonra yoldan geçen insanları tartağıyor, kimliğini tespit ediyor ve duvara dayayarak arama yapıp insanları tehdit ediyorlar.

Daha bir ay öncesinde Sivas'ta katliam yaşanırken ortada görünmeyen özel harekât timleri, kontrgerrilla, sivil ve resmi polisler, şimdiki günün bemen her anında özellikle Alibaba ve civar mahallelerde gözetim yapıyor. Kaçkılar, yaralarının nedeni katliamlar bu yana gergin ve tepki dolu olan bu emekçi mahallelerinde gözetim vermektedir.

Polisin ve kontrgerrillanın yoğunlaşan tehdit ve gözetim politikaları bürokrasiye de taşıandı. 4 Ağustos 1993 Çarşamba günü sivil polisler bürokrasiye gerekçeler oluşturmaları kimliklerini tespit ettiler. **G**

Sivas katliamı Ereğli'de protesto edildi

Konya (Mücadele)- Konya Ereğli'nde Sivas Katliamını protesto eden bir grup emsal, Devrimci Sol Güçlerin çağrısı ile kepenk kapattı. Kepenk kapatma eyleminin gerçekleştirildiği 29 Temmuz günü DYP ilçe binası da Devrimci Sol Halk Mîslisi tarafından mîltofolandı.

Ereğli'de gazetemizin Sivas katliamı ile ilgili özel sayısının dağıtılmasını arındıran, Devrimci Sol Güçler de dağıtılarak "Gelin canlar bir olalım. 29 Temmuz'da kepenk kapatalım" başlıklı bildirilerle emsal katliamı protesto emeye çağrıldılar. Kepenk kapatma çağrısı ve DYP binasının mîltofolanmasını poliste tedbirlik yatırması üzerine, çevre ile ve ilçelerden yetmiş polis çevrildi. Eylemleri bir gün önce adeta ılgın algı altına alan Ereğli'de polis evne kepenk kapatmasını içti baskı yaptı. Polis 29 Temmuz günü de emsal evinden getiren kırık dükkânı emsal evine rağmen, bazı emsal katliamı protestolar emekçi amacıyla dükkânlarını açmıslar. **G**

Sendikacıya baghekim-polis komposu

Kendisine kompo kuralan Birsan OKUT

Kamu emekçilerinin sendikal çalışmaları engellemeye çalışan polis, Ankara'da işbirlikçilerinden Atatürk Göğüs Hastalıkları Hastanesi Baghekimini ile beraber sendikacılar kompo hazırlama çalışırken suçüstü yakalandı.

27 Temmuz günü üyesi bulunduğu TUM SAĞLIK-SEN adına çalışma yapan Birsan Okut adlı hemşireye, hastane baghekimisi Mehmet Ünlü tarafından zorla deli raporu verilerek istendi. Hemşireyi odasına çağırarak ruhsal sorunları olduğunu ve davranışlarını normal olmadığını iddia eden Mehmet Ünlü, hemşireyi Nurnume Hastanesi'ne sev k etmek istedi. Hazırlanmış isten: kompoju fark eden hemşire Birsan Okut baghekimini istegini kabul etmedi. Bunun üzerine Okut sivil polislerle beraber Nurnume Hastanesi Polisi'ni Servisine götürdü. Birsan Okut hastanede teker odasına konulduktan sonra üç işine yatkın uyduldu. Hastanede okuyoların böyle bir kompoju meslek ahlaklarına yakıştıramayarak reddetmesini sonucu hemşireye normal raporu verildi. Bu arada işine ilişkin bilgi almak için baghekimini odasına giden Orhan Okut baghekimin tarafından tartağıldı. Daha sonra ise polis tarafından gözaltına alınarak Eser-tepesi Karakolu'na götürülen Orhan Okut, savcılık tarafından serbest bırakıldı.

Kompoju protesto eden TUM SAĞLIK-SEN üyesi bir grup sağlık emekçisi, Atatürk Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde bir basın açıklaması yapıp "Sendikal çalışmaları başlatıldı" günün bir devletin birçok bas kısıtla karşılaştıklarını belirtirken hastanelerdeki faşizmin uygulamaları protesto ettiler. Basın açıklaması: "Başlıklar Bizleri Yıldırmaz", "Yapılan Örgütü Mîltolemiz" sloganları ile sona erdi. Eylemleri ardından, polis sendikacı üyelerinden yedi kişiyi gözaltına aldı. **G**

Devrimci Sol tarafından gazetemize gönderilen 1 Ağustos 1993 tarihli ve 60 sayılı Devrimci Sol Haber Bülteni'ni aşağıda yayınlıyoruz.

Darbeci-kontra çetesinin hareketimize karşı işlediği suçlara ortak olmak demokratik değildir

29 Temmuz 1993 tarihinde Aydınlık Matbaası hareketimize basarak tahrip edimdir.

Eylülümüzün amacı darbeci kontra çetesi tarafından oluşturulan Aydınlık Matbaası'na atılan Veynel Aydin'i madde zarar vermek yoluyla zedeledimdir. Ancak bu arada kimi devrimci-demokrat kişi ve kurumları alt yayınlara izlemiş dışında zarar gördüğünü öğrenmiş bulunuyoruz. Örgütümüzün eylemlerinde demokratik kitlelere, kurumlara ve halka zarar vermemek konusunda hassasiyeti herkeşçe biliniz. Bu eylemde de yoldanmış gerekli özneni gösterdikleri halde bu mümkün olmamıştır. İsteme-yerek de olsa hem dostlarımızı zarar vermiş, hem de darbeci-kontra çetesi ve diğerleri örgütümüzü karşı kullanılabilecek bir köşkte malzemesi sunulmuştur. Dostlarımızın bu tür köşktirmelere gelmeyeceğini, bizi anlayışla karşılayacaklarını umut. Nedeni ne olursa olsun, böyle bir zarar sebebiyet verdiğimiz için dostlarımızdan özür diler, zararın telafisi için elimizden gelen çabayı göstereceğimizi belirtiriz.

Veynel Aydin, kontrgüç çetesiyle yayınlarını basmaması, bu çetelerin hareketimize karşı örgütümüzde aldığı saldırılara alt olmasını için defalarca uyarılmıştır. Ama o bütün uyarılarımıza ve dostları kına cabalarımıza aldırıp emeyerek hareketimize karşı düşmanca tutum içine girmiş, hatta gazetemize ilan vererek düşmanlığın sürdürüleceğini açıklayacak kadar hasırsızca davranmıştır.

Darbeci kontra çetesiyle neyin karde birliği yaptığını, hareketimize neyin düşmanca saldırıldığını açıklamaları Veynel Aydin'i bırakıyoruz. Ama bir kez daha belirtiriz ki, hareketimiz kendine dost olana dostça, düşman olana düşmanca tavır almamıza bugüne kadar sakınmadığı gibi bundan böyle de sakınmayacaktır.

Bugün kendi cenazesini bile kaldırmaktan acık, sayıları 15-20'yi geçmeyen bir avuç darbeci kontra çetesi, oligarşinin özel himayesi, örgütümüzde gasp ettiği maddi olanaklar ve kimi sözcü dostlarımızın desteğiyle yaşamını sürdürmeye çalışması bopundadır. Buna izin veremeyiz. Hareketimize karşı tahin taktik olduğu en açıkça sakınıcı mufaka ezeceğiz. Hareketimizden gasp edilen maddi olanaklara, devrimci katli cellat Menzlin ağızına pelesenk olan iftihar yapan ve spekülasyonların "Devrimci Çözüm" alt altında propaganda edimesine izin veremeyiz.

Devrim mücadelesinde sayısız fedakarlık-katiller, yüzlerce ölüme ve şehit veren hareketimize karşı, böylece bir suçlular gününe yardımı olmak, böylece açıkça ihanetle arka çıkmak, "düşüne özgürlüğün savunma" bahanesiyle maskelenmek. Demokratik bir yana, bir parça vicdan sahibi olan hiç kimse hangik kulf altında olursa olsun böylece bir ihanet peşesini savunmaya yetlenmelidir.

Yine de her peye karın, tüm devrimci demokrat kamucuyu önünde, Aydınlık Matbaası sahibini bir kez daha uyarıyoruz: Darbeci kontra çetesiye suç ortaklığı yapmaktan vazgeç!

Sol hareketleri ve tek tek devrimci demokratlar, bugünkü tüm olumsuzlukların kaynağının darbeleri olduğunu anlamalıdır. Darbeci her şeyiyle mahkum edilecek tecrit edilemeyecek, hareketimize ve tüm sol hareketlere zarar vermeye devam edecektir. ②

Açıklık kendine ve halka güvenlidir

"Bir siyasi partinin kendi yanlışlarını karşısındaki tutumu, bu partinin ciddi olup olmadığını, kendi sinifına karşı ve emekçi yığınlara karşı görevlerini yerine getireceğini getirip getiremediğini saptayabilmemiz için, en önemli, en güvenilir ölçütlerden biridir." (Lenin)

Lenin'in "yanlışları" için söyledikleri, elbette bir devrimci hareketin eksiklikleri ve yanlışlarıdır. Yaşanan olumsuzluklar için de geçerlidir. Bir siyasi hareketin yanlışları ya da eksiklikleri ve olumsuzlukların karşısındaki tutumu, o siyasi hareketin üstünlüğün belirleyici ölçütlerinden biridir.

Devrimci hareket ortaya çıkışından bu yana bu ilkeye, anlayışa sadık kalmıştır. Bu hareketin başındaki altı '83 yılında "Hareketimizin Gelişimi ve Devrimci Mücadele" adıyla yayınlanan broşürün de giriş cümlesidir. Cunta sonrasında, pek çok siyasi grubun böyle bir değerdinirmeye, kendi geçmişle hesaplaşmaya cesaret bile edemediği koşullarda, devrimci hareket hem böyle bir değerdinirmeye yapmış ve hem de aynı cesaretle bunu yayınlamıştı. Devrimci hareket 15 yıl boyunca halka, kadrolarına ve taraftarlarına karşı açıklığı ve güveni temin alan bir ilkeyi hakim kılmıştır.

Darbe aldatma izleniye politikanın esası da budur.

Zaman zaman konuya gözaltırmız: de çok geniş yer verdiğimiz, zaman zaman yayınlanan kimi belgelerin yayınlanmaması "gerekiziz" olduğu biçiminde ourlarımızdan eleştiriler al-dık.

Örneğin, darbecilik Anadolu'ya ulaşamamıştır. Darbe aldatma Anadolu'daki ourlarımızın pratik olarak gündemden olan bir sorun değildi ve bu anlamda da darbecilik ve darbelerin çözümlenmesi için ayrılan sayfalar onlara "fazla" geliyordu. Eleştiri ve uyarıları çok önünde bulundurmaya çalıştık. Ancak yine de buradaki belitimesi gereken bir kaç nokta var.

Kestife önümüzdeki temel görev darbecilik alt edimisedir. Mücadele-nin geliştirilmesi, yeniden partiye, cepheye doğru alıyabilmek bir yerde bu-nu, darbenin alt edimisedine bağlıdır. Yayın politikamız da buna göre biçim-lenmektedir.

Ölümü ya da olumsuz, yaşananları "yok sayma" devrimci hareketin poli-tikası olmuştur. Herçir zaman. Her darbecilik alt edimisede anlamında izlemiş ve yayınları üstlenmek, hem de bu süreçte tüm ourlarımızı katmak doğru ve gerekli olardı. Bunu hayata geçirmeye çalıştık.

Kimi belgelerin, açıklamaların yayınlanmaması sorununa gelince, öncelik-le günü belirtildi; gerek darbenin ken-disi ve gelişmelerin biçimleniş, gerek-se de bugüne kadar yayınlanan belge-le darbeleri defalarca mahkum et-meye yetti de attar. Bir eksik ya da fazla, onların suçunu da değerdirmiz.

Ancak buna rağmen yayınlarımızı belgeler. Çünkü darbeci kişilikleri çö-zümlemek, darbecilige karşı bir da-kendine zemin bulmamacak tarzda-ideolojik mücadeleyi derinleştirmek

Devrimci hareket darbeciligi, darbeci kişilikleri ve tüm bunlara zemin hazırlayan eksiklikleri, olumsuzlukları aşacak ideolojik ve politik güce ve kararlılığa sahipti. Bu gücün dolaylı ki bugüne kadar eksiklikleri ortaya koymakta cesur olmuştur. İnsanlarımız da aynı cesareti göstermelidir. Bilinmelidir ki, gerçek bise zarar vermez, bise zarar veren gerçegi anlatamamaktan.

inçin gerekli görüyöruz bunu.

Gerçekler Bize Zarar Vermez, Zarar Veren Gerçegi Anlatamamaktır

Darbelerin gelişime zemin bulacaklarını umarak, her şeyi "Neden ol-du" sorusundan yolu çıkarak teorik bir tartışmaya dökmeye kalkışması karşı-sında, bu sorunun devrimci hareketin yaşamış süreci içinde yanıtlanması gerekiyordu. Bu soruyu tanımlıya ya-nıtlarken, darbelerin üstünü örtmeye çalıştığı bir başka soruyu, "Kim yaptı?" sorusunu da yanıtlamış oluyoruz. "Ne-den darbe?" sorusuna yanıtı, kına sıkına yazılmış uzun "306 sayfa" da de-ğil, hayatın içindeydi. Biz o hayatı yaz-dık, yazıyoruz. Cesareti ve kırıklıkları-yla, fedakarlıkları ve bençillikleriyle, güçlükleri ve çirkinlikleriyle, o hayra-tmanlıkları ve zavallılıklarıyla, o kahır-kavranmışlığı, yaşananlar gözler önüne serilmişçide hiçbir sorunun ya-nıtlanamayacağı açıktır. "Aman halk duymasın, ourlarımız bilmesin" de-medik.

Darbecilik pişliğinden arınmak, kimi katalafarla yaratılan bilinç bulanlığına aşmak ve kırılanların mimarı kişilik yapılarını kavratmak için bunları ya-nıtlamamız zorunludur.

Yayınladığımız belge ve tanıklıklar "Neden darbe?" sorusunu yanıtlan-ken, o sorunun üzerinde değerdinildi-ri bir başka soruyu, yani "Darbeciler kim-le-rdir, devrimcilerle karşı nasıl savası-rız?" sorusuna da yanıtladı. Sürecin kavranabilmesi için yanıtlamamız gere-ken temel sorulardan biriydi bu. Yan-tılandı. "Darbeciler kimlerdir?" sorusu-nun yanıtı elbette her değerdinildi, ancak gerçektir darbeleri de reddetme, eyle-yecili kadar belgeli, yayınların unutamayacağı kadar canlılığı yayın-ladıkımızdır. Bu anlamda elbette teşhir edecektir onları.

Devrimci hareketin bu politikası, bu tür hatalarla ulaşmazlığı ve bunla-ri ortadan kaldırmakla kararlılığını bir sonucudur. Bunun bizim kırmızde yaşamış sorunları ve asolan, bun-ların üzerine değerdinilecek bir sorumlu-luk ve ilkelik içine olmaktadır.

Lenin'in deyişile "Acı gerekç, biz yükselten" yalından daha yararlıdır, diplomaçla gevelemekten ve parti şurtu konusmadak daha değerdinir." (Lenin, Otuzmalar, syf.233)

"Aman böyle bir eksiğimiz halk duymasın, kadrolarımız, taraftarlarımız duymasın" yaklaşımı altında kendise-ne gövşensizlikten, olumsuzluğun üz-re-line kararlılıkla gidecek cesareti bulma-manın yanı sıraından başka bir

şey değirdir.

Bu tip olumsuzluklara da yayınılyo-ruz. Çünkü bu olumsuzlukları sonuçta hiçbir zaman hoş görmedik, meşrulaş-tırmadık; yayınlıyoruz, çünkü bunlara bir daha izin veremeyeceğiz. Bundan eminiz. Ourların insanlarını rahatsızlık duyacağı örnekler, olaylar var bu bel-gelere. Ancak bu uçları bunları yayı-nlayanlara değirdi, olumsuzluğun sahiple-rine, darbeleri attır.

Darbecilige karşı ideolojik mücade-le-yi derinleştirmek göreviyle karşı karşı-ya değirdimiz noktada, bu yazıları da bu çerçevede ele alıp değerdinirmeli-yüz. Gerçekten bütün aşımızın bir parçası olmalıdır. Kitle ilgisizliğimize, yanlışları yayınlanmaması olumsuzlu-kların devrimci hareket içinde asla meşru görülmüştür, devrimci hareketin halka, kadroları açıklık politikasının ve kendine olan güveninin kanıtı olduğu anlatılmaktadır.

Darbecilik alt edilmesi sürecinin aynı zamanda bir arınma süreci ol-duğu ve hareketin bugüne kadar kendini koruyabilen safraların temizlenmesi anlamına geldiği unutulmamalıdır. Bu-nu bilecek davranmalı, eksikliklerden, olumsuzluklardan korkmamalıdır. Korkmamalı, üstünü örtmemeliye, böylece olumsuzlukların maddi zemi-ni ancak böyle ortadan kaldırabiliriz. Yayınlanan belgeler aynı zamanda "bu adamlar dü şöyleydi, nasıl oldu da darbeci oldu" sorusundan da bir yanının yanıtlarıdır. Sergilenen darbelerin yüzüdü. Darbe ile üzerindeki makyajı akan çizgiyle ve kırık bir yüz.

Evet, bir darbeye ve kırık bir yüz. "Bölkada düştükte küvetin, köyöl-lük de zayıflığın belkirdir."

Devrimci hareket darbecilik, darbeci kişilikleri ve tüm bunlara zemin ha-zırlayan eksiklikleri, olumsuzlukları aşacak ideolojik ve politik güce ve ka-rarlılığa sahipti. Bu gücün dolaylı ki bugüne kadar eksiklikleri ortaya koyma-kta cesur olmuştur. İnsanlarımız da aynı cesareti göstermelidir. Bilinmelidir ki, gerçek bize zarar vermez, bise za-rar veren gerçegi anlatamamaktır. Pek çok devrimci-demokrat insanın hatta değirdi çevrelerin sadece "mazlum" görülmüştür nedeniyle ve "siddet" olay-na takılarak (aslında darbe alanının te-cirleşen içine içlerini kavramadan) dar-be-cileri himaye eder konuma düşmesi bunun en açık örneğidir.

Eksikliklerimiz üzerine cesaretle gi-debildiğimiz, olumsuzlukların sahiple-rine her türlü ulaşmaya reddetmiyiz ki-çinde ki, bugüne değirdi etkileri bir-çisine çizgiyi tutulabilir. Yine bu çizgi-de yürüyeceğiz. ②

Özgür Gelecek'e hatırlatma

"Yalanla siyaset yapılmaz"

Devrimci hareket içerisinde ortaya çıkan darbe düşmanı sevindirdi. Buna kuşku yok. Şaşılacak bir yan da yok. Ama "sol'dan kimileri için kişisi de -kuşkuyla da şaşkınlığı da- yaşıyor. Bir "İrsat" saydı kimileri bunu. Bundan biri Özgür Gelecek çevresiydi. Her tavrırları boyası bir fırtınalığın, subjektivizmin ifadesi oldu. Başından ben yine de polemik girmek istemedim. sola. "Özgür Gelecek'ten Mücadeleyle Açık Mektup'ta olduğu gibi darbeci/lerini düzensiz söz-cüklerle örtmeye kalkışlar da aynı biçimde tartışmaya açılmalı. Onların darbeciği savunma sıkıntısı var. Hırpın-lıkları, yalanla baysımları bundan.

Ancak eleştirilmez sürece. Ve kimse bundan rahatsız olmamalı. Darbeci Çözüm basıdığını gazetelelere karşıf karşıl alan verileri, basın açıklamaları yapanlar, gazetemize kaç üstüne kaç çekilen, Halkın Gözü dergisi başlı Rıza Güneş katiliddini neredeydin. Daha birkaç gün önce muhabirizim kurşunları. Bir hala hastalandı yatıyor. Neredesiniz? Nerede basın açıklamaları, ilanlarını, protestolarını, knamaları? Gazetemize "sol'dan "geçmiş olsun" için tek bir faks geldim. "Dostu-muz" Özgür Gelecek nerede? Polemik-le rinize bu sorunun üstünü örtmekle ziniz.

Bizzat darbecilerin avukatlığına soyun-an Özgür Gelecek dergisi, gazetemizin 49. sayısında İsrailin köşesinde yer alan bir fotoğrafta televizyon, bağırıp çığırma yapıyor. İsrailcilerin yumaça çığırma yapıyor. "Mücadele Gaze-tesine Açık Mektup" adı yazı ile, dar-be-cilerin avukatlığı kabul etmemek için bin bir derdesten uyuşturuyor. Açıklaya-mıktarı notlarda "düzensiz, sahte, çarpıcı bulunmuş, sokak dalı, aymaz-lık" vb. sözcüklerle durumu kurtarmaya, bizlere yönelik iyletlerini örtbas etmeye çalışıyorlar.

Açıklağlar yazılmalıdır diye hitaben "Biz iki kişiyiz, sizden bir kişi vardı, çoğunluk olarak biz böyle diyorsak doğru-su Budur, madem demokratik merkezi-yetçilik devrimler arası sorunun çözü-münde doğru yöntemdir o halde herkes bize inandırılır diye ele alıyorsunuz bu güzel bir demokratik merkezietçilik de-gildir." diyorlar. Bizim bizim bir yaklaşı-mımız hep buralar olmamı. Ve hiçbir yerde de böyle bir şey ifade etmedik. Pekki bu satırları niye yazdınız o zaman? Kendinize açık kapı bırakıyorsunuz. "Biz iki kişiyiz, onlar tek kişi" gibi ucuza ve basit bir yaklaşımla karşınıza çıkabile-mele oğna önceden terbiye alıyorsunuz. Ancak bizim böyle basitliklere ihtiyacı-mız yok. Siz bu satırları yazdığınızda gö-re, ikendi içinden geçeni bize mal et-meye çalışıyorsunuz. Kulduğımıza duy-duklarımız bize açık ve net. İstediziğiz kadar "Yalan", "yanlış anlaşılmı" türü ge-rekçileri üretin. Bu ancak sizleri küçül-tür ve sizleri aldatır. Temsili arkadaşızın sizlere neler aktardığını biliyorsunuz. An-çak bu satırlarda da açıkça görülebilirle-gi gibi doğrudan, değil, işine geleni aktar-dığınız oluyor. Birleri bililerini aldatıyor ama, aldatılan biz değiliz, sizsiniz.

Çöğrusu dikkatimizi çekti. İsrail'den de ifade ettiğiniz gibi temsili arkadaşız-

Kontregerilla olan işbirliği, devrimcilerle olan saldırıları hiçbir tereddüde yer veremeyecek denli ortada. Pekki siz ne yaptınız? Hangi tepkiyi gösterip, o çok sözüni ettiğiniz dostluğa güterdiniz? 6 ay sonra değil daha bir ay geçmeden darbeciğin çirkin yüzü herkeşce görünmeye başladı. "Mazlum, mağdur" müvekkilleriniz başta gazetemiz çalışanları olmak üzere birçok insanımızı kontregerilla ile oğusturur biçimde saldırılarını sürdürüyorlar. Ve siz seyreddiyorsunuz.

nizin konuşmanın başında söylediği "Bekli bize gıcık gıydıolar diyeceksiniz, ama böyle bir şey yok" deyisine ne di-yorsunuz? Resmî düzlette yapılan bir görüşmenin ilk sözcükleri bunlar mı ol-malı? Ne demek "Bize gıcık gıydıolar di-yeceksiniz" sözleri. Aramızdaki ilişkilerle ilgili bakıldığında yüzüyor. İstemiyoruz ama bu sözcüğü kullanmak zorundayız. Çün-kü yapılanın başka adı yok.

Yalan 1: Görüşme boyunca tekrar tekrar sorduğumuz "Şu anda bir görüşünüz yok, araştırıyoruz, biliyo-rum" diye yanıtlandığını kimi sorularımıza da bakıyorsunuz da, yalanla karşılık yanıt-lar bulurkeniz. Yüzümüzde karşı söyle-men cesareti mi bulamadınız, yoksa bir şeylerin sıkıntısı mı sizi görüşmede bun-ları söylemekten alıkoymdu?

"Objektif olarak gerçekleri yansıtmak konusunda larınız ama, devrimcilerle görüşmelerde güdönde maruz kalırsanız tarafsız. Bu devrimci illerden yana olmanız" dediğini iddia ediyor ve bu sözleri "Çünkü darbeciler azdı, yeni-yid, mazlumdu" şeklinde anladığımızı söylüyor-sunuz. Hayır biz ne anladığımızı biliyoruz. Darbeciler "Mazlumlar, biz mazlumlardan yarındınız" şeklinde, siyasi olman bir yaklaşımla, hele kendisini "MLM" olarak görüp bir anlayışın sahi-bi-ne biz yakıştıramadık ama şaşırmadık da. Hatta öyleleri iledi gidildi ki, görü-mek tepik, kapıdan çıkarken dahi bu söz-cük tekrar tekrar vurgulandı. Şimdi de kelime uyunlularıyla söylediklerimizi örtbas etmek istiyorsunuz. Kaldı ki, yaptığınız düzeltme bile yanlışlığı, subjektivizmi-zı ele veriyor. Düzeltelim derken, ıtırat ediyorsunuz. Resmî düzeltmeleriniz "Şid-dete maruz kalandan tarafsız" diyorsu-nuz. Pekki güdönde maruz kalandı mı? Ki-min onları "Zorla" tutsak edilecek? Kimin argü, silahları, parayı "zorla" gısp edi-di? Bir önceki sayımda da darbeci saldırı-larını okumış olmalıydınız. Birkaç gün önce gazetemize yöneltilen saldırıyı da duymuş olmalıydınız. Bu noktada so-ruyoruz, hangi "güddete maruz kalandan tarafsız"lığını. Bekli bir başka "düzeltme-ye" kuralabilirizsiniz durumu.

Yalan 2: "Eski yapılanmadaki demo-kratik merkezietçilik yarı mıydı? Bu soru bizden çok sizi ilgilendirir." diyorsunuz açık mektubunuzda. Görüşmemizde hiç de böyle demiyordunuz. Ne kadar çabuk görüşe güdöğdünüz. Anlaşılan siz de kar-şımıza çıkardığınız düşüncelere güven-meyi denliyorsunuz. "MLM'in olayları objektif" değerdendirdiği gibi, kendisini aldatan, kimseyi inandıramayan, bunu Kaf Da-ğ'ındaki sözlerini rağmen yalan ve in-

karçılığın gerçeği değıştirmiyor.

Bir-iki kalem darbesiyle herkesi alda-tılacağına inanıyorsunuz. Ancak ken-dinden başka kimseyi inandırmıyorsu-nuz. Biz o görüşmemizde "Şiddete karşıyız" sözlerini "Asli güddetinde olduğu-nuz, darbe üzerine tek bir satır da hi-yazmadığınız, bugünkü gelişmelerin darbeyle başladığını" belirttik, darbeyle karşı tavrınızı sorduğumuzda açık ve net cevap verdiniz. Bizi şaşırtıp, gülmüşste de yalanladınız şöyleydi: "Örgüt içersin-de demokratik merkezietçilik yarı mı-yok mu araştıracağız. Ondan sonra dar-be hakkında düşüncelerimizi belirticeğiz." Bu ne sürat. Yüzümüzde karşı böyle söyleyip, kısa bir süre sonra "Bu sorun bi-zimden çok sizi ilgilendirir" demek, herhalde size ögü bir becenî olsa gerek. Sadece bununla da yetinmeyip, utanacağına da ol-sa, açıkça ifade de edemeyince satır aralarında darbeyi savunduğunuzı gör-üyoruz. Bu işin demokratik merkezi-yetçilik hakkında işlediğini farzedelim. Örgüt içindeki "şiddet anti-demokratik şekilde ele değitiriler diye devrimcilerin öldürölmesini savunamayız." (abc) söz-le rinizin ne anlama geldiğini biliyru mu-sunuz? Darbenin meşru, doğal olduğu-nuz, bir örgüt içinde anti-demokratik de olsa darbe yapılabileceğini söylüyor-su-nuz; fakında mısınız?

Peki, "Çoğunluk siyaha beyaz dyor-sa, siyah beyaz olmaz" sözünüzü ne demel? Çoğunluk her zaman haklı ol-mayabilir, ancak çoğunluğun kararını uygulaması demokratik merkezietçiliğ-in bir gereği değil midir? Yoksa, sizde demokratik merkezietçilik işinize geldiği gibi mi geliyor?

Yalan 3: "MLM ideolojisi sahip olma-nın getirdiği bir sorumluluk" sizi öylesiye sarıp sarırmalığı ki okuduğunuz yazıları dahi alıyorsunuz. Biz "ufak bir ka-lem darbesiyle", "hatırızi güdöğdümüz anda değli de, güdöğdük 6 ay sonra özeleştiri vereceğimizi" söylemişiz. Söy-leyecek tek şey var, yazıyı bir kez daha okuyun.

Görüşmede size söylediğimizi açıklı: "Bu ölkede mücadele eden anlayışlar olarak her zaman birbiriyle ilişkilerimiz oldu. Bekli de 6 ay sonra darbeciler ol-mayacak, onların adı bile alınılmayacak. Ama biz yine yüz değli geleceğiz. O za-man hangi yüzle bakacaksınız?" Bu so-rumuzu yanıtlar olarak "O zaman hatırızi görüşlere özeleştiri veriniz." dediniz. Biz de bu sözlerinizi kalemle aldık. Bakıyo-ruz da asıl kalem darbesini yapan sizzi-niz.

Evet, çarpıtıdınız, daha doğrusu işi-ne geldiği gibi aktardığınız konulardan bir kaçının durumu bu. Ama gerek İsrail-gin'daki yazımda ifade ettiğimiz, ge-rekse de görüşmemizde belirttiğiniz bazı

düşüncelere yer verememişiz. Unut-yusunuz biz hatırlatılalım.

"Dostuz, kavgalı dostlukları yanayız" diyorsunuz, ama darbecilerin avukatlığı-nı yapmanız ve onları korumanızı gözle-yemiyorsunuz. Yüzümüzde güğü, bizi ar-kamızdan hançerleyenlerle kol kola yü-ruyorsunuz.

Özgür Gelecek çevresi öylesiye öng-aryalı ve art niyetli ki darbe konusunda, sosyalist basına yönelik saldırı bir bil-gilenimin olmasını işi yaptığımız to-pantıya çağırılı oldukları halde gelmemiş-lerdi. Görüşmemizde niçin gelmelidiniz sorduğumuzda görüşünüzü arkadaş "Gelmiş olmaları lazım, gelmediler mi, bilmiyoruz" türü manevraları sorumuzla geçirtmek istedi. Bugün işe rahatlıkla dostlukları, işi niyetten söz ediyor. Bu, nasil dostluk ki, kendilerine "taraf" ka-karı etkileri bizlerden bilmeli almayı gerek-siz görüyorlar. "Bol bol darbecilerin açıklama-larını yayınladık, araya sıkırtılın-birkaç satırık bizim açıklamaları-mızı objektif habercilikten bile uzak oldu-ğuz" biçiminde eleştirtiler "Onların açıklama-ları sürekli bize geliyor, sizinkiler pek bize ulaşmıyor" diye yanıtlamaları-na karşılık, bugüne kadar Özgür Gelecek anlayışından hiç kimse bu konuda biz-düşüncelerimiz ve görüşlerimizi almak işi, gelişmelerle öğrenmek işi girişimde bulunmadı. Dostluk bu mudur? Birbirizi-zile bulamayacak yerlerde miyiz? Hayır, herkes biliyor ki istediğini anda bizim görüşlerimizi alabilir. İhtiyaşları ilişkin spe-külatif bilgileri sorabilirler.

Zaten tartışma konusunda anda görüşme isteği de onlardan değli, bizlerden değli. Bugüne kadar hakkımızda yazılar yazıp, tavrılar belirleyen bu arkadaşların "Onlar da ne düşünüyor?" diye görüş al-ma gereği duyacaklarını düşünmüştük tüm iyniyetimizle. Oysa onlar darbeciler-le kol kola bizim "mahkum etmek" işi uğrayıyorlar. Görüşmemizde bundan dolayı öngaryalı ve art niyetli olduklarını, böyle dostluğın olamayacağını söyledik. Kendileri "Bundan sonra dikkat edece-ğiz" demelerine rağmen o günden sonra da böyle bir "dikkat" söz konusu olmadı.

Büyük sözler söylemek, aramızda geçen diyalogları çarpıtmak, kendi arka-danlarımızı bile işinize geldiği gibi aktar-mak, darbecilerle olan itfakınızın devrim-cilere ve devrimci harekete yönelik kar-la-larlarımızı örtbas edemiyor. Hele ki ya-lanlarımız ve demagogilerimiz aslı.

Yazıcı kalemle aldığınızdan bugüne birçok gelişme, gelişim. Bıkıp-usanma-dan sizlere anlatmaya çalıştığımız dar-be-cilerin gerçek yüzü daha açık orta-ya çıktı. Kontregerilla olan işbirliği, devrimcilerle olan saldırıları hiçbir ter-edüde yer veremeyecek denli ortada. Pekki siz ne yaptınız? Hangi tepkiyi gösterip, o çok sözüni ettiğiniz dostluğa güterdiniz? 6 ay sonra değil daha bir ay geç-me-den darbeciğin çirkin yüzü herkeşce görünmeye başladı.

"Mazlum, mağdur" müvekkilleriniz başta gazetemiz çalışanları olmak üzere birçok insanımızı kontregerilla ile oğusturur biçimde saldırılarını sürdü-rüyor. Ve siz seyreddiyorsunuz. "MLM bil-gin'de" kazandırdığı yeteneklerinize ne oldu?

"Burjuva basın emir ve görüşlerinize hazırdır komutanım"

"Emredersiniz Pesam demekten başka ne yapabiliriz ki..." (Hasan Cemal-Cumhuriyet Gazetesi Eski Genel Yayın Müdürü- 17 Ağustos '86 tarihli Nöbet Dergisi'nde yayınlanmış) (Aramızda)

"Bizim amacımız halk aydınlatmak değil, hak etmek." (Zafer Mutlu-Sahab Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni-Geziler arası anksiyöleli savaşımları yapamayan eleştiriyi verdiği evrep)

"Türkiye basın hayatında önemli yerlere sahip bu gazeteci-yazarlarımızın sürekli üzerine Basın gazetesi tarafından kuponla dağıtılan Meydan Larousse'se baktık. 2. ciltte "Basın" başlığı altında şu sözler yer alıyordu:

"Türkiye basın hayatı, halk yığınlarını aydınlatmak, kamuoyunu uyarmak amacıyla toplumca duyulan bir ihtiyaçtan doğmuş, hükümetin bir duyuru organı biçiminde başlamıştır."

Bu sözler kalemimiz elde değil. Halk gazetecilerimizin söylediği bu sözler yerine hiç değil. Anlaşılan yarı-resmi olarak çıkan ilk gazete Ceride-i Havadis'in günümüz gazetelerine çok ayrı gelenek sürdürüyor. Demokrasinin 4. kuşu olduğu söylenen basın, her ne kadar bahgimsiz olduğu söylenese de, teziyion reklamından kurulan emirli göstergeci bğürlükli iddialısına bulunsu da, bahgimsizlik çok uzadımsı. Belki kendileri bahgimsiz ve objektif habercilik yaptıklarını iddialarlar. Ama Sedat Simavi'nin ünlü "Kalemim karı ama satmam" sözü, tersine işlemler, burjuva basın bünyesinde çalışan yazarlar ve muhabirlerin çoğu kalemlerini okumak yerine satmayı yeğlenmişler gibi, sahibinin işi yapmak bğünümüz işi vargizlenmiş bir gelenek. Bir yandan sansürün kaldırıldığı yündünlüleri renkli bir şekilde kutlarken, diğer yandan aynı sansür kurumlarını yeni bu basın tarafından satır aralarında alkışlıyor. Çünkü Tüm Babalı "Vatan ve millet bilölmekse bütünlüğünün", aynı Nazım Vatan sözleriyle işlenmiş tekelci burjuvazinin "Dikkirleri, kasalarının ve çek defterlerinin içkenderileri, polsı copunu, ödeneklerini, Amerikan filerini ve komşu karandığı" büyük bir inanga savarlar. Ve "vatan haini" diye saldırıyor devrimcileri, böylesine bir vatanı çok etmek istediklerinden dolayı "terörüst-bölücü" ilan ediyor.

Gerçekten de devlet kademelerinde yer alanlar bütünlük bir bütünlük içerisindedir. Babalı'nın bu bütünlük içerisinde olmasına tyiden iyileşmiş olan yarı kurumu, bütünlüğü reddedersek dışına çıkartılan yıllarını verdiği alshanklık mahkum ediyor. MGK'dan talimatlar alsın, ama göre basın politikası izlemeyen sosyalist basın toplatılmalı, milyarlık para cezaları, hapis cezaları ve kapatma kararlarıyla tehdit ediliyor. Gazetemiz de toplatma kararlarından, para cezalarından yılmayınca, MGK'nın emrinde çalışan yarı kurumsun savıca hahkkmızda 5860 sayılı basını yasasının ek 2. maddesi uyarınca milil güvencileri aykırı yayın yaptığını gerekçesiyle kapatma kararı istiyor. Doğaldır, basın savıca bğünümüz dış cephesinde "SUSMAYACAGIZ" yazımsı arşın, ardından MGK'nın kararlarına boyun eğerek günü bile çıkarmayan gazetelere alkış. Ya da yazarından sosyalistlik kimselere bğünümüz ardından da sosyalist enternasyonalist dedikoduları dışında tek söz yazmayan, kendisiyle Uğur ve Şençü'nün hahkkelidivine ilgilin komutayıldığında Ergil'e sahip çıkacakmış, katliama tarıvı alacakmış söylediği halde-berhalde Uğur Mumcu'nun ardından kendisinin de öldürüleceğinden korktuğu için tek satır daha yazmayan yazarlara alkış.

İnsanın aklına "Basın Ahlakı" kavramı geliyor. Ve objektivizmden bahsedilerken bu derece halkın karssında yer almaları insanı düşündürüyor. Kendilerinin 33 yıl önce İstanbul Gazeteciler Cemiyeti'nde törenle imzalandıkları Basın Ahlakı Yasası ve otuzdörtüncü Basın Şerhi Divanı geyiklerilini koruyor. Yasağı göre yazarları mercek kuralları rıhatlık içineyebilirler. Araçları; yasağı iftira ve insatta (suçlama) bulunulmuş, gazetinin ya da gazetecinin şahsi veya tarfı tutan kanaatlerine haberlerin emlinde yer verilme deniyor. Ancak basın polisin açkılmalarını dayanarak yargılanması henüz başlamış kişileri suçlu ilan edebiliyor. Bu haberciler tekiş gündeirdiğinde ise "Mevkutekin (perişan yayın organlarını) verdikleri yanlış bilgilerden dolayı, yollanacak haklı cevap veya tekişler, cevap veya tekişle sebep olan yazının tesirini tamamiyle giderecek şekilde en kısa zamanda yayımlanır" maddesinin yer almasına rağmen bir kişi bir uygulama pratikte ifadesini bulamıyor.

Kısacası ölkemizdeki basın özgürlüğüne tek parlamenter demokrasimiz benzer. Mülletsizlikleri MGK'nın emrinde demokrasici oynarken, Babalı'de MGK emrinde bakımsızlık ve objektiflik oyununu oynuyor. ②

ISIRGAN

İnönü'nün "doğru"su

İktidara geldikten bu yana katliamların, infazların ve faşist uygulamaların bir numarası ortayla olan SHP, buğüne kadar bin tiriyle yalanı durumuna kırtarmaya çalışsa da, artık ne mal olduğu iyice ortaya çıkmış durumda. Ama y-kinliği de elden bırakılmakla kararlı görüşürüz. SHP nece Başbakan, Başbakan Yardımcısı ve bütünlüm ortak Erdal İnönü bu sefer de demis ki ortayla, "Partideki emine buğüne kadar dğünlün söylemişendendir. Bu kadar doğru olmasaydım partim erimezdi."

Doğru söyleyişi dokuz köyden kovarız. İnönü'nün "doğru"su burjuvazinin doğrusu olduğu için gel gelecek bu halk oın ilkedden kovacak. Bu politikalar pekale yazılır literatürümüz de genişliyor. Yalanla siyasat saykısı yayılır.

İşçi yemez, işçi içmez sadece çalışır

Asker işçi söyleyen "yemez", "içmez", "aymaz", "yurula-mez" vs. gibi altı boy bu tanımlamaları işçiler için de söylemekle hiçbir sakınca yok. İşyerlerinde varılmak istenen robot insan olduğu için, disiplin yündünlükleri de buna göre işkileniyor. Robot olması reddederlerken karşısına "karar" canavarı dikiliyor. İşte bir örnek: Dördüncü Tem Fabrikası'nda çalışan işçi Nezihe İyke-4 Kasım 1991'de Müdürü Sermet Adınoğlu'ne bir yazı yolluyor. Divor ki yazıda; "Tavakletlerde ŞİĞARA içtiğini tespi ediliğinden, Yönetim Kararlı Başkanlık Genelgesi'nin 3. paragrafı gereğince Kasım 1991 ücretinden % 5 ceza kesilecektir." 11 Mayıs 1992'de bir yazı daha. Bu sefer Personel Müdürü Orhan Gürelen'den; "16 Nisan 1992 tarihinde yemek içimden fazla sarımda yemekle kaldığına ve amirinin yanılınca la uçlayıp hakaret ettiğini; tespi ediliğiştir. Bu nedenle disiplin yönergesinin 9. maddesinin (c) bendinin 2. paragrafına göre bu seferlik 1 (bir) günlük işer kesim cezası ile cezalandırılmış bulunulmaktadır."

Askerlik süresinin kısaltılması, ya da bedelli askerlik gibi bir uygulama, Meclis oturumlarında hiç gerek yok. Nasıl olsa işyerlerinde "bend"li, "fıkro"lu disiplin kurallarıyla neredeyse askerlik yaptırıyor işçilere. Ama gene de yükselen grevler ve hak arama eylemlerine bu yöntemlelikle ne kadar dayanır bilimez; tabii.

Listede bazı öğrencilerin adları eksik. 12 Eylül'ün beş generali ölülmüş olsalar gerek...

Ekmegini taştan ya da kandan çıkarmak

"Doğuluyum. Ben sizden daha beter devrimciyim. Tüm bu olaylardan da haberi var. Ergil'e sahip çıkın, koruyun onu. Savunun ki, onu da vurmazsalar. Uğur'u da uzaktan tanır-dım, iyi bilir gençti..."

Bu sözleri söyleyen kim derseniz? Söylüyörsün, ama sakın şaşmayın: POLİS. Evet, evet bir polis söylüyor bu sözleri. Her de öyle emekli falan da değil, halen görev başında.

Ergil Uzun'dın katılacağı mahkeme ve yapacağı suç duyurusuyla ilgili hazırlanan afişlerin dağıtım için CHP'nin işe binalarından birine gidin bir ÖZGÜR-DER'linin başından geçiyor olur. Parti binasının girişinde bulunan işçi kurmaz ama dışı yeşil polisimiz arkadaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki poşeti aramak ister. Poşetinin afişlerin çıktığını görünce de uzun uzun afişteki yazıları okur ve hüznümlü bir ifadeyle işte yukarıdaki sözleri söyler. "Ergil'e sahip çıkacağız, bundan kuşkusuz olmasın, katillerini de açığa çıkarmaya ardaşın neredeyse gittini görür ve ardından elindeki po

✓ **Ergül Uzunoz:**

"KATLIAMI YAŞADIM... KATİLLERİ AÇIKLIYORUM"

30 Nisan katliamının tanığı Ergül Uzunoz, daha önce açıkladığı gibi 2 Ağustos'ta suç duyurusunda bulundu. Tank olarak DGM salonlarına girdi, Tank olduğu katliamı anlattı, suçluları açıkladı. Başta İYÖ-DER'ler olmak üzere, hemen her kesimden insan Ergül'ün yanındaydı. DGM Ergül'ü "tank" olarak kabul etmedi. Ama kamuoyu Ergül'ü tank olarak kabul ediyordu. Ve yargısını onun açıkladığı gerçekler ışığında verdi. Ergül aynı gün tutuklandı. Uğur ve Şengül'ün katilleri ortada. Ergül'eri, Uğur'ları, Şengül'leri yalnız bırakmayalım; katillerin yakasına yapışalım.

Yazısı sayfa 14'te

✓ **İşkencede yenilenmiş bir eski yöntem "BİZ HER ŞEYİ BİLİYORUZ"**

İşkencehanelerde sık kullanılan ve son süreçte darbeciliğin yol açtığı desifراسyonun etkisiyle daha fazla başvurulan bir yöntem var: "Biz Her şeyi Biliyoruz". Oysa onların bilgileri kınalılardan ve kurgulardan ibarettir. Çünkü gerçekten var olan bilgileri, çoktan devrimci harekete darbe vurmak için kullanmışlardır. İşkenceciler bu yöntemle karşılarındakileri çözme, devrimciliği bırakmayı ve "her şey bitti" psikolojisiyle güvensizlik tohumları ekmeyi hedefliyorlar. Her şey bir yana, işkencede direnmek dışında meşru başka bir yol yoktur. Ve dahası, düşman bugünü bile bile, yarın atacığımız adımı bilemeyecektir. Belirleyici olan direncimiz, inisiyatifimiz ve irademizdir. Her şey bizim ellerimizdedir.

Yazısı sayfa 8'de

✓ **KÜRDİSTAN'DA DEMOKRATİK MÜCADELE**

■ Bir yanda azgın bir terör dalgası, diğer yanda demokrasi ve hak alma bilincinin yetersizliği; bir yanda ileri, yurtsever hareketlerin faydacı yaklaşımları sonucu eriyen kitle potansiyeli, diğer yanda tabelalarından başka bir şey olmayan sendikalar, kitle örgütleri ve parti binaları...

■ Şartlar ne olursa olsun, demokratik mevzilerde var olmak. Kürdistan'daki mücadeleyi büyütmek, savaşı devrimci ve halk lehine çevirmeye olmasın olmasın gerekliliklerden biridir.

● Doğanşehir ve köylerinde terör...

■ Muhabirimizin izlenimleri

● Hazro yine tarandı;

● Diyarbakır büromuzda polis baskısı tırmıyor...

Yazısı sayfa 9-10'da

İşçi kıyımları, sefalet ücretleri, gözetimler, "ceza"lar, "yasak"lar, katliamlar ve

İktidara yanıt:

Genel direniş

- İşçi eylemleri ve direnişler geçtiğimiz hafta boyunca da sürdü. Tek tek işyerlerinde işçi kıyımı ve direnişlerin yenileri gündemde... Memur eylemleri devam ediyor...
- İşçilerin, memurların, emekçilerin muhalefeti kendi statükolarını aşmak zorunda. Mücadele ve örgütlenme biçimlerini zenginleştirmek, genel direnişin zeminini güçlendirecektir... Devrimci işçiler ve memurlar kitle hareketlerini önderliğini üstlenme misyonunu cesaretle omuzlamalıdır!
- İşçi sınıfı içinde devrimci örgütlenmeler yaygınlaştırmak; memur hareketinde önderlik sorununu pratik içinde çözmek; toplu vizite eylemlerinden, iş bırakmalardan, tek tek direnişlerden genel direnişe. Devrimci rota bugür böyle biçimleniyor.

Nikaragua: Esteli'de işgal

"Sefaletirıldığı yerde barış olmaz"

- Nikaragua Dayanışma Komitesiyle Esteli'deki işgal üzerine röportaj... Sandinistlerin ayaklanma karşısında iki rekizli tavrı... Nikaragua'da emekçiler ve FSLN içinde arayışlar...

- Nikaragua seçimlerden 3 yıl sonraları yine gündemde bu kez yoklukları, sefaleti, işsizliği ve "yeniden" silaha sarılan eski savaşıtlarıyla.

■ Nikaragua'nın kuzeyinde bir kent olan Esteli, eski Sandinistler tarafından işgal edildi. Ve işgal, Sandinistlerin komutasındaki ordu tarafından katliamları bastırıldı. Nikaragua'da geriye dönüşlerin trajik sonuçlarından, bedellerinden biri daha yaşanıyor.

■ Sandino'yu emperyalizm on yıllardır öldüremedi. Sosyalizm yolundaki yalpalamanın bedeli olan "seçim yenilgisi" de öldüremeyecek... Sandinistler, yenilgilerinden dersler çıkarmış olarak ve sosyalizm bayraklarıyla yeniden girecekler Managua'ya. Tarih tanıklık edecek.

Yazısı sayfa 11'de